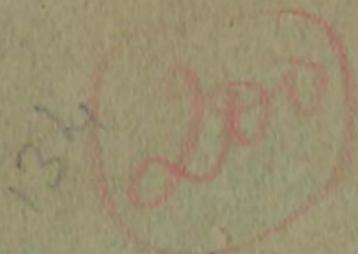

2
1321
രക്കമുള്ള
വാലായും
കം.

Moral Stories

FOR CHILDREN.

(P)

Part I.

2
BY

Kerala Varma C. S. I.

Valia Koil Tampuran of Travancore.

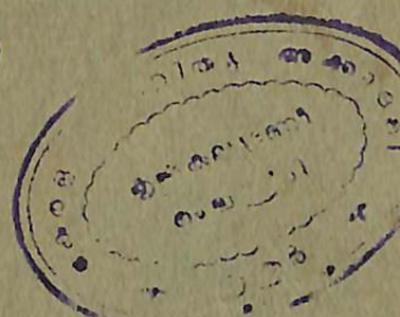
B. V. BOOK DEPOT

Trivandrum.

(Copy-Right.)

64 Anna

25/25
9/11601
Gopikrishna
Vidya
Kannan
20
3

T K Krishna Menon
 കുമാകേരളത്തുകരാജ്. T C Kalliyur Am
 ഭാലാം പുസ്തകാ

D. 47
 2007
 8/72

ബാധവിഭ്രാതർമ്മികരക്ഷാദി

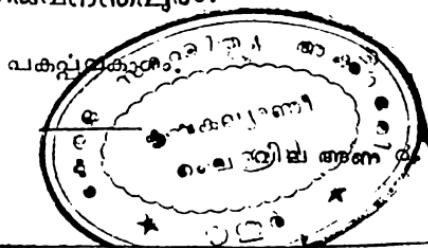
സാരോപാദ്ദേശകടകൾ.

ഗ്രന്ഥക്രത്താ

എക്കരഴ്വ വന്ന വലിയ ഒക്കായി തത്തവുരാൻ
 സി. എസ്. എം.

അക്കടംബിയിൽത്തൻ:—കൊക്കനാത്രു് രാമാംഗമനാൻ
 ബി. വി. ബുക്ക്‌ഡിപ്പു.

തിരുവനന്തപുരം.

ബി. വി. ബുക്ക്‌ഡിപ്പു
 ഒരു സ്വത്തിൽ അഭിരുചി ഉണ്ടാക്കാൻ
 തുക്കാക്കണം.

KERALA VARMA, C.S.I., M.R.A.S., F.R.H.S.,
Valia Koilthampuran.

ഭവാവും

സാമാന്ത്രികതപ്പരം പ്രായംകരണയെ ചെറിയ കട്ടികൾക്ക് ഡ്യൂചി ഗ്രഹിക്കാതകവയശ്ലൈഫിലും അഥവാ ബാല്മിഖിയിൽ തന്നെ അവകാശ എഴുതയർത്തിയെ പതിപ്പിക്കുന്നതു സ്വഭാവത്തിനു ദുഃഖതയും നമ്മും ഉണ്ടാക്കുവാൻ മെത്രവാണ്¹. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തെ അടിസ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാണ് താൻ പാരുപ്പുക്കുക്കുമ്പിരായിൽ അല്ലെങ്കിൽ അവകാശത്തിനു കാലഞ്ഞ് ലാഡപാംഗാചിത്രങ്ങളായ ചില പാരുപ്പുക്കുക്കൾ എഴുതിട്ടിട്ടില്ലോ. എന്നാൽ ആയുന്നിക്കാലത്തെ വിഭ്രാംഭാസനിതിക്കും യുക്തിക്കും അനുസരിച്ചും അവയിൽ സാമാന്ത്രികതപ്പരാജ്യം വിവരിക്കുന്ന പാംങ്കുളും മാറി ആ തതപ്പരാജ്യം ദ്രോജാതന്ത്രങ്ങളേപ്പേണ്ട ഗ്രഹിക്കാതകവിഭാഗങ്ങളും കമകൾ മാത്രം എടുത്തുവേണ്ടും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതു യുക്തമെന്നാരുതാനുകയാലാണ്² അങ്ങനെയുള്ള കമകൾ പ്രത്യേകമായാണ് എടുത്തു³ ‘സാരോപദേശകമകൾ’ എന്ന നാമധേനത്തിൽ ഇരുപ്പാർ ചൂഢപ്പെട്ടവിക്കുന്നതും⁴. ഇവയെ എഴുത്തായ കാലത്തും ഇപ്പോഴും എറിക്കുക കഴിവുള്ളതാണെന്നും ത്രാജാവേദാഖ്യാനങ്ങളാണ്⁵ താൻ വിചാരിക്കുന്നതും⁶. ഈ കമകൾ കട്ടികൾക്ക് നല്ക്കുവണ്ണം ദയാജീകരിക്കുന്നതാണ് ഇവയും

പഠിപ്പിക്കുന്നതു സാമാർദ്ദികതപ്പേരം അവയുടെ ഒരു ഭയങ്കരിയ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനുപരിധാഗമ്മപ്പെട്ടിരുമെന്നും എൻറെ വിശ്വാസം ഇതു ഉപകാരപ്രദമായി കണംനുന്നതായാൽ ഇതുവരെ തുടരുന്നു കരുക്കാമെന്നും അവിലീകരിക്കാമെന്നും തോന്തരം വിചാരിക്കുന്നണ്ട്. ചിലാള്യാസപ്രവർത്തകന്മാരുടെ ശ്രദ്ധ ഇതിൽ പതിയുമെന്നും എൻറെ അനുശാസനം.

കുറളുമ.

സാരോപ്പദേശ കമ്മകാർ.

ഒ നാം ഭാഗം

പഠനം ഫ.

കൊച്ചുവേലുവിശൻറയും
കാരിക്രമിക്കണ്ടിരയും കമ.

കൊച്ചുവേലു, പ്രസന്നാര്യ കട്ടി തൈപിവസം വെവ
ക്കണ്ണരം ബലഘേപ്പട്ട് റാടിക്കണണ്ട് പിട്ടിൽരാനം
അമ്മരയേട്ട് പറത്തു. അരോമ, അരോമ, സേക്കണ്ണം
എൻറ മടിക്കിൽ ദൈ സാധനാളണ്ട്.

പാപ്പതിയുമും;—അതു, ദൈ, കാരിക്കിയോ? ഇതു നി
നക്ക് എവിടെനിന്നു കിട്ടി.

കൊച്ചുവേലു:—ഈഞ്ച് ഇന്നു കാലത്തു താമരകളുതിന്
കരയിൽകൂടാ പോക്കേംവാരു അവിടെ ദൈ ചെടിയു
ടെ മുകളിൽ ദൈ മുട്ടക്കണ്ട്. താഞ്ച് ഉള്ളംകഴിച്ചു
ചെന്ന് ഇതുവരെ കാത്തിയെന്നു, പതുക്കെ അതി
നെൻറ കീഴിൽ പോയി അതിനുകൂട്ടിയെന്നു ഇതു
പാക്കിടയാ പിടിച്ചു.

പാപ്പതി:—അരോപ്പാരു അതു മുട്ടിൽ ഇതൊന്നാമാതുമേ ഉ
ണ്ണായിയെന്നുള്ളും?

കൊച്ചുവേലു്:—അംഗല്പി, കട്ടികള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അംഗാവും വശരു കൊച്ചുവേലും ശാമല്ലു് ഒരു നിഷ്ഠാ ചിരക ശുചിപ്രാപ്തി. അവരെ പിടിക്കാൻ ഒരു രാഗാധം ഇല്ല. തൊൻ ഇതിനെ ഒരു കുട്ടിയും അടച്ചു സുക്ഷിക്കം.

ഹാർത്തി:—ശതു, കൊച്ചു കണ്ണുണ്ണഡേണ്ടെങ്കിൽ?

കൊച്ചു:—അവരുക്കുന്നതും ഇതിനെറഞ്ഞു കുട്ടിയും ഇല്ലെന്നും. തൊൻ റാർട്ടേപ്പായി അവരുക്കുന്നതും കുട്ടിയും കുട്ടിയും കുട്ടിയും.

പാർത്തി:—ശതുടു, അതിരു നിന്മക്ക് ഇടയുണ്ടാക്കുമോ എന്നറിഞ്ഞില്ല.

കൊച്ചുവേലു്:—എ, അതതു അക്കഭേദശല്പി, അതു താമര ക്ഷേത്രത്തിനെറം കരയിൽ ഒരു ഇലവു നിയക്കുന്നതു അമു കണ്ണട്ടിപ്പുവരും അതിനെരം അട്ടശലഭാശം. തൊൻ, അടയാളം നോക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്.

പാർത്തി:—ശതുലു, തൊൻ പറഞ്ഞതു്; മണംപത്രത്തു് വാതുകയെന്ന് നീ, നിന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടോക്ക് വാൻ ആളുപന്നിയുന്നു. ശിപായിമാർ ഇപ്പോൾ വാട്പുരയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.

കൊച്ചുവേലു്:—ശിപായിമാരും! അരയുാ!! എന്നു പി ടിച്ചുകൊണ്ടുപോകാനുണ്ടു്?

പാർത്തി:—അതെന്ന്; നിന്നു കൊണ്ടുപോകാൻ തന്നെ. നാംനെറം അരച്ചെന്ന കൊണ്ടുപോയി തടച്ചില്ല; കു കഴിഞ്ഞു. അങ്കേറത്തോന്ന് കൊണ്ടുപോയ ശിപായിമാർ പറഞ്ഞു, അവർ നിരന്നായും, കൊച്ചുലക്ഷ്മി

நயலும், கூத்துக்காமனேயும், குடித்துக்கூடுதேயேயும் கொ
ள்ளுபோன்றார் என்ற உடனை தீர்மானம்;

கொஞ்சம்:—அங்கேயும்! கூழும்! என்னேஷன் கையெடு என்று
காலை பாடித்துக்கொள்ளுபோகுமாறு.

பாவு:—நினைவே ஒரே கொஞ்சம் புறைக்குத்திட்டில்லை.
கூண்டேநால்போலும் வெறுதியில் விடுக்கியில்லை.

கொஞ்சம்:—அங்கேயும்! கரிமங்களை.

பாவு:—நினைவே ஒன்று உபடுவிக்கில்லை. நினைக்கு
உதிவாயீடு, மேஜைத்தின் வேங்குநாதைக்கை
இல்லை தனும்; நினைக்கு ஸபாயிக்குமான் ஹரங்கி
நடக்கால் பாடில்லை என்றும், என்ன காலால் கு
ஶக்கில்லை என்றும், அல்லாத யாத்தான் ஏவுமிகு
ந்து உள்ளார்கள்கில்லை.

‘கொஞ்சமேபலு நான்கால் அடுரங்கிக்கொனா) எனும், “ஏ”
என்ற வேங்குநா தாசையும் கிட்டுமெக்கில் தகவிலு
ஏக்குந்தி அத்து ஜீஸும் என்னாலோ”

(கொஞ்சமேபலு நால்குந்தால்கொள்ள மின்னால் வ
நியா) நிரு, ஹை பக்ஷினேயும் அதின்றி குடித்து
ஊழேயும், என்பதை பாரிசுக்கால் ஓவிக்க
கொனா, அறுபோலை நால்க்குந்தால், ஸௌ
மரங்காலேயும், நினையும், அவிடெட் பாரிசுக்கால்.
அதுகொள்ள நிருவேயும் கொஞ்சம் என்று பா
ர்க்குது மரியில்லை.

கொஞ்சம்:—(ஸ்ரீபகுமாரம்) அநுமா!! என்றிரு அநேகம்!
ஹதா ஹை பக்ஷினை தொஞ்ச ஹைக்ஸென் விடுக்கூடியும்
(மடியுதிச்சு பக்ஷிகை விடுக்கூடியதறு.)

പാർത്തി:—(ജകാച്ചുവച്ചുവ നീറ കളിൽ പിടിച്ചുട്ട്)
 കൊച്ചുവേലു! നീ പരശ്രാമം സാരം ഈ ഒവരിയ കുമരയ ഉണ്ടാക്കിപ്പറഞ്ഞതു നാനും ദിവിനാഭിട്ടാണ് നിംഗറ അപ്പും റായും കുസാദി രണ്ടാദ്ദേയും, നിന്നേയും ഒരുന്നത്രേയും തടവലാക്കുകയില്ല. എൻ്റെ ഉദ്ദേശം ഈ സാധുവായ പക്ഷിയെ ആട്ടിലിട്ട് അടയ്ക്കുന്നതു് എത്ര കുളിമാണെന്നു നിന്നെന്ന ബോധിപ്പിക്കുന്നു എന്ന മാത്രമേ ഉള്ളിട്ടില്ല. നിന്നെന്ന ശിപായിമാർപ്പ പാടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമെന്ന പരംഭൂതിയെന്ന നിന്നുകൾ എത്ര ഭേദവും അഭ്യരിയായാണു്. ആ, അൻപുഷ്പിക്കു ചെണ്ടപുഷ്പിക്കുടെ അട്ടക്കൽ നിന്നും, ആ കുറവുങ്ങലകൾ അവയുടെ ഒഴിയുടെ അടക്കൽനിന്നും, വിരാഞ്ഞരിക്കാതു് എത്ര കൂസുകകരമാണെന്ന വിശ്വാസിച്ചുനോക്കു. ഇതു നീ വിശ്വരിച്ചില്ല നിശ്ചയംതന്നെ. എന്നാൽ ആ പക്ഷിയെ നീ പാടിക്കുയില്ലായിരുന്നു. ഉഭ്യാ?

കൊച്ചു:—അംഗേം! ഒരുന്നുള്ളിലും ഇല്ലായിരുന്നു. ഇതോന്നും സാം തീരെ വിചാരിച്ചില്ല.

പാർത്തി:—എന്നാൽ ഇന്നു നീ ഇതൊക്കെയും നല്ലവണ്ണം ഓത്തുകൊഞ്ചുണ്ണം. പ.എക്കളിലും എന്നവേണ്ട, സകലജീനും കൈയ്യുടെ തങ്ങാടെടുത്തുപരവാസം അന്നുവിക്കുന്നതിനു സ്വീകരിക്കുപ്പറയാണെന്നും, ഇംഗ്ലീഷ് നീ അവയ്ക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിലുമായ ജീവിത

കാലത്താവിടയിൽ അടംവെയ സങ്കരപ്പട്ടംതുന്നതു വിളംബര കൃദിഷ്ഠിതതാണ്ണന്നം എഴുപ്പാഴം ചാമ്പ് യുണിയിൻസിന്നം.

പാഠം ഒ.

തടവുകാരന്മാർയും എല്ലാഡിയും

കമ.

മ്രാന്നസുരാജുന്നിന്റെ പ്രധാനപട്ടണമായ പാരിസ്സ് എന്ന നഗരത്തിൽ, ഒരുക്കാഖത്തിൽ കാരാറുഹമായിട്ട് ഉപദേശപ്പെട്ടത്തിവന്നതായി ബാധ്യിൽ എന്ന പേരോടുകൂടി ഒരു വലിച്ച ഒക്കട്ട് ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജാവും അരുരോടെങ്കിലും കോപിക്കുന്നോടു അവനെ പിടിച്ചും ആ നധലത്തു കൈ ണ്ടശോഭി ഇട്ടവിക്കുമാരുണ്ടായിരുന്നു. ചില തടവുകാരെ വളരെ സംവത്സരത്തേരുള്ളും അതിൽത്തന്നെപാട്ടിച്ചാവനിയുണ്ടും. അവക്കും വളരെ മഹത്തിൽ ഉള്ള വില്പന്തികൾ ഇട്ടിരുന്നു. ദിവിയിൽ നിന്നും വെളിയിൽ പോകുന്നതിനും ചാർച്ചിഷാരേയും മറ്റൊക്കാണ്ണന്നതിനും രഹിക്കലിലും അവക്കും നാമത്തംകൊടുത്തിരുന്നില്ല. ഇങ്ങാണെന്നവിശിഷ്ടനാ കാലത്തു് ആ കാരാറുഹത്തിൽ ലാക്കൂഡ്യു് എന്ന പേരായ ഒരു തടവുകാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവനെ തടവിൽപാട്ടിക്കുന്നസമയം ഇങ്ങപ്പര്ന്നിരുന്നു പയസ്സു പ്രായമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവൻ മുപ്പുന്തെ സുംവത്സരവരെ തടവിൽ പാത്രത്വം വിട്ടുകണ്ണനു

മയം അവൻ വഴിര മുന്നനാഡിനെ. ഈ സാധുവായ വന വളരെക്കാലം ഇട്ട് ശുട്ടുത്തിനെ പുരജിയിൽ മാറാതോ ഇട്ടുകുണ്ടാണ്. അവൻ ആധാരാക്കാണ്ട് ചെന്ന കൊടുക്കുന്ന ജീവിലരെ ഒരപ്പാതെ മാറാതെയും കാണ്ണാൻണായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മനസ്യക്ക് സദ്ഗോഷ്ഠിനു എത്രയും ആവശ്യകമാണ് കൂടാം സമയപ്പുംമാരായിട്ടുള്ള സഹവാസനേതക്കാർ അധികമായി ഭവരെ യാത്രാനും ഇല്ലാത്തതുകാണ്ട് ഇതുതന അവന്നാഡിനെ പു സന്ദേശാദിത്ത് പരമസങ്കമായിരുന്നതു

ലാളുവിന്റെ പുരജിയുടെ ലിനിയിൽ ഒരു പാട വൃഥായിരുന്നതിൽ കുടി അല്ലെങ്കിലും വെളിച്ചു വന്നതല്ലോ തെ മുൻ കൈത്തു വെള്ളിച്ചു ഉണ്ടായിരുന്നാലും. ഒരു തീ വളരെ വ്രഗ്ഗമുള്ളതായിരുന്നതുനിന്നും വിശദമായി അധികം അംഗാധാരായിരുന്നു. ഒരു തീവ്രം അവൻ മനു വിടവിൽ കുടു നോക്കാതോന്നാണോ ഇന്നും അതിന്റെ അംഗങ്ങൾന്റെ മനു ഏലി വന്നിരായുള്ളന്നാക്കണ്ടു. ഏലിക്കും അടക്കാൻ വരുന്നതല്ല. ട്രാഡേണ്ട് മന ഷ്യുക്ക് ഓരുസ്ഥിരതയിൽ കുടിക്കാണുമെല്ലു. ഏന്നാൽ ലാളു ദി ഇരുക്കാക്കിയായിരിക്കുന്നതു പുരുഷനും ഒരു പും സ്ത്രി തന്റെ അടക്കാൻ വരുന്നതിൽ വളരെ സദ്ഗോഷ്ഠ മിശ്രവന്നായിരുന്നു. ലാളുവി അതിനും ഒരു കുപ്പം അതു ദേഹപ്പെടാതെ സാവധാനത്തിൽ സൗഖ്യിച്ചു എറിഞ്ഞുകൊടുത്തു. നാതു മനേഖാട്ടവന്റെ അതു ദുരിത്തു. പിംഗായും കുറേശുട്ടി ഭവണമന്നും ഇ സ്ഥിരത്തു പോലെ നട്ടിച്ചു. ലാളുവി പിംഗായും ഒരു കുപ്പം അദ്ധ്യം എടുത്തു മനു ഇട്ടുകൊടുത്തു. ഏലി ദാനും അതു ഏ

ടത്ത്. കുറേതുടർന്ന് അടക്കങ്ങൾ ഇട്ടുകൊടുത്തു. ഇപ്പോൾ കൂടു മേം എല്ലാവും അവരെന്ന് സമീപത്വത്തിൽ. അതിന് അവൻ വിഹ്യാസം വരുത്തുകയുംചെയ്തു. പിന്നു അപ്പും എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതുവരെ അതു അവിഭാഗത്തെ കുറഞ്ഞമില്ല. അതിനു തുണ്ടിയായപ്പോൾ ശേഷമുള്ള അപ്പുക്കാശംഒരു എടുത്തുകൊണ്ട് അതിന്റെ മാള താലേയും പോകയുംചെയ്തു.

പിറേറിവസ്വം ആ എല്ലാ അവാദ വന്നു. അവൻ അതിനു അപ്പും ഒരു ചെറിയ മാംസവണ്ണയും ഇട്ടുകൊടുത്തു. അതു അതിനു രസമാണംമുള്ള പ്രകാരം ഒത്താനും മുന്നാംദിവസം അതു പിന്നോയുംവന്നു. അപ്പോൾ അത് ലാട്ടൂധിന്റെ കയ്യിൽനിന്നുത്തെനു പലഹാരം വാങ്ങിത്തിനാമാൻ തക്കവേണ്ടും, ഇന്ന് ക്ഷമതയിൽനിന്ന് അഞ്ചുംബിവസം എല്ലാ, അതിന്റെ മുഹിലജനത്തുവാസമുള്ളതു കുറഞ്ഞുവരുത്തുന്നതു കുറഞ്ഞുവരുത്തുന്നതു. അതിന്റെ പിറേറിവസം വളരെ നേരം തേതെന്നു എല്ലാ ലാട്ടൂധിന്റെ പക്കൽനിന്നും പലഹാരം വാങ്ങാനായിട്ടും വന്നു. പിന്നു അന്നുത്തെ ദിവസം വന്നതുംബല്ല. പിറേറിവസം കാലത്തേ പിന്നു യുംവന്നു. എന്നാൽ അപ്പോൾ അതിന്റെകുടുക്ക മരംഡായ എല്ലിക്കിട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇത് ഒരു പെട്ടെന്നു ലാറ്റൂധി ആയിരുന്നു. അതു തടവുകാരനെ ദയവെച്ചു മാളത്തിൽ ഇരുന്നു എത്തിനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ലാട്ടൂധി അപ്പും മാംസവും എറിഞ്ഞുകൊണ്ടു; അർത്ഥായും സപാധിനഷ്ടിത്തവാൻ ശ്രമിച്ചു. എങ്കിലും കുറെ നാളുത്തേ

യും അതു പുരത്തിരഞ്ഞെന്നതിനു മട്ടിച്ചു, ഒഴുക്കം എഴുറാ
എലിവുള്ളരല്ലോഹമാണവന്നതിനുന്നതിനെങ്ങണെ, എൻഡ്,
ബാഡിവന്നു ദേക്കുഷണം അപ്പും എടുത്തുകൊണ്ടു മാ
ഉത്തിലേയും ഉടനേ തിരിച്ചുപോയ്ക്കുള്ളതു, കുറേനേരം
കഴിഞ്ഞതിന്റെയേം അതു ദെയൽപ്പുട്ടു് കുറെനു
പുതിനായിട്ടു് അതണ്ണലിയുമായി ശ്രദ്ധക്രമവാൻ, അതു
റംഭിച്ചു. ഖുക്കപെന അതണ്ണലിയുമായി ശ്രദ്ധക്രമവാൻ, അതണ്ണ
ലിയുടെ വായിൽനിന്നു അപ്പും പിടിച്ചുപറിച്ചുകൊണ്ടു
പോയപ്പോറു അതു, അതണ്ണലി ലാട്ടുവിന്റെ അട്ടക്കരൽ
അവലുായി പറവാൻ എന്നവോലെ വന്നുന്നു. അതിനു
നോടു പിടിച്ചുപറിച്ചുകൊണ്ടുപോയതാണു പകരം വേ
റി ദേക്കുഷണം അപ്പും കൊടുത്തതാരെ, പെണ്ണുലി പി
നോയും വന്നു അതിനെന്നും പിടിച്ചുപറിക്കുമ്പോൾ ദയ
പെട്ടു; അതണ്ണലി അതിനെന്നു കട്ടിച്ചു് എടുത്തുകൊണ്ടു്
ലാട്ടുവിന്റെസമീപത്തുവന്നു, കുറങ്കിനെപ്പോലെ കു
ത്തിച്ചിങ്ങു രണ്ടുകൈകൊണ്ടും അപ്പും പിടിച്ചു് വുഡു
രു പരിശുദ്ധതേതാടക്കുടി തിന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

അതണ്ണലി നിർബന്ധമായും ലാട്ടുവിന്റെ സമീ
പത്തു് ഖുക്കന്നതിനു എങ്കിലും, പെണ്ണുലി കുറേനു
ഉന്നേക്കു് ഖുന്നക്കുമിസ്സുതെത്തുവന്നു ഖുക്കനു, ഒഴുക്കംതാ
ൻ ഉച്ചവസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുയും അതണ്ണലി സ്വഭാവയി തു
ക്കണ്ണംകുഴിക്കുയും വെളുന്നതിനെക്കണ്ടു. സമീക്ഷവിജ്ഞാ
നത്തുയി. ഒരുബിവാസം ലാട്ടുവി് അല്ലെം അതണ്ണലിക്കു് ഒരു
രംതെക്കവസാര ചാട്ടി അപ്പും കട്ടിച്ചുകൊണ്ടു പോയി.
അപ്പും അതണ്ണലി അപ്പും പിടിച്ചു മുടബക്കു കു

കിഴു പിടിച്ചു. പെണ്ണലി ഉറക്കേ വലിക്കയാൽത്തമ്മിൽ
വളരെ കലശലുണ്ടാണ്. എല്ലക്കരണഞ്ചുടി അവയുടെ
മാള്ളത്രിന്നുന്നു ഉണ്ട്. അ.ത.സ.കത്തേക്കു പെണ്ണലി
ആശാലിംഗവലിച്ചിട്ട്. ഈ ശബ്ദങ്ങിൽ ലാക്കുഡിനവള
രെ റസം കൊന്നു. കഷണമോരനേതക്കു് അവക്കുറ ക
ജ്ഞക്കുള്ള അവൾ വിസ്മരിച്ചുപോയി. കാലങ്ങുമേണ
പെണ്ണലിയും മററ എലിയേഫോല ഇണക്കമുള്ള
തായി തീങ്കയം ലാക്കുഡിക്കുറ കയ്യാൽ നിന്നുതന്നു
ദിവസവും അപ്പുംവാങ്ങി തിനാകയും ചെയ്തുടങ്കി. അ
ങ്ങിനെ ഇരിക്കുവോരു മുന്നാമത്രു് രേഖിക്കുടുക്കു
ചെപ്പട്ട്. അതിനു മററരണ്ടു് എലിക്കരക്കു് അല്ലോ ഉ
ണ്ണായിരുന്നതിൽ കരഞ്ഞേ ഭയം ഉണ്ണായിരുന്നതു്. ആ മു
ന്നാമത്തെ എലി സെപ്പരമായി മററ രണ്ടാലികളു
ടെ കുട്ടത്തിൽ കുടകയും അതിക്കുറ കുടകാരായ എ
ലിക്കുള്ള കുട്ടിക്കാണ്ടു യഞ്ഞാതിനു നിശ്ചയിക്കായുംചെ
യ്ക്കു. പിറേറ്റിവസം വേറെ രണ്ടു് എലിക്കുള്ള കുട്ടിക്കാ
ണ്ടവനു. അവരുഹാഴ്വട്ടത്തിനകം അഞ്ചു് എലിക്കുള്ളകു
ടിക്കുട്ടിക്കാണ്ടവനു. ഇപ്രകാരം രണ്ടു് ആഴ്വട്ടത്തിനകം
ലാക്കുഡിക്കുറ ചുറുമായിട്ട് പത്രതു വലിയ എലിക്കര
വന്നുട്ടി. ലാക്കുഡി' ഓരോന്നിനു് ഓരോ പേൻഡിക്കയും
അം പേർ അതായും തിരിച്ചു് അറികയും, അവയെ
അവർ പേർ പറഞ്ഞു വിളിക്കുവോരു കൈയ്യും വ
രികയും ചെയ്യു. ചിലഫേപ്പാരു ലാക്കുഡി' അവക്കുറ പി
ഞ്ഞാണത്തിൽനിന്നുതനു താനകൊള്ളുന്നതിനു് അവ
യെ അനവബിച്ചു. എന്നാൽ അവ മുതരു കേടുവയ്ക്ക
കൈക്കാണ്ടു് പുനിച്ചു് അവൾ അവയ്ക്കു തിന്നുന്നതിനു'

വേദര ഒര പിത്തോന്മം കൊടുത്തു. വളരെ പറയേണ്ടതില്ലപ്പോ. അവ വിളയാട്ട നീലമഴക്ക കട്ടിക്കു എ നാഡോലെ അവൻ വളരെ പ്രീതികരണമുഖ്യിത്തിന്. അവനു പിന്നിട്ട് ആ കാരാഗ്രഹം വിച്ഛപോകുന്നതിനു തീരെ മനസ്സിലായിരുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ ലോകത്തിൽ അവൻ ഉപദ്രവങ്ങളിൽ എന്തുക്കാണില്ലോ അല്ലാതെ മനസ്സിലായിരുന്നായിരുന്നു. എന്നും അവിടെ മനസ്സിലായിരുന്നു. അവാറു സദാ സദേനാഷവും സമാധാനമുഖ്യിയനു. എന്നാൽ എലിക്കേളാട്ടുകളിൽ അവൻ സെപ്പറേസം ദാ സം എരക്കാലം നിന്നില്ല. അവിടെ സു ചന്ദ്ര കാടനു രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അവനു അവിടെ നിന്നു കരാടുരെ മരുരാതമുറിയിൽ കൊണ്ടുചേന്നടക്കു.

അവൻ എലിക്കരക്ക് അവനോടൊന്നില്ലും അരിടേണ്ണ പ്രോക്കന്തിനു കഴിഞ്ഞതില്ല. സുവൻ തനിക്ക് അന്ത്യന്തം മനസ്സിലുള്ള എലിക്കേള പി.പി.എന്നുപോയതിൽ വളരെ ഭിംഗിക്കയും കരേ ദിവസരേതക്കു കാരാഗ്രഹവാസം കൊണ്ടുള്ള റൂസനു ആവശ്യതക്കാരായിരുന്നു അധികമായി തൊന്തരക്കും ചെയ്തു. “ഈതിനാൽ മനസ്സുക്ക് റീരെ എക്കാക്കിനായിരിക്കുന്നതും എത്തു വുസനകരമായാട്ടുള്ളതാണെന്നും അതിനേക്കാരായും തെക്കിലും ചില ശുട്ടങ്ങളായി സഹവാസം ചെയ്യുന്നതും എത്തു സദേനാഷകരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും നമ്മക്കു മനസ്സിലാണ്.” ചില അവസ്ഥകളിൽ നിന്നുങ്ങളുായ ജന്മകൾ ശുട്ടിലും നമ്മക്ക് ഉപയോഗം ഉള്ളവയായിത്തീരുന്നു എന്നുള്ളതും ഇന്ത്യ കൂടുതലാണ് നമ്മക്കു മോധ്യമെന്നുണ്ട്

പ്രാം റീ.

തൈഎലിയു, അതിനേരു ഭാരവും.

ഉപദ്വകരങ്ങളായും നില്ക്കുന്നായും ഇവിക്കുന്ന ഒരുക്കമുഖ്യമിനിനാം നുണ്ടുടെ മാതാപിതാക്കമാഡോട് അതു ദരവു വേണ്ടതാണെന്നു നിശ്ചക്ഷ് ഗ്രാഹിക്കാവുന്നതാണ്.

വേന്നങ്ങളിൽ, കൂപ്പുലുകളിലും, വിലപ്പേരാഡ എലികൾ ചൊഞ്ചകി വളരെ ഉപദ്വകരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നണ്ട് അരദ്ദും അവയെ കുറ്റാടിവെച്ചു പാടിപ്പോ, വിഷ്ണു കൂർ ക്രഷ്ണരംഗകാട്ടേതാ മറ്റൊരു വസ്തു മാറ്റുന്നതോടു ഏകായി തൃപ്തിക്കുണ്ടാൽ ആവശ്യകമാക്കിയിരുന്നു. രാക്ഷശ ചാധുവിനായിട്ട് “നൃജാ.ക്രിൽ” നിന്നു ലിസ്സ്‌വബനിലേക്ക് ഓടിച്ചിരുന്ന തൈ കൂപ്പുലാഡ എലികൾ കുഴഞ്ഞാന വലിക്കുന്നവയായും അതുപദ്വകരങ്ങളായും വന്നു. അവ അന്നേകെ പാഠത്തിൽപ്പെട്ട ക്രഷ്ണക്കയും അന്നേന്നും നഘ്നപ്പുട്ടികളിലും ചെയ്യുന്നകൊണ്ട് കൂപ്പുക്കാർ ഒരു ലിംഗ്രി അവയെ താമസ്യിയാതെ തജന്ന ഇല്ലാഡംബവ തുണ്ടുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അപ്രകാരംതന്നെ കൂപ്പുത്ത് ഷേഷമായി “ലിസ്സ്‌വബൻ” തുംബവള്ളു് അട്ടത്തെ ഉടഞ്ഞ കൂപ്പിത്താൻ, എലികൾ കിടക്കുന്നാട്ടു ഗസകം ഇട്ട തീ ചെയ്യുവാൻ വത്തികൊടുത്തു. എലികൾ ഗസക യൂമാ സംശാൻ വഹിയാതെ ഒരു ചയ്യാട ദാരംങ്ങ എന്ന വിട്ട് ഓടിച്ചുപ്പാക്കാൻ ഉത്സാഹിച്ചിട്ടും കൂപ്പുക്കാർ അവയിൽ വളരെഎല്ലാത്തിനെക്കുണ്ടാണ്. ഒട്ടാറം തൈ

എല്ല വാല്മകുംകാണ്ട തീരെ നരസ്തതാഃ അറാ സദാ
ജ്ഞം ഇതന ഒരു എല്ലിയെ മതകളു രാഹിച്ചുവുക്കാ
ണ്ട ക്രമപരിശോധന മേൽത്തടിൽ വന്ന അഴിക്കും അ
രുലുന്ന എലിയെ ചെരപ്പുശാരൻ ദ്രുലാജുടെ പിതാ
വെന്ന വിചാരിച്ചു് ആ കാഴ്ചയാൽ അതുന്തുച്ചുവായി
തിനിന്. ഇതുമാത്രം പിതുഭേദതിനെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന
അ ജന്മത്വിനെ കൊല്ലുന്നതിന് അവർക്ക് തോന്തായില്ല.
അതിനെ നിബന്ധാധികാരി അതിനെന്ന് രുലുന്നായ പിതാ
വിനെ മരുരാജവാസാദിലാതേയും കൊണ്ടുപോകുന്ന
തിന് അവർ സമ്മതിക്കുയും ചെയ്തു.

പാഠം റ.

അലക്കൂരാജാധർ മഹാരാജാവു; അശ്വേയത്തിനെന്ന്

മംത്രഃ യു?

ഈ ദിവാകരത്തിൽ നന്ദിടെ കത്തവുകമ്മ ക്ഷദ്ധിൽ ഇ
വ്യമാകിച്ചും താതാപിതാക്കമൊരെ സ്ത്രീക്കിങ്ങയും സ്വ
ഹൃഷാനിക്കും അവരുടെ ഭന്ന ഭയങ്കരി വിശ്വാസ
തേരാച്ചുടി നടക്കുയും ചെരുന്നാതാക്കന്ന. അവർ ഭസ്ത്ര
ഭാവികളും അനൃഥകാരികളും ആയിരുന്നാലും, കുമം
വിട്ടു എത്തെങ്കിലും, പ്രാവുത്തിക്കുന്നതായിരുന്നാലും അതി
നെ സമിക്കേണ്ണിത്തല്ലാത മരുരാന്ന ചെയ്തുകൂട്ടാ.

മാതാപിതാക്കമൊരെ അന്നാധ്രാഹ്നപ്പും തുടക്കയും അവ
ശേഷ കലശത്ത് ചെയ്തുയും, അവരാര അവമാനിക്കുയും
ചെയ്തുന്ന ആഴിക്കുള്ളേപ്പും ഭജിപ്പും തയ്യാറാർ വേരെങ്കു

അം ഇല്ലോ. അവർ മനസ്തുതയിൽ കിട്ടാൻ മുഖ്യമാണ് അതുകൊം ഒരു നിലയും ത അവരെ എന്നശ്ശേരെന്ന പറവാൻ പ്രാഥില്ലോ. അവക്ക് ഇവരുടെക്കത്തിലും പരഞ്ഞാക്കത്തിലും യാതൊരു സൂഖ്യവും ഉണ്ടാക്കാതല്ല.

പരാക്രമികളും, മഹാ ഭാഗ്യവാന്മാരുടും വല്ലായ വലിയ രാജാക്കന്മാരും, അവരുടെ പ്രാബല്യാവസ്ഥ കിൽ പോലും മാത്രാപാതാക്കന്മാരെ ഡിക്കരിച്ചു നടന്ന കുടുംബങ്ങളുടെ തീരിൽ അലക്ക് സാഖ്യർമ്മഹാരാജാവി നീറ ചരാത്രം ഒരു ദിവ്യാനന്തമാക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം പണ്ണ തെരു ഗ്രീക്കകാരുടെ രാജാവായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം അനേകം ചേലിയ രാജുക്കളെ കൈയും, കീഴടക്കി വഴുരെ കീത്തി എന്നും തിച്ചുവന്നായിരുന്നു. അ ദ്ദേഹത്താശീര മാറ്റാവു ഭിഷ്ണുസ്വരാവമിളിച്ചുവളം വളം രാജും കാരം താന്ത്രാനാ വഹിച്ചു നടത്തണമെന്നുള്ള ഭരാഗ്രഹം അവൾക്ക് അപീക്ഷാഭാഗിജനാതു കൊണ്ടു രാജുക്കളിൽ പ്രവേശിക്കുയും എലക്ക് സാഖ്യരെ അസാ പ്രൂഢ്യുട്ടുകയും ചെയ്തുവന്നു. എന്നിട്ടും ഇതു രാജാവും അതിനെ കൈയും ക്ഷമിച്ചു വന്നതല്ലാതെ അവരുടോടു കൂടിക്കുള്ളും ഒരു കറിനവാക്കപോലും പരക ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ പ്രൂഢ്യുട്ടും അലക്ക് സാഖ്യരുടെ ഗ്രാന്തും ശസ്ത്രങ്ങളും ഒരു മുഖ്യവിഷയമായി താരിന്നിന്നിരിക്കുന്നു. തരിക്കൽ, അലക്ക് സാഖ്യർ ഏഴു തീയിൽ ചെന്ന താമസിച്ചിരുന്നുണ്ടപോരും അ വിടെ ഒരുക്കെല്ലോ ജയിച്ചും, അവരുടെ മുതലുകെല്ലോ അപ മരിച്ചതിൽ ചില വില വിശദിപ്പി പാതമ്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. തനിക്കുള്ള മാത്രക്കേടുകൊണ്ടു ഡാതാവിനെ സംശയാശ്വി പ്രിക്കുന്നതിനായി ആ വിശദിപ്പിപാതപ്പര്യം എതാനും

അവരുടെ അദ്ദേഹം കൊടുത്തതയും. ഇങ്ങനെ പുതു അയച്ചതിനെ ആദരണ്വാട സ്വീകരിക്കാതെ എത്രയോ കോപ്യും അധികാദ്യം ഉള്ള ഭാവത്തിൽ അവരും പുതു മഡപട്ടി അയച്ചും. അതിനുപകരം രക്ഷാരം ഫോ ലും അദ്ദേഹം കുറഞ്ഞമായി പറഞ്ഞില്ലോ.

സ്വപ്നഭേദത്തിൽ കാഞ്ച്ചാദികൾ നടത്തുന്നതിനായിട്ടു ലക്കും സാംഖ്യകൾ താൻറെ മന്ത്രിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അലക്കും സാംഖ്യകൾ മാതാവ് ഇന്നമന്ത്രിയെ ഒന്നായും വഹിക്കാതെ ആയപ്പോൾ ആ മന്ത്രി അലക്കും സാംഖ്യകൾ അതിനെക്കുറിച്ചു് പുഴുതിനായയച്ചു. അതിനാൽ ലക്കും സാംഖ്യകൾ അയച്ചു മരഹപ്പടിശ്രദ്ധ സാരാ ഇപ്പുകാരംആരു ശിരുന്നു. “താൻ എൻ്റെ മാതാവിനെക്കുറിച്ചു് പതിനായിരാ പ്രാവല്ലൂ ആവലാതികൾ എഴുതിഞ്ഞാൽച്ചാലും അവ കൈയ്യും മുടി എൻ്റെ മാതാവിപാന്റെ അശുക്കനാ കുറുത്തിൽ ഒന്നിനും ശക്തിവയ്ക്കാതല്ലു” അതുകൊണ്ടു് അലക്കും സാംഖ്യകൾ താൻറെ മാതാവിനെക്കുറിച്ചു് എത്ര കേതിയും ഓരോമാനവും ഉച്ചാരിതനാരം എന്നുവിശ്വാസിച്ചു നന്നാക്കന്നു.

അതസ്യാംതാ പദിയം പ്രസ്തിസമയേ
ഭവാരഗ്രൂപലപ്പുമാ,
വെന്നെല്ലും തന്നേശാഖണം മലമയീ
ശരൂം സാംവത്സരി,
എകസ്വാപിന ഗർഭഭാരദ്വരണ-
ഓലിശസ്യയസ്യാഃക്ഷമോ
ദാതും നാശ്ചത്രതിരുന്നാഥാദ്വി തനയ-
സ്വരവെസ്യ ജനനന്നന്നരാഃ.

പൊം ദി.

അനേക്കിയപ്പും അംഫിനോമസ്സം.

അഗ്നിപദ്ധതം എന്ന വെച്ചാൽ, അനുഭാഗത്തിൽ ഒരു പാർമ്മിത്തിൽക്കൂടി യുമ്രേഖയും, ചീപാലക്കേശവും, കുള്ളക്കേശവും, വെള്ളുങ്കുകിൽ മറ്റൊരും വെള്ളുങ്കേശവും, എറിയള്ളു കോട്ടകൂടി ചിലകാലങ്ങളിൽ വെളിയിൽ ഉപചാക്ഷന ഒരു പദ്ധതിയാകന്നു.

ഈ മംഗലിനിയിൽ യുറോപ്പിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു സിസ്റ്റിനിൽ “എട്ട് ഓ” എന്ന പദ്ധതിയാകന്നു. എറിയ വർഷഗതകങ്ങൾക്കു മുമ്പു ദിനിൽക്കു ഈ പദ്ധതിയിൽ അസാധാരണമായ ഒരു പൊട്ടൽ ഉണ്ടായി. കൂത്തുനാസാധനം ഈ തെരലത്തിന്റെ വരങ്ങുളിക്കുന്നു ഗ്രാമങ്ങൾ ഒരു അസുകലം നാലിട്ടിച്ചുകൊണ്ടു കീഴുംപോട്ട് ഒഴുകി സമീപദേശരാജികൾ തങ്ങളുടെ സാമാനങ്ങളിൽ വെച്ച് അധികം വിലാങ്ങരിയവ കേണ്ടി എടുത്തുകൊണ്ടു പ്രാണരക്ഷാത്മായി ഓടിപ്പേപ്പായി. സമ്പത്തിൽ മാത്രം അനുത്തി തല്ലം രാജാരാജിയിൽനാണ് ജനങ്ങളുടെ ദെശവും, അംഗപ്പീയപ്പും എന്നും അംഫിനോമസ്സും എന്നും പെരും രണ്ടു ദിവസമാർക്കുന്ന ദരംശുള്ളവക്കുടെ ഭാരതത്തിൽനിന്ന് എത്രയുംവിശ്വാസമായുള്ളതു ഒരു ദാരവും വഹിച്ചുംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു. അവർ ചുമന്നുകൊണ്ടുപോയതു മരുരാജാപ്പായേന ഒരു ക്ഷേപ്പുട്ടവനും അശക്തമാരായിരുന്ന അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ ആയിരുന്നു.

ആ യുവാക്കന്മാരുടെനടത്ത ജനങ്ങൾക്ക് എത്രയും

ആയും തെ ജനിപ്പിച്ചു. അവർ പോയവഴിവിൽ അ ശിസംഖാധി കൊ ഉണ്ടായില്ല. ചുറവുള്ള സകല ദേഹങ്ങളിലും കരിഞ്ഞു മഞ്ഞുമായാറിക്കു അവർപോയ മാർപ്പം പിൻകാലത്തും പച്ചയാറിക്കിടന്നു. അറിവില്ല തവരേക്കിലും സർവ്വലികൂഡായ ആ കാലത്തെ ജന ക്കും ആമാർപ്പം ആ യുവാക്കമൊരുടെ സർക്കുത്തും നിമി തമായിരക്കിത്തമാണെന്നുവിശപ്പിച്ചു” അതിന് “ഒക്ക മാരകട്ടുമോ” എന്ന് സ്ഥായിയായി പേരിട്ടുംവെയ്ക്കു.

പാഠം നാ.

കൊച്ചു പദ്ധതിന്റെ കമ.

എറവും ഭരിപ്പനായ മാത്ര എത്തനായതെന്ന് ആരു കൊച്ചുക്കുത്തുക്കുറം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്നുവരുതെ നി തുപ്പത്തിക്കു വരണ്ടതിനെ ഉണ്ടാക്കിക്കുംകുന്നതിൽയാ തൊക്കഴിവും ഇല്ലാതെപതിവാചിക്കുംബോഡിക്കിയെച്ച നു ഏലവുട്ടുത്തു കുലിവംങ്ങിച്ചു” അതുകൊണ്ട് തന്റെ കുഡിംപെത്തെ ഒരുവിധന്തിൽ രക്ഷിച്ചുപോക്കുവോരുണ്ടു കൂൾത്തേയാട്ടുട്ടി വലിയ ക്ഷാമവും ഉണ്ടായി. പദാത്മ ആദിക്കു കൈയ്യും വിശേഷിച്ചു നെല്ലിനും പുറവർഷ ദേതക്കാരം വിലവള്ളരു കുട്ടതലായി. മാത്ര രാപ്പുകയ്ക്കു ലപാനാച്ചിട്ടും അവന്റെ ക്രികരിക്കു ക്ഷേണം പോ ലും ഉണ്ടാക്കിക്കൊട്ടകുന്നതിനു മതിയാകത്തുക്കയ്ക്കും പണം സന്ധാചിഴ്ചുവാൻ അവനു കഴിഞ്ഞില്ല.

. ഒരു ദിവസം അവർ കണ്ണതുങ്ങിപ്പെഴു ഒക്കെയും വിഹിച്ചുവയ്ത്തി കള്ളുകളിൽ അന്തു യാരേയാട്ടുടി ഇപ്പോൾ പറയേ “എൻറെ പ്രിയച്ചതുണ്ടാരേ! എല്ലിനു ഇപ്പോൾ വില വളരെ ആട്ടലലാധിരിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്നാൽ കഴിയുന്നാലുകാരും അഭദ്രനം ചെയ്തിട്ടും നിങ്ങളിൽക്കും എല്ലാവക്കും കാലക്രമപ്പെട്ടിരുന്നു ഉണ്ണാക്കിത്തന്നീതിനു കഴിയുന്നില്ലോ. എൻറെ കുട്ടിപ്പാടും ഇപ്പോൾ ഇലിക്കുന്നു. ഇതാം, ഇംകലത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന കണ്ണതിൽക്കും എൻറെ ഒരു ദിവസത്തെ കുലി മുഴുവൻ ചിലവായിരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ട് ഇതു നാം എല്ലാവക്കും കുട്ടി അംഗിച്ചും അംവനവനകിട്ടുന്ന ഭാഗംകൊണ്ട് തുച്ഛമാരാലിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതും എല്ലാവക്കും കുട്ടി മതിയാകയില്ല. എങ്കിലും വാമപ്പേക്കാണ്ട് പ്രാണിൻ്റെ കൈവല്യം പൊഴിയ്ക്കുന്ന കാരണത്തിനുമാത്രം മതിയാക്കുംണ്ടിരിക്കും. അംവൻ വിഷാദത്തിന്റെ ആധിക്കത്തിൽ കൊണ്ട് ശേഷം പറയാൻ വധിയാതെ മേൽപ്പോട്ടുകുണ്ടു നോക്കി കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്തുകൾക്കും അംവൻ കണ്ണതുങ്ങുമ്പോൾ കരഞ്ഞു. അവൻ മനസ്സുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിനും പ്രാത്യേകിക്കും ചെയ്യും. “അംഗേയും! ഇംഗ്ലീഷ്, തെങ്ങേഞ്ചേ രക്ഷിക്കുന്നു. അനുമാമാരായ കണ്ണതുങ്ങുമ്പോൾ തെങ്ങേഡം. ഞാ അപ്പോൾ പ്രിയനായ അസ്ത്രം നും സഹായിച്ചു തുണ്ടിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ” മാത്രം ആ കണ്ണി എഴു ഭാഗമായിവിജോച്ചു അതിൽ നന്ന തന്നിൽ വെച്ചും കൊണ്ട് ശ്രീമൃതമുഖം ഭാഗങ്ങളെ ആ കണ്ണതുങ്ങുകയോ കൊണ്ട് കൊടുത്തു. അവരിൽ പ്രസ്തുതി എന്നായത്തെന്ന് പ

രംതു:—അച്ചു എനിക്കൊന്നം കേൾപ്പാൻ വഹിയാ.
എനിക്കെ നല്ല സൗഖ്യമില്ലാ. അതുകൊണ്ട് എന്നർ
ഭാഗം കുടി അച്ചുൻ എടുത്തുകാളിക്കയോ അല്ലെങ്കിൽ
അതിനെന്നും എല്ലാംപോക്കണാമി ഒരപോലെ ഭാഗംചെ
യുകൊടുത്തു കൊള്ളിക്കയോ ചെയ്യുകകാളില്ലാ.” അദ്ദോഹ
ം മാത്രം പ്രസ്തുവിനെ അട്ടശാശ്വതിച്ചിട്ടു് “എന്നർക്കണ്ണത
നിന്നാക്കുന്നാണ്? എന്ന ഫോട്ടിച്ചു.അവൻവരത്തു എ²
നിക്കെ എന്നു തിനമാണു് എനിക്കെ കിടക്കുന്നാം” മാത്ര
അവനെ കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോകി കിടത്തി. പിറേറ പി
വസം കാലത്തു് അവൻ വിഷാദമഹനായിട്ട് ഒരു വൈ
പ്രഞ്ഞൻ അട്ടശാശ്വതി ചെന്നു്, പുജ്യത്തിനുവേണ്ടി താന്നർ
രോഗിയായ പുത്രനെ വന്നു കണ്ടു വല്ലതുംപിക്കിത്സ ചെ
യുണ്ടോ, എന്ന വളരെ ദയവാനാന്ന വിധത്തിൽഅപേ
ക്ഷിച്ചു. അതു വൈപ്പുൻ വളരെ മന്ത്രാദക്ഷാരന്നംബയാലുവും
ആയിരുന്നതിനാൽ ക്രിക്കിട്ടുകളില്ലെന്ന നല്ല നിശ്ചയമു
ണ്ടായിരുന്നവർക്കില്ലും മാതൃവിന്നർ വിട്ടിലേക്കുപോയി.
അയാൾ പഴ്ചി കിടക്കുന്നിട്ടുള്ളതെന്നു് അവന്നർ നാഡി
നോക്കിയതിൽ രോഗത്തിന്നർ ലക്ഷ്യങ്ങൾ യാതൊ
നാം കണ്ടല്ല. എങ്കിലും അവൻ വളരെ ക്ഷീണിയും
ഉസാധകരവും ഉണ്ടു്, എന്ന കണ്ടിട്ട് വൈപ്പുൻ അതി
ന്നർന്നിരുത്തിക്കൊണ്ടി ഒരു മരനു കറിക്കാൻ ഭാവിച്ചു
പ്പോരുപഴ്ചി പറത്തു. “അല്ലെന്നാ! അങ്ങനെന്നാ! എനി
ക്കുയാതൊരു മരനാം തങ്ങന്തിനപരായതെത. എനിക്കു
അഞ്ചുന്ന പരഞ്ഞനാ മരനു് എന്ന സേവിക്കാൻ കഴിക
കില്ലു്.

വെവല്ലൻ:— അതും! സേവിക്കാൻ കഴികയില്ല
യോ. അതെന്നാണ്? ഒക്ടോബർ കൊള്ളാമായിതന്നു.

പദ്മ:—അഥവാ അങ്ങനെ എന്നാട്ടു ചോദിപ്പാതെതെ.
അതെന്നിക്കു പറയാൻ വാധിയാ.

വെവു:—അതു പറയാൻ നിന്നെങ്കന്നാണര വിരോ
ധം. നീ, ഒരു വലിയ ശാരൂക്കാരനാണെന്നു തോന്നെന്ന
ക്ലോ.

പദ്മ:—അല്ലെയാ! എന്നാൻ പറയുന്നതിനു ഭോഗി
ക്കണം! തൊൻ ശാരൂക്കെങ്കാണ്ടല്ല, മരന്നസേവിക്കായില്ല
നു പറയുന്നതു.

വെവല്ലൻ:— അങ്ങോടു അതുകൂടിക്കാം. ഏതെങ്കി
ലുംനിരന്ന എന്നാൻ അതിനെനക്കുറിച്ചു നിഃ്പിക്കുന്നില്ല. ഈ
തിന്റെ മേരുഎന്നായാരിക്കുമെന്നു നിന്നെന്ന് അച്ചുനോ
ട്ടു ചോദിക്കാം. അതാരപരമായാൽ പായുമായിരിക്കാം.

പദ്മ:—അംഗൈയുാ!! അങ്ങനെ ദായിഖാലിക്കും ഇതി
നെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും എൻ്റെ അച്ചുനോടുക്കി
യെതെ.

വെവല്ലൻ:—നീ ഒരു തുംബാട്ടുത്ത ചെടുക്കുന്നു
നീ എന്നാട്ടുപരമായാൽ പറയാതുത്രാക്കാണ്ട് എന്നിങ്ങ്
ഈവിവരം നിന്നെന്ന് അച്ചുന്റെ അട്ടക്കര്യ പറഞ്ഞെ
തിരു.

പദ്മ:—അംഗൈയുാ! എൻ്റെ അങ്ങോന്നു? ഒരുന്നുള്ളൂ
അതുതെ. എംബുതനെ പരമായാൽ ഒക്കെയും പറ
ഡേതുക്കാം. എന്നാൽ എൻ്റെ അനുജമാനാദ്ദേഹയും അനു
ജതാമാനരായും ഇന്ന് പുംജിയുണ്ടെന്നു വെള്ളിക്കിൽ പറത്തെ
യക്കിണാം.

വെവ്വേൻ ആ കാര്യത്തു പറവു ക്കൊണ്ടു വെള്ളിയിൽ
പറഞ്ഞുമെന്നും പറ്റു പറഞ്ഞുതുട്ടോ.
“അംഗീകാരം ചെയ്യായാണെന്നും അഭ്യന്തരം ഒരു ദിവസം മുഴവും അഭ്യന്തരം ചെയ്യാതെ തു
ങ്ങൾക്കൊരുപ്പം തുടർന്നു ഇരുന്നാഴിഅംഗീകാരം വകുക്കിയിൽ
തെ സമ്പദിക്കാൻ കഴിയുന്നതു അതുകൊണ്ടു കണ്ണി
വെച്ച് അതിനെ തുണ്ടാക്കുന്നതോടെ പക്ഷത്തെ
നും ചുന്നാൽ തുണ്ടാക്കുന്നതോടു അനുതുക്കാണ്ടു. അദ്ദേ
ഹം അതിൽ കരു കടിച്ചുലുമായി; യാതൊന്നും ക്കു
ക്കാതെ ചേരായാലും അതു, എൻ്റെ കൊച്ചുംജീവാഡം
അനാജ്ഞത്തിമാറ്റം, ഇപ്പോൾ കുമ്ഭത അനഭവിക്കുന്നതു കു
ണ്ടിട്ടു് എനിക്ക വുരു വുസന്മാനിക്കുന്നു. അച്ചെ
ന്റെ മക്കളിൽവെച്ചു തൊൻ വജ്രസ്ത്രപ്പുള്ളിവനാകയാൽ,
എനിക്ക മറവേരുണ്ടാൽ ബാലം അധികമിട്ടുണ്ട്. അവ
കു, എൻ്റെ രാഹരാ തുടി എടുത്തുകൊണ്ടുനാതിനായി
തൊൻ പട്ടിനോ കിടക്കുന്നതു് എനിക്ക സങ്കേതാഖ്യാക്കന്നു.
അതിനുകുടാനു് തൊൻ ദിനമാണെന്നും, അതുകൊണ്ടുണ്ടു
നും ക്കുക്കാൻ വഹിയാ എന്നു നടപ്പിച്ചതു്. എന്നാൽ
ഈതാ! അന്താണ ഒരു ചെയ്യുംനു. അച്ചെന്നെ ഇതൊന്നും
അറിയാക്കുന്നേ.

വെവ്വേൻ്റു കുട്ടിക്കിട്ടു മനസ്സിന വളരെ ആർദ്ധതയു
ണ്ണാൻ. കുന്നിയുന്നനിന്നുംവന കുന്നനിൽ തുടച്ചു ചുപ്പവി
നോടു ചോദിച്ചു. “എന്നാൽ എൻ്റെ കുട്ടിയുംനാലും
വിശദപ്പിച്ചുവെനു.”

ചുപ്പ:—എനാക്കവിശദപ്പിച്ചു അതിനെ കരവില്ല. എ
നാൽഎനിക്കു് അതുകൊണ്ടു് എൻ്റെവെന്നുക്കരിക്കും

പ്രേക്ഷനാതിനാൽ എത്ത് സെയ്പ്പുക്കേട്ടണംഗാ അഞ്ചു സെയ്
പ്പുക്കേട്ടില്ല.

വൈ:—എന്നാൽ നീ ഇങ്ങിനെ അതുമാരംകൂടാ
തെയിൽനാൽ വേഗത്തിൽ മരിച്ചുപോകുമെല്ലോ.

പറ്റു:—അതു് എനിക്കു നല്ലബോധമണ്ടി. എന്നാ
ൽഎനിക്കു തു ചുന്നയിട്ടു മരിക്കാമെല്ലോ. എൻറോ അടച്ച
നൂപിനെ ഒരു വാക്കരച്ചു ക്ഷേമണംകൊട്ടതാൽ മതിയ
മെല്ലോ. എനിക്കു് ഇംഗ്ലേഷ്യൻറോ അടുക്കൽ ചെല്ലുംബോധം
എൻറോ കൊച്ചുജാജിമാൻ, അജാജത്തിമാഷ്കി, വേണ്ട
ക്ഷേമണംതിനു വഴിയുണ്ടാക്കിക്കൊട്ടക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹ
ത്തിനോടു പ്രാഥ്വികയും ചെയ്യാമെല്ലോ.

അതു അതുപാരനായ ബാലൻ ഇപ്പുകാരം പറയു
ന്നതു കേട്ടിട്ടു ഭ്രതദി ഉള്ള അതു വൈഭവുന്നു
കൊണ്ടാം ദയക്കൊണ്ടിട്ടു; പരവശനാടിത്തിനു്. അയാൾ
അവനെ കൈകൊണ്ടു താങ്കി എടുത്തു മടക്കായിൽ ഇരു
തിനി മാറിലണ്ണും കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.“എൻറോ പ്രിയനാ
യ കൊച്ചുഡ്രോഹിതി! നീ ദയനാളം മരിക്കേണാം
നമ്മുടെ എല്ലാപ്രായങ്ങളും, രക്ഷിതാവായിരാക്കുന്നിംഗപരൻ
നിന്നൊയും നിന്റോ കാഡംബന്തേതും, രക്ഷിക്കാതെ
ഇരിക്കയില്ല. ഇന്ത്യപൂർണ്ണ തൊൻ ഇവിടെ വന്നാഘൈതനാതി
നു സംഗതാവത്തിയതിനുവേണ്ടി നീ ഭ്രംഗപരനു വന്ന
നാജാരം ചെയ്യണം തൊൻപെചായിട്ടുള്ളതെന തിരിച്ചവരാം
ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു്; വൈഭവുന്നു രേഖത്തിൽ അയാൾ
ഭൂടെ വീട്ടായും ചെന്നു, തന്റെ ഭൂത്യമാരിയും രണ്ടു പേ
രക്കൊണ്ടു മുഴുമായി ക്ഷേമണംതിനു് ഭവണത്തിനു വകുകൾ
ഒക്കെയും ധാരാളമായിട്ടു് എടുപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു പ്രസ്തുവി

என்ற வீடித் வள பட்டினிகொள்ளு நிறைவாரியிலிக்க எப்புவின்றி எழையோருமாறு பட்டுவிச்சலை வழித்திட்டது அவச்சு ஒழுவுவணவோடுவும் கேஸ்ளாங் கு ஆப்பிழுஷ், அது முன்வானாயகேவதும் அது ஸாயுக்ளாய கட்டிக்ளூட் அதுநாட்டிலை நிறைவு எப்புமிக்குமேயைவு கள்ளு ஸானோஷிழுஷ் கொள்ளித்தா. வெவ்ரூன் போகுவோடு பட்டுவினோட்டுப்பராட்டு. ”அல்லது! ஸ்வால! நிடஞ்சுவிமா ரைபுக்ளெட். எதான் நிஜத்திட்ட ஏல்லாவதுதெட்டு அதுவு ஶ்ரத்தின் வேள்ளினாது” உள்ளாகித்தான் கொல்லிடா. அது யாது பார்த்து ஒப்பால்பத்தான திவாஸங்புதி அவச்சு ஏல்லாவுக்கும் கேஸ்ளாந்தா. வேள்ளினா அரியுங்கொட்டு அவுடை வீடித் காலத்து, கொட்டுத்தயாது. அது வெவ்ரூன் பார்த்து ஹட வத்து மானங்களினது மாநியம் எப்புல்லா யுத்து அடித்து கூடு பத்துப்பால்மாராயிடு அவுரங்குதை முக்குப்போலெ டாரோன் யாய்க்கூட்டுப்பட்டுவின்றுவிடித் தொட்டுத்தயாது. சாலர், ட.க்ஷன்ஸாயகநாசார் கொட்டுத்தயாது. சிலர் பளைகொட்டுத்தயாது. விலர்மின்டுகொட்டுத்தயாது. ஏல்லாவுள்ள, அல்லது வாஸங்கொள்ளுத்து அதுவஶ்ருதிகளின் ஏல்லாவுடையில்லை. அதுவஶ்ருதிகளின் வேள்கிடில்லை.

அதூபாரங்காய கொற்றுப்பட்டு, தன்ற அந்தநா, ஸமோத்தமாஷ்சு வேள்கிடான் பட்டினிகிட்டு மரி ஆக்குதையுமென நிறுத்திடு, கேஸ்ளாங்குடாதெ ஹங்கா விவரம் கூண்டாக்குநிக்கு கூடு மாமாராஜாவுகேடு. அதுவு லன்ற எப்புமிகாந்துத்து அதுதைப்பட்டு அவுரங்குதை அவுடையும், அவுள்ளர் அந்தநேயூ அதுஒழுத்து வகுத்து. மாதுவினோட்கல்லிடு. நிலைந் புதுநீர் து

ണ്ണതിശയം എത്രയും വിസ്തൃതനീയമായി രിക്ഷന്. ഞാൻ നിന്റെ റത്നവാട്ടിലേക്ക് “റടന്നു” പുണ്ണം ഏറ്റനാളെത്തക്കം വർഷാഖനമായി തന്നിരിക്കുന്നു. നിന്റെ മകാർക്കു ദ്വാപേക്ഷം ഞാൻ ചിലവിനകൊട്ടത്തു് അവരുടെ മനസ്സുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നു. അവക്കു്, എത്ര തെച്ചിലിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന മനസ്സുാംഘടനയിൽ അവക്കു് പ്രവേശിച്ചുകൊട്ടുട്ടു. അവർ ഗുണങ്ങാടകുടി വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു്, അറിവുള്ളവരായി തനിന്നാൽ അവരെ നല്ല ജീവന്മാര്പിൽ ആക്ഷണ്ണതായി പിക്കു.

മാത്ര; ആനന്ദസാഹനത്തിൽ മഹനായിട്ട് വീട്ടിൽ വന്ന, തനിക്കു് ഇതുവേണ്ടായുന്നായ ഒരു പുതുനെന നൽകിയ തിരുവേണ്ണി സാമ്പ്രദാംഗമായി നമസ്കരിച്ചു് ഇംഗ്ലൈനെ വളരെ സ്നേഹത്താൽ ചെയ്തു

പഠണം റ.

ശ്രദ്ധിക്കു് മഹാരാജാവും അദ്ദേഹത്തി
നീൻ ഭൂതുനു

പ്രശ്നയിലേരാജാവായ ശ്രദ്ധിക്കു് ഒരുഭിവസം പരിജനാഫ്രാനത്തിനായുള്ള മൺിഞ്ചാടിച്ചുതിനീൻ ഫേഡം ആയംതന്നെ ആ മൺിക്കേട്ട് ചെല്ലായ്ക്കയാൽ ഭൂതുനീൻ പതിവായി കാത്തുനിന്നിതന്നുണ്ടാലുള്ള വാതൽ തുറന്ന നോക്കിയണ്ടപ്പാറു, തനീൻ ഭൂതുനീൻ ഒരുത്തുപട്ടിയിൽ നിന്തുചെയ്യുന്നതുകണ്ടു. അദ്ദേഹം അവരെ ഉണ്ട്രു

വാൻ ഭാവിച്ചു് അടക്കത്തെചന സമയം, അവരെന്ന് കുപ്പായസജ്ജാഹിൽ ഒരു എഴുത്തിരെന്ന് അല്ല, പുരത്തോട്ട് തുള്ളുന്നതുകേണ്ടകയും അതിരെന്ന് ഒരുമാനം അറിയണമാണ് ഉത്സാഹിജ്ഞാകയും ചെയ്യുന്നയാൽ അരതെ ദിത്തു വായിച്ചുനോക്കി. അതു് അവരെന്ന് ശമ്പളമാനിൽ രേരാഹമി തദ്ദേശവുടെ അരിഷ്ടശ്വമാനത്തിൽ കൊടുത്തെഴുത്തിനുനിന്നു കൊണ്ട് അവളുടെ സദ്ഗൈപ്പാശി അവരുടെ കുംഭക്കണ്ണായ സ്മരണക്കുവേണ്ടി അവരും അംഗര മിക്കണ്ണമെന്ന് ഇപ്പോൾക്കും പ്രത്മനവച്ചു് അവസാനിപ്പിച്ചുതുമായിരുത്തു ഒരു എഴുത്തായിരുന്നു. രാജാവു പത്രക്ക ദിനിയിൽപ്പോയി, ദേസമ്പി സപ്രാണിനാണു യം എടുത്തു് അവരെന്ന് കുപ്പായസജ്ജിത്തിൽ നിറുപ്പേണ്ടു മായി എഴുത്തോടംകൂടിവച്ചു തിരിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഉംഖു മൺകിലുക്കിയ ഉടനെ ഇതു തിരുന്ന് തയക്കിതീയിൽ ഉണ്ട്' കതകതുറന്ന്'അകത്തുചെന്നേപ്പാരു നീ നന്നായി ഉറഞ്ഞിരായാ? എന്ന രാജാവു ചോദിച്ചതിനു് അവൻ മാപ്പു അപേക്ഷിച്ചു. നാവരെന്ന് പരിശുദ്ധത്തിൽ യദിച്ചുയാ കൈകുപ്പായത്തിൽ ഇടപ്പെട്ടാരു അസജ്ജി ചെ സ്ഥംഖാനിക്കായി. അവൻ അതിരെ പുരഞ്ഞവു ദിത്തു നോക്കിയാളുടെനവിവിശ്വാസനായി രാജാവിനെന്നോക്കി രൈക്കാരം മിഞ്ഞാൻ വഹിയാതെ കുള്ളിരോട്ടകുടാ നീനും അപ്പോരു രാജാവുചോദിച്ചു. “എന്നാണു”, മുഹൂർക്കാന്തു തതിൽ നീവുസന്നിജ്ഞാനാ.” അവൻ രാജാവിനെന്ന് കാക്ക തവിണ്ടു് ഇപ്പുകാരംപറഞ്ഞു. “അഭ്യു! സപാമി! അരുദോ എന്ന നശിപ്പിക്കാൻ ഇട്ടുക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ നാണയം

എത്രവിധം എൻ്റെ ക്ഷേപായല്ലാണിയിൽ അതുഡി എന്ന ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. അഭ്യന്തര ശ്രദ്ധയിൽ പറ ഞാൻ ഇന്ത്യപ്രകൾ നമ്മുടെ നിത്യത്വിൽ നാശക നാമവചയ്യു നാ. ഈ പണ്ടത്തിനെന്ന നിരന്തര ദാതാവിനാ കൊടുത്ത യച്ച് എൻ്റെപ്പോൾ സലാംപറന്തു, നിരന്നായും അര വഞ്ചിയും അബ്ദി സുംഗാഖിണാ ചെയ്യുമെന്നും അവഴ്ചാട്ടു രസ്പായിച്ചുവേണ്ടാണെന്നും.

പ്രാഠി ഉ.

കൊച്ചുക്കുശവന്നർ കമ്മ

എക്കലേശം അഭ്യവയസ്സുട്ടായക്കുളി വന്നായി കുശ വൻ എന്നായെന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻകുശനാ തിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവന്റെ ഒരു സ്ത്രീ അമ്മ യും അവന്റെ മിത്തന്ത്രിണം വിദേഹം പറത്താൻ അര വൻ കരയും എന്ന ദയവുപെട്ട് അവന്റെ അപേക്ഷിക്കു കൈ കൈയും അനന്തരിച്ചു നടത്തുന്നതു നിമിണ്ണം കുംഭ സാ അവൻ ശാന്തിക്കരിക്കായി തിന്നും. അവരാണ് കഴിയാതെയുള്ള പ്രഥാത്മങ്ങളും വാങ്ങി കൊടുക്കാനു താൻ അഃവാ ദ്രോഗതിന്ത്രത്രം അവൻ തനിക്കാബ ശ്രദ്ധിച്ചു എന്ന ഇല്ലാതാവനു വാന്നുമെന്ന മാതാപിതാ ശാന്താര അലട്ടി. അവരുടെപാരല്ലെന്നിന്റെ അത്യിക്രൂ

കൊണ്ട്, അവക്കുയതു വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനു കഴിയാതെ പോതേങ്കിൽ അവൻ കലാമിച്ചു മണ്ഡകൾ വലിച്ചകീരകയും ടാറയുന്നതും ചാലെ പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കും, പലപ്പോഴും ടാറയുന്നതിനു വിൽജ്ഞാനി പ്രവർത്തിക്കുവേച്ചുവനു.

എത്രും ഇപ്പുകാരം ഒരു ഭസ്മപഞ്ചവം വന്നസംഭവിച്ചുവള്ളു എന്നപിച്ചാലിച്ചു് അവൻറെ മാതാപിതാക്കൾ മാർ വളരെ രൂപസന്ധിച്ചു്. അവൻറെ അമ്മ വിലാപിച്ചുതെന്തെന്നാൽ “ഹാകഷ്ടിം നമ്മുടെ കൊച്ചുകേശവൻ നമുക്കു സംഭവിക്കുന്ന വ്യസനങ്ങൾക്കും, സമാധാനത്തെ ചെറുമെന്നും, നമുക്കുവയ്ക്കുകൂലും മാക്കേബോം അഭവനെ പഴയത്തിനാക്കിച്ചു് നാം തുമ്മെട്ടുട്ടിട്ടുള്ള തീരെ വിചാരിച്ചു്, അവൻ നമെ തുരുമ്പിക്കുമെന്നും മരും തൊൻമോഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനു വിശദോധിയായി, ഇപ്പോൾ ലാവൻ നമ്മുടെ വല്ലതായ വിഷാദത്തിനു രേതുവായിത്തീന്നിരിക്കുന്നു.” അവൻറെ അശൈന്തലിനു മുന്തിരം ദാനിക്കുന്നു. “ഈവന്നിനുനടത്തു എത്രയും നിന്മാനുരിക്കുന്നു. അതവയ്ക്കുന്നിങ്ങളും ഈവനെ യാതാരം നായായിക്കുന്നുണ്ടു്. ഏല്ലാവയം ഇവനെ ലേപിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവൻ എന്തെങ്കിലും കരറക്കും പ്രഭർത്തിച്ചു് സക്കം ശിഖയേറു അ പമാനവും കണ്ണുവും അരണഭവിക്കും. ഇംഗ്ലൈം! എനിക്കു് അതുകൂണുന്നതിനു സംശയിവത്തുത്തുന്നതേ.”

ഈ വിഷാദകരങ്ങളായുള്ള വിചാരങ്ങൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും മുവിട്ടുന്നുണ്ടു്. അവക്ക് പതി

വായിട്ടുള്ള വേലകൾ ചെയ്യുന്നതിൽ ഉത്സാഹവും ഭക്ഷണത്തിനും അചിഷ്ടം ഹല്ലാതായി. അതു നിമിത്തം ഒരു മസുവവുമില്ലാത്തയായി വളരെ പലകൾവും സാഖിയും കൈലിവസം കാലത്രഞ്ഞ പതിവിൽ അധികമായി മനസ്സിൽ അയി ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ എഴുന്നേള്ളുന്നതിനു ശക്തിയില്ലാത്ത അവർ കിടന്നപോയി. കൊച്ചുക്കേശവൻ പതിവുപോലെ എഴുന്നേരു, രാവിലെ ഒക്ഷണത്തിന് അംശങ്ങളാണ് അതവായുപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹം അവൻ “കേശവ! എന്നിക്കു ഇന്നവുംരെ സുവക്ഷണായി റിക്കന്നതു കൊണ്ട് നിനക്കു ചോരത്തിനിന് എഴുന്നേള്ളുവാൻ വഹിയാ” എന്നപരാത്തത്തുകേട്ടു കേശവൻ മുഖം വിള്ള്ളുകൊണ്ട് അവിടെന്നുതന്ന് അതുകൊണ്ട് അവൻറെ അമ്മ കരയുകയും അചന്നുനെന്നവിള്ള്ളിട്ടുകയും ചെയ്തു.

ആ ചെരുക്കൻ കരേണ്ണരം നോക്കിക്കാണ്ടിയനിട്ടം അവർ എഴുന്നേള്ളുന്നില്ലെന്നു കണ്ടിട്ടു് അനന്തരകരണീയം എന്താംഗംശം ഉടനെ നിന്മാശിച്ചു തന്ന തന്ത്രങ്ങ കണ്ണതിവച്ചുകൂടിക്കാശം ഉറച്ചുകൊണ്ട് തീവാണ്ടിക്കാതിനായി അയയ്ക്കിട്ടിൽ കടന്നാവനു. ഒരു ചെറിയപെട്ടു് അവുന്ന അക്കത്തു വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനായിട്ടു വെളിച്ച തുറങ്ങിവനു. അവഡക്കു അവുന്ന കണ്ണദ്ദോധനത്തെനു ഇവൻ നല്ലവനല്ലെന്നു തോന്തിയതിനാൽ അതവു ഭാവിക്കാതെ, “നിഃത്തിനായിട്ടുവനു” എന്നുചൊണ്ടിച്ചു. “ഞാൻ ഈ ചുട്ടകത്തിക്കന്തിനായിട്ടാണ് വന്നതു്” എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞതിനിന് “അതുകു ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നകഴിഞ്ഞപ്പോ.

അാതുകാണ്ട തികത്തിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഇനി യാതൊനിന്നും ഇവിടെ വരത്തു്” എന്നുാവരം പറഞ്ഞെങ്കു അവൻ കോപിച്ചു ചുട്ട കത്തിക്കാതെവളിയിൽ ഇ രങ്ഗഭ്രംഗം പ്രായി.

ഈതിന്റെ ശശം കേശവൻ മരാരാധരയൽ വീടിൽ ചെന്നവിച്ചു. ആ വിച്ചുകാരൻ ഏഴുന്നൂറു കുളിവാതലിന്റെ ഇടയിൽകൂടി അവനെ കണ്ടിട്ടു് എന്നിനാണു വന്നാതെന്നു ചേതിച്ചേണ്ടംകൂടി സ്നേഹാകാതെ അകളുതനെമാറിയും. അവർ ദേശം കരെ തീ വാങ്ങുന്ന തിന്റെ തരമാകാതെ കേശവൻ തിരിച്ചെ വീടിൽവന്നുചുട്ടു് അവിടെ ഇട്ടുവച്ചു് അവനെ വിളിച്ചുവിലപ്പോരു പലചാരങ്ങളിലുംരുഡു, മൊട്ടക്കാരണങ്ങളിൽനാണു ഒരു മുഖ്യായന്ത്രിയുടെ വീടിൽചെന്നു. “എനിക്കിട്ടുപാരാ ഒക്ഷണത്തിനു വല്ലതും തരണം” എന്ന വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവരും ചോദിച്ചു. “നാഞ്ഞരം അമ്മ എന്നാണു നിന്നു ക്കുണ്ടും തരാത്തതോ?” അപ്പോരു കേശവൻ പറഞ്ഞു. “എന്നും അമ്മ സൗഖ്യവുംപൂര്വതെ കിടക്കുയാണു്.” “എന്നാൽ നാഞ്ഞരം അചുനു്” എന്നാണു്? എന്നു ചോദിച്ചുതിന്നു്, കേശവൻ അയാൾക്കും കീനമാണു് എന്നഫററഞ്ഞു. അപ്പോരു അവരം പറഞ്ഞു, “ആഹ! അപ്പോരു നീ ദിനക്കാരായ മാതാപിതാക്കന്മാരു വിട്ടും വച്ചുണ്ടും ഇവിടെവനു ഭക്ഷണം ചോ ദിക്കുന്നു്? പോ നിന്നു ക്കുണ്ടും വസ്തുതരികയില്ല. ഞാൻ എന്നും അവശ്യം കഴിത്തിട്ടു് എത്തെങ്കിലും അഡിക്കം ഉണ്ടാക്കുന്നതു് അചുനേയും അമ്മയേയും കറിച്ചു നിന്നേക്കാരു സ്നേഹംമുള്ളവരായും, നിന്നേപ്പോലെ

ഒരു വസംപ്രതി അവരെ വാഷാമിപ്പിക്കാതെ തങ്ങളുടെ മുണ്ണങ്ങൾക്കുകൊണ്ട് അവരെ സംഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നവരായും ഇപ്പോൾ ധാരവെള്ളുടെ ചെരുക്കലുമായേൻ കൊടും.

കേൾവൻ ഈ തു കേട്ട കുറത്തുകൊണ്ട് പത്രം കു വീട്ടാലേക്കു നടന്നു. അവൻ പലദേഹാഭിം ദീനമാ സേന ഭാവിച്ചു കിടക്കാവുള്ളതു പോലെ അവന്റെ അച്ചനം അമ്മയും, കുപടമായി രോഗത്തെ നടക്കുന്ന തായിപ്പിക്കുമാ, എന്ന വിചാരിച്ചു നിശ്ചയം വരുത്തുവാ നായട്ട് അവർ കിടനിങ്ങനു കട്ടിലിംഗന്റെ അടക്കൽ ചെ നു പത്ര കു അവരുടെ പുത്രദേഹത്തു നോക്കിയേപ്പാരു അവരെ ഏതു അഭ്യർത്ഥനയുള്ളവയം വഴിരെപ്പിനതേയു ടക്കടി കൂന്നനിൽ ലെപ്പിച്ചു് കരയുന്നാവരുമാവിട്ടാണുകു ണ്ടതു് അവരുടെ ആ പരവശതകണ്ടദ്ദേപാരും അവന്റെ നൗമിനു സ്തരം ഉണ്ടായി, അവൻ അവരുവിണ്ടും പു തുപ്പിച്ചും വച്ചു് ആ കട്ടിലിംഗന്റെ അടക്കൽ നേരുങ്ങുകും കൂന്നനിരോധ കുടിക്കിയുണ്ടു്. അവൻ ഇപ്പു കാരംമനൗമിയു വിചാരിച്ചു; ഹ! കജ്ഞം! എന്റെ അച്ചനം അമ്മയും ഒരു വൈദ്യമാരുചുപോ യാൽ ഏരെന്റെ അവസ്ഥ പിന്നുവു നോണു്. അയൽവിട്ടുകാഞ്ഞില്ലാവക്കം എന്നോടു വരേ ധമായിരിക്കുന്നു. ഇവർക്കുനിക്കു് ജലപാനഃ തത്കയില്ല. നോൻ ടോട്ടുനായിരുന്നാരിക്കുന്നും. അബ്ലൂങ്കിയു ഇങ്ങിനു സംഭവിക്കുംല്ലോല്ലു. എന്റെ അമേമ! അമു എന്നു എത്ര വാസലു തേതാട്ടുകിയാണു് എപ്പോഴിം ഭാവാച്ചുവ തന്നു്! നോൻ എന്നാട്ട് അമുരെ എത്ര കരിനമായി വ്യസനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ അച്ചോ! എന്റെ പ്രിയ

നായ പാതാവെ! അരെറു! കുഴ്ചിം ഇവർ മരിച്ചു പോകി
മോ?

കേൾവൻ കുറങ്ങോരു വിഷ്ണുനാഡി ഇങ്ങിനെ
വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന്റെശേഷം എഴുന്നേറു വ
ളരെ തുപന്നാവത്രേതാടക്കുടി, അത്യും പോയ വിട്ടിൽ
തന്നെ ചെന്ന. അവൻറെ അച്ചന്നം അമ്മയും, കൊ
ടക്കന്നതിനു കുറെ കണ്ണതി തങ്ങന്നതിനു മനസ്സുണ്ടാക്ക
ണ്ണ എന്ന ആ വിട്ടുകാരോട് യാഥാച്ചു. അംഗോപാദിത്തതെ
കേൾവൻറെ വുസ്തന്നാവവും; തുപന്നായ സപരവും ആ
വിട്ടുകാരുടെ മനസ്സിൽ അവൻറെ അപേക്ഷയെ ചെ
യുണ്ടാമെന്ന തോന്തിച്ചു. അവർ കേൾവൻറു പറ
ഞ്ഞു. “നോക്ക്” നീ യുണ്ടാക്കു ഇട്ടുകൊരു ചോദിക്ക
നാതിനാൽ നാഞ്ഞു അപേക്ഷയെ നിരസിക്കുന്നില്ല.
ഇതാ കുറെ കണ്ണതിയും കുട്ടിവാസം തന്നും. കൊണ്ടുപോ
യി അച്ചന്നം അമ്മയും കൊട്ടക്ക്. അവർ നാനക്ക
വേണ്ടി അതുവളരെ തേരശിച്ചിരിക്കുന്നോരു നീ അവൻ
ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കിക്കൊട്ടക്കുന്നതു് ഉചിതം തന്നോ.” കേ
ൾവൻ, അവൻറെ അച്ചന്നം അമ്മക്കിം പീനമായിര
നു വിവരം അഭ്യാസാട്ടു പറഞ്ഞില്ല. ഏറെന്നനാൽ ആ
വിവരം പറഞ്ഞതുകീൽ ആ വുലയായ വിട്ടുകാരി അവ
നെ അധിക്കേച്ചപാത്രത്രുപോലെ അയാളിം അധിക്കേ
ച്ച പിഡമും ഒരു ഭയരൂപമുണ്ട്. അവൻറെ അച്ചന്നം അ
മ്മയും പീനമായിരുന്ന വിവരം പറഞ്ഞിരുന്നുകാൽ
ആ ഗ്രന്ഥവാനായ വിട്ടുകാരൻ തന്നെത്താനെ പുരപ്പെട്ട്
അവരുടെ വിട്ടിൽ ചെന്ന ശ്രദ്ധപ്പകൾ ചെയ്തുമായിര
നു.

കേശവൻ കമ്മറ്റിയും സ്രൂട്ടാനം റാഷ്പിക്കാണ്ടി വിട്ടാൽ വാഹനത്തിലീം, കണ്ണമിക്ക കരച്ചു ചുട്ടപാടി പീഡ്യും അതു രണ്ട് കിള്ളുങ്ങൾിലാക്കി ഒരു പീംം പിടി ചു കട്ടിലിഞ്ഞു അംഗങ്കെ ഇട്ട് ആക്കിള്ളും രണ്ട്, സ്രൂട്ടാനം രണ്ട് കമ്മറ്റിലയായിൽ അക്കി അതും സ്രൂട്ടി അംഗിൽ ദിക്കളിൽ വച്ചു. കേശവൻ പീംം എട്ട് തരാട്ടാനാം ശമ്പുവും മറ്റൊരു കേട്ട് “അവൻറു അമ്മ പത്ര ക്കെ തെന്നാവിനോട് ചോദിച്ചു, കേശവൻ എന്നാണു ചെയ്യുന്നതു” അവൻറു അച്ചൻമ്പറഞ്ഞു “വല്ലതും ഭസ്തുമത്ത്വം കാട്ടകയായിരിക്കും. ഇന്നും അതു കിരിക്കുകയില്ല.” കേശവൻറു അമ്മ റാവൻറും പ്രസ്തി ചെയ്യുന്നതു അംഗിയുന്നതിനാൽ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ പീംതിനേൽക്കു രണ്ട് കിള്ളുങ്ങൾിൽ കമ്മറ്റിയും രണ്ട് കമ്മറ്റിലയിൽസ്രൂട്ടാനം വച്ചിരിക്കുന്നതും, കേശവൻ താഴെ ഇതും രണ്ട് കിള്ളുമാങ്ങു ചെയ്തായി ഒരു ക്കുന്നതും കണ്ടു. ഉടനെ അവർ തെന്നാവിനോട് പത്ര ക്കെ വാഴിച്ചു പറഞ്ഞു. “ഈതാ നോക്ക കേശവൻ ഇതു നൃക്കു വേണാംവരാനു ചെയ്യുംബന്നു തോന്നും. അബല്ലുക്കിയും നമ്മുടെ അട്ടക്കൽ രണ്ട് കിള്ളുത്തിൽ കമ്മറ്റിയും, രണ്ട് കമ്മറ്റിലയായിൽ സ്രൂട്ടാനം, എന്തിനായി ടൂണുകൊണ്ടു വച്ചിരിക്കുന്നതു” “അഞ്ചുപും കേശവൻറു അച്ചൻ പറഞ്ഞു” എൻറു ഇംഗ്ലീഷ്! അവൻ നല്ല ബുല്ലിവരുത്തുന്നു. എന്തിക്കിയേപ്പോൾ വിശദപ്പില്ല. എങ്കിലും നമ്മുക്കു വേണാംവരാനും കേശവൻ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുതെന്നു വേബാധം വന്നായി സന്ദേതാഷ്ടമിണ്ണാ കിങ്ങൻ.

കേൾവൻ അവർ കമ്മതിച്ചാക്കയും ഒരു കണ്ണം
 ചെയ്യുന്നതില്ലെങ്കാം അവരെ വിളിച്ചു. “ഈതാ അദ്ദേഹ
 ഇതാ അക്കാ നിങ്ങൾക്കു കരു കണ്ണികൊണ്ടുവന്നു എ
 ആരിക്കുന്നു” അപ്പോരു കേൾവൻറെ അപ്പുന്ത് താരിഞ്ഞ
 നോക്കി ചൊരിച്ചു “നി തന്നയോളുതൊക്കയും ഒരുക്കിയ
 തും ഇന്ത കമ്മതിയും സ്ക്രിപ്റ്റാനും മറ്റും നി ആരുക്കുന്നു
 കുഞ്ഞുമെന്നു അയയ്ക്കിട്ടുകാരന്നു അട്ടക്കൽ ചെന്ന നി
 അദക്കായി ചൊല്ലിച്ചു വാലി കൊണ്ടു വന്നതാണു്.”
 ഇതുകുട്ടപ്പോരുത്തെന്ന അവരുടെ നേതൃത്വം ആരുന്നു
 ബാഷ്പംകാണ്ട പൂർണ്ണമായി. അവർ സഗർഗ്ഗമാഡാ
 യി ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു. ഫീയനായ മക്കനു, ഇങ്ങവ
 തെങ്ങൾ വിവാഹിച്ചിരുന്നതു പൊലെ അസ്ഥാ നി, തെങ്ങൾ
 നിനൊക്കുന്നു വിശാദന്തരായ മുതപ്പായമാരായിരുന്നു
 ഇപ്പോരു നി തെങ്ങൾക്കു പിന്നായും ജീവനെ ഉണ്ടാക്കാ
 ഹാക്കുന്ന പറഞ്ഞു അവർ കൈ നീട്ടിയപ്പോരു കേൾ
 വൻ ചേറ്റംനിന്നു. അവർ അവരുടെ ക്ലീക്കളിൽ അഭി
 വിച്ഛിന്ന ധാരയായി ക്ലീനിരോട്ടുട്ട് പുണ്ണൻ. അ
 പ്പോരു അവരും അവരുടെ വാസലപ്രാതിശയം കണ്ടിട്ടി
 കരഞ്ഞു. കേൾവൻ അവരെ വ്യസനിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.
 നെ കൂടിക്കണ്ണാ, ഏനു അവരോടു അപേക്ഷാച്ചു. മേൽ
 അവരുടെ നടത്ത അവൻ സദ്ഗുംഖത്തിനു ചേരു
 വായിതുന്നു ഇരിക്കുന്നും അവരോടുള്ളപ്പോരിപ്പാ
 ഞ്ഞു. കേൾവനു അവർ പുണ്ണൻതെന്നു ഇരിക്കുന്നു
 അവൻ ദിവിൽച്ചയനു കേൾവന്തിനു ചോതിച്ചിട്ട്
 അവനു അധിക്ഷപിച്ചയച്ചു ആ രൂലയാഡു വീട്ടുകൂടി

ദീനാഖാരായ കേശവൻറെ അപ്പുനം അമല്ലോ, കൊട്ട പ്രാനായി കുറെ കാത്തിയും ദരം ചുട്ടുത്തംകാജഭവിത്വം. അവർക്ക് അവതരണ ആ സ്ഥിതികൾക്ക് മനസ്സിൽ നിന്നും വളരെ അത്രുമുതൽ ഉണ്ടായി. ചിവരങ്ങൾ ക്കെന്നും അ റിഞ്ചത്തിന്റെ ശേഷം അവളിൽ അതുനാഡബാഷ്ട്ടത്തോടു കൂടി കേശവൻ .പുണാന്ത് അന്നലുഡിച്ചു. കേശവനം വളരെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി അവന്തെ അദ്ദേഹത്വത്വം. പിന്നെ അവൻ എല്ലാവരം മന്ത്രിൽ ദരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഒരിയോടു കൂടെ ഭക്ഷണംകഴിച്ചു.

അന്നാത്തെ സന്ദേശം ഘോതുവായി കേശവൻറെ അപ്പുനം അമല്ലോ രോഗം ദക്ഷേയും വേഗത്തിൽ മാറി സൗഖ്യമായി. കേശവനം വളരെ സന്ദേശം തോട്ടുകൂടി ഇതുനം. അവനെ അറിഞ്ഞെങ്കിൽ ദക്ഷേയും അവനെ സ്നേഹിച്ചു. അവൻറെ മാതാപിതാക്കന്മാരം അവനെക്കാറിച്ചു വളരെ താല്പര്യമുള്ള ദാളായ, ആ രൂലും ധാര വിട്ടുകാരിയും, അവനെ വേണ്ടും പ്രകാരം ലാളിക്കേയും വിശ്വാസിവഹ്രമാനങ്ങളോടുകൂടി സ്നേഹിക്കേയും ചെയ്തു.

പാഠം നം.

പോട്ടുന്ന ഭാതാക്കന്മാരുടെ കമ.

പതിനാറാമത്തെ തുംബീഷ്ട ശതവർഷത്തിന്റെ അരംഭനിൽ പോട്ടുന്ന വക വലിയകപ്പുലകൾ ആ

ജാതിക്കാരണട സ്വദേശമായും വളരെ പുജ്ഞിയോട്ടക്കുടി ഇങ്ങനാതായും, ഉള്ള ഗ്രാവയിലേ കുറ്റ് റാട്ടിച്ചു പോകി നോട്ട് അവയിൽ എനിൽ കുപ്പൽക്കാരം, യാതുക്കാരം, പാതിരിശായാ മറരമായിട്ട് എക്കേണ്ടോ അതു യിരത്തിരുത്തും ജനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കുപ്പൽ യാതുക്കാരം അതുരംഭം കേഷമമുള്ളതായിരുന്നു. പുന്നാൽ അതുപ്രിക്കാഡു തെച്ചേക്കോടിയായ മുല്ല് ഹോസ്റ്റ് കടന്ന് അവിടെനിന്നു വടക്കു കിഴക്കായി ഇന്ത്യ കുലൈക്കു റാട്ടിക്കനോടു കുപ്പൽ തെച്ചേ പാരയിൽ ചെന്ന് അട്ടിച്ചു കുപ്പലിന്റെ അടിപ്പുലക ഇളക്കി വെ തും അക്കത്തെങ്കു കടന്ന തുടങ്ങി. അപ്പോരു കുപ്പൽ മുങ്ങിപ്പോക്കയേണ്ടതും ഒന്ന് കണ്ട കുപ്പിത്താൻ അതു, കുപ്പലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ബോട്ടിരക്കി അതിൽ ഏതാ നംബിലു കേഷണസാധനങ്ങളും എടുത്തിട്ട്, താനും മററ പത്തൊൻപതു അള്ളക്കളുംകുടി അതിൽക്കയറി. പി നൊ അള്ളക്കരു കുറരിയാൽ ബോട്ട് മുങ്ങിപ്പോക്കമെന്നു ദേഹപ്പെട്ട് അവർ വാഹി ഉണ്ടിപ്പിടിച്ചു്, മററകയരാൻ ഭാവിച്ചുവരെ ക്ഷേയു തൃത്തു. അവക്കു ദിക്കരിന്നതു ബോട്ട് തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള വടക്കേനാ കുയറ്റുമോ, വർഷമുണ്ടായാൽ കിട്ടുന്നതല്ലാതെ കുടി ക്കുന്നതിനു പച്ചവെള്ളുമോ മുല്ലാതെ അവർ വള്ളതാ കിരിക്കുന്ന ഇന്ത്യാസമ്പദത്തിലേക്കു ബോട്ടവും. മറ്റൊ വലിയകൂപ്പൽ അതിലുണ്ടായിരുന്ന ഭാഗ്യപ്രിന്നവാരായ അനേകകം അള്ളക്കളോട്ടക്കുടി ഉടനെ മുങ്ങിപ്പോയെന്നും ഉണ്ടാക്കിപ്പറിക്കുന്നു.

ബോട്ടിലുണ്ടായിരുന്നവർ വളരെ അരിപ്പുമായുള്ള

സ്ഥിതിയിൽ ബോട്ടിനെ അങ്ങോട്ടും ഇ കൊട്ടും നാലുവർ
 വസന്തയ്ക്ക് ദിലിച്ചുകാണ്ടി പോജ്ഞാനഭിരം. അത്
 സമയം കരുപ്പിവസനായിട്ട് സൗഖ്യം ശിക്കാക്കിരുന്നു. ഒരു
 ക്ലൂഡിന്താൻ, മരിച്ചുപോയി. ഇതുകൊണ്ടു റബ്ബിലും വർക്ക്
 കജ്ജത് അധികമായിത്തിന്റെ ഏതെന്നും കൂപ്പിത്താൻ
 മരിച്ചുപ്പോരു ഒരു നിയമമില്ലാത്തതായി എല്ലാവരും
 വരുതിക്കാട്ടുത്തുരുട്ടണ്ണി. വരത്തി ഫോറ്മൂൾ ഒരു തീരം
 ഇല്ലാ. ടെക്കം അവർ എല്ലാവരുംകൂടി, അവരിൽ ഒരു
 അത്തനെ പ്രമാണിയായിട്ട് നിയമിക്കുന്നതിനും, അവ
 എൻ്റെ വരുതിയെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചു.
 അതുായി അതു ബോട്ടിലുണ്ടാക്കിരുന്ന ഭക്ഷണസാ
 ധനങ്ങൾ കുറെ ദിവസം കൂടിയിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി
 ചീട്ടിടുട്ടതു നാലാമത്ര നാലാമത്ര വരുന്ന അള്ളൂക്കു
 ബോട്ടിൽനിന്നും സമുദ്രത്തിൽ താഴീക്കുയാണ് എന്നു
 ഒരു അതും അതും പറ്റാതു. അപ്പോരും അതിൽ പറ
 തെന്നുപറ്റു അള്ളൂക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഒരു
 പാതിരിയും ഒരു അതാരിയും ഉണ്ടായിരുന്നു അവരിൽ
 പാതിരി ചരമകാലത്തിൽ അതു ബോട്ടിലുംതു വരെ ജീവാ
 ണ്ണാപരമായോ വയ്ക്കു മതകമ്മങ്ങൾ നടത്തിക്കുന്നതിനും,
 അതാരി ബോട്ടിനും അറക്കററംവന്നാൽ നന്നാക്കുന്നതി
 നും ഉപയോഗപ്പെട്ടുന്നതിനാൽ അവരെ രണ്ടുപേരെ
 യും, കൂപ്പിത്താൻ എല്ലാവക്കും പ്രമാണിയായിരുന്നതി
 നാൽ അയാളെയും ഒഴിച്ചു ശേഷം മന പേരും ഉണ്ടാക്കി
 കുന്നവരായ ചീട്ടിട്ടു നാലുപേരെ സമുദ്രത്തിൽ താഴീ
 കുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചു. അവരിൽ മൂന്നുപേരും ചരമകാ
 ലത്തെ കമ്മങ്ങൾചെയ്യു താഴീടു ചേലുണ്ടായിരുന്നു
 വിധിയെ അനുസരിച്ചു. നാലാമത്രവും ഒരു പോർട്ട്

గිස් කාරකායිතින. අවබෝග තුළයසේහාමර
කායිත් ගෙතතෙනංකුදා අනුධෙවාත්‍රාත් මූලායිතින. අව
බෝග තෙත්ග සේෂුන් කඹවාත් ප්‍රාථමිකභාණ වො
කාන්තිගෙ කෙටිවූ වහුරේ පුසානාකාන්තායි අව
බෝග කෙටිපූඩිත්‍රුෂ් අනුගුහුණ්ඩෙහුයායිරිකෙන ගෙ
තුපෙළුවාත් ආක්‍ර්‍මාත්‍රාත්‍රාත් තාන් මරි
ඇශ්‍රාකාළුත් ආතිත් අවබෝගීකෙනාමන් අවප්පීත්.
අවබෝග පරිගෙතතෙනාතාත් අවබෝග සේෂුන්ගෝ ප්‍රාථමිකමාත්‍රාත්‍රාත්
අනුගුහුත්තිය දැනුස්සේහාමරිමාත්‍රාත්‍රාත් ලාඟුයෙ
කාන්තුපෙළුවාත් උග්‍රානාත් අවබෝග එකාග්‍රාන්.
අවතිනාත් අවබෝග සේෂුන් අනු ගෙගරවා
විජාරිපූඩිලු. සේෂුන් නුතු තුළාත් වාක්කකෙනු කෙටු
වැසුයිත්‍රු අනුද්‍රම්ගෙනායිත්‍රු එක්කාක්කෙවෙන් ම
රෙරාකෙතතාත් රාඛිකාණ් අනුවප්‍රිකෙනාත් දිසුතයුත්, දී
ග්‍රීත්‍රාත්‍රාත්‍රාත් ටිජ්‍රාහ්‍යාත්‍රාත්‍රාත් ගාණ් සීඩ්වායුප්‍රාත්‍රාත්‍රාත්
තාරික්කෙනාමන තාපුතුපෙළුදාන පුරුගෝ සැමොමරින
කාරාවාන්තාක්කෙනුවාත් වැසුන්ත්‍රාත්‍රාත්‍රාත් අවගෝසං ගරි
යදු, එග්‍රාපරිගෙත. අනුජාන් තෙත්ග අවප්පීක්‍රා
යිත් හිඹානිතුකාග්‍රා සේෂුන්ගෝ කාකෙත් විජ්‍රා
ගෙස්කරිත්‍රු. සේෂුන් මුදකෙ පිඩිත්‍රු. මුදජුල්
වක් අරු රෙ වෙත්පෙද්‍රාතාන් ක්‍රිංගතිලු. නුයි
ගෙ අවබෝග මුදජුල්‍රාතාත්ත්‍රාත්. සේෂුන් තෙත්ගෝ ලාඟු
යෙ අනුජාන්ගෝ රක්ෂයිත් එකුදුත්‍රිත්‍රාත්‍රාත් එ
නා, අවබෝග තෙත්ග කාන්තුපෙළුදා පාතාවායාත
නා; තෙත්ග සහළ සායනුත්‍රාත්‍රාත්‍රාත් අනුවට්ත් මු
සැමොමරිමාත්‍රාත්‍රාත්‍රාත් වැරෙයුත් රක්ෂිත්‍රාත්‍රාත්‍රාත් ගාමනයා

പറന്നു. അവൻ എത്രതന്നെ പറഞ്ഞതിട്ടും അന്നജ കെ അന്നസർപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു ദിവസം ജ്യോജ്യൻ അന്നാജം കൊണ്ടുപോക്കുന്ത് നിംബുഫലിപ്പായ് കയാൽ അന്നം പബിച്ചു. ജ്യോജ്യൻപുകരു അന്നജവെന കടലിൽത്തള്ളിക്കുംചെയ്യു.

അവൻ നിന്റുന്നതിനെ നല്പിപരിചെല്ലം ഉണ്ടാക്കിയ നാതുകൊണ്ടു ഭോദ്ധിഞ്ഞെടുപ്പും നിന്തിയ്ക്കുന്നതി ഒരു കൈകൊണ്ടു ചുക്കാനിൽ പിടിക്കുടി. അരപ്പൂരം ചുക്കാൻ പീടിക്കിക്കൊണ്ടു വെട്ടുകരി എടുക്കുന്നതി അവൻ കടലിലേക്കു ചീണാറോപായി. അതിന്റെ ശേഷവും ശക്തി ആസകലം ഉപയോഗിച്ചു നിന്തിരുന്ന മറുറാകൈകൊണ്ടു ചുക്കാനിൽപിടിച്ചുപ്പോരു അമരക്കാരൻ മേൽപ്പുകാരം വെട്ടുകുത്തിക്കാണ്ടു ആരു കയ്യും വെട്ടിക്കുള്ളെന്നു. അവൻ പിന്നെയുംതന്റെ ചോരവാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മരിക്കൈക്കു രണ്ടാംവ തള്ളത്തിന് റിതെ പൊക്കില്ലപ്പറ്റിച്ചും കൊണ്ടു കിടക്കുന്നതി നെങ്കണ്ണം, അവൻറെ സഹാദരസ്സുമഹത്തെ വിചാരിച്ചും ശേഷം പേരും അവൻറെ നേരെ ദയവുണ്ടായി “അവൻ തെന്നെന്നുള്ളിട്ടുവെല്ലോ. അവനെ നാം രക്ഷിക്കുന്നതിനു ശ്രദ്ധിണാം” എന്ന് എല്ലാഡേശംആളു ചില്ലരക്കൈപിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അതിന്റെബന്ധം അവനുബോ ടിൽ എടുത്തിട്ടു് തപ്പാലം അതിൽവച്ചു കഴിയുന്നതു പോലെ അവൻറെരക്കൈകളിലെ മരിവുകൾ വെച്ചുകൈട്ടുകയും ചെയ്യു. അന്നരാത്രിമുഴുവൻ അവൻതണ്ടിവലിച്ചതിന്റെ ശേഷം പിരോഡിവസഃ സൃഷ്ടുദയമായ ചുപ്പാരു അവൻ ഒരു കൈകണ്ണം. ആയതു പോർട്ടുഗീസുകാർ

ചെന്ന കടിപാൽത്തിരന്ന ഒരു ദേശത്തിനു സ്ഥിപദം
യ ആഫ്രിക്കാ രാജ്യത്തിലുള്ള “മൊസാംബിക്കാ” പബ്
തങ്ങൾ അറയിക്കുന്നു. അവിടെ അവർ എല്ലാവരം കോ
മമാൻ ചെന്നുതാരി. പിസ്റ്റുണിയൻമാം വേരിട്ട് ക
പ്പുത്രവന്ന് അവർ ഗോവയിലേക്ക് റോക്കന്തുവര
അവിടെതന്നെന താമ.സിക്കയും ചെയ്തു.

അവിടെ വളരെ വിശ്വാസയോഗ്യനായ ഒരു ഗ
ന്ധാരിക്കുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നു. അക്കാദിക്കാർ മുഴുളുള്ള കുറം
അവിടെ ചെന്നടക്കമന്ത്രിനു തന്റെ കൂട്ടുക്കൂട്ടുക്കാ
ണ്ട് കണ്ട് എന്നും അന്നുത്തര രാത്രിയിൽ താനും അല്ലെങ്കില്
സൗഹ്യാദരിമാരും ഒന്നിച്ചു് അന്താഴംകൂടിച്ചു് എന്നും
അരാജനായവന്റെ ഭിന്നത കൈകൂട്ടു താൻ കാ
ണക്കും മുഴുവൻ തന്ത്രമാനം അവരും, അവത്തെ നെറി
ചുള്ളി ആളുകളിൽ പറഞ്ഞു താൻ കോക്കയും ചെയ്തിരി
ക്കുന്ന ഏന്നംപറത്തിരിക്കുന്നു.

‘ ദേശേ ദേശേ കളിത്താണി
ദേശേദേശേ ചവാന്യവാഃ
തല്ലേദേശേ നപ്പശ്രാമോ
യത്രാതാസഹാദാഃ’

പ്രാഠാ ഫോ.

കീട്ട വി റ സ ക മ .

കീട്ട എന്ന കട്ടിക്ക എക്കേശേ എട്ടുവയല്ലായ
ദേപ്പാരു അയാളുടെ അഭ്യ മരിച്ചു റോയി. അതിനാൽ അ

യാർക്കുന്നായ ദിസ്ത്രിക്ഷായ വ്യസനം ഫെറുവാക്കിട്ട് ബോ
ലമാക്കി സപാഭാവികകാരിക്കുന്നായിരിക്കുന്ന ഉസാധാരി
ലം അയാൾക്ക് അംഗങ്ങൾ ഇല്ലാതെയായി. യാതൊ
അപായം കൊണ്ടും അതു ഉസാധാരിലെത്തെ അയാൾക്ക
ജനിപ്പിക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞില്ല. കിട്ടവിൻ്റെ വ്യസന
തെത്തിന്റെ അയാളുടെ അടഞ്ഞായ്ക്ക് മരിച്ചതിനാലുള്ള
വ്യസനം അധികമായി തുടർച്ചയുണ്ട് അഥവാശു തെന്നു ഗ്രഹ
ത്തിൽ കുട്ടിക്കാഞ്ഞവന്ന പാപ്പിച്ചു.

കിട്ട, അമ്മയുടെ ഗ്രാഹാദികമ്മദം കൂഷംഞ്ചു
നേരു ഗ്രഹത്തിൽത്തെന്ന കഴിച്ചു. ഏട്ടുപത്തുാം വ്യസവകുട
ഡോൾ കൂഷംഞ്ചുനും കിട്ടവും അടിപ്പോയാകിട്ടവിൻ്റെ
അടഞ്ഞു മുക്കുന്നുനെ കണ്ടു അഭ്യേഷത്തിനേരു കേൾമ
തെന്നെ അനേപാഷ്ഠിച്ചും കൊണ്ടു പോയം. സംവാദരഖവ
സാനന്തിൽ കിട്ടവിൻ്റെ ലീഡി സമാപിച്ചു. പിന്നെയും
അയാളുടെ മനസ്സിൽ മാതാപുരുഷായതിനാൽ
ഈ വ്യസനം നിന്നുംമായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന എക്കാലം ഇ
സാധിച്ചുള്ള ഭാവത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും അയാൾപ്ര
യത്നംചെയ്തു. മുക്കുന്നുനു, കിട്ടവിൻ്റെ മനസ്സിൽ വാങ്ങു
വമായിട്ട് വ്യസനമുണ്ടാണെന്നും അതിനെ തുടക്കം ചെയ്തു
സംഭവിച്ചും നടിക്കയാണെന്നും മനസ്സിലായതിനാൽ ഈ
ങ്ങനെ തുണവാനായുള്ള ബാലവൻ്റെ മാതാപുരുഷായി മരിച്ചു
പോയെല്ലോ എന്ന വാച്ചാം വിഷാദം വഴിരെ അധി
കമായിത്തീർന്നു. ഈ പ്രകാരം അധികമായ ആധികാരിക്കാളിയും
താത്തതാണെന്നും അതു ആയുംകൂടിയരെതു ചെയ്യുന്നതാ
ണെന്നും പലങ്ങം പറഞ്ഞു.

രോക്കൽ തുഷ്ടിന്നയ്ക്ക് ഇതുവരുതിവസം അടച്ചുപിച്ചു ആ അചനനെ കാണുന്നതിനു കിട്ടവിനെ കുറിക്കൊണ്ട് പോയില്ല. എന്നാൽ കിട്ടി, മുടഞ്ഞെട അചനനെക്കാണ്ട് പോകണമെന്നു അപേക്ഷിക്കും. അദ്ദേഹം ഒക്കെ യും തുഷ്ടിന്നയ്ക്ക് വല്ലതു ശീക്കിച്ചിരു പരഞ്ഞുകളിലും. റപ്രഹാത്മം എന്നായിരുന്നു എന്നവച്ചാൽ, മുകുങ്ങുന്ന ദീനം കലശലാധിനന്മം. അദ്ദേഹം മകൻ ആ അവസര ത്തിൽത്തന്നെറാട്ടക്കയൽ കൊണ്ടുവരേണ്ട എന്നവരുതു. എന്നെന്നുായി അദ്ദേഹം മുമ്പായിൽത്തന്മാ, മാതാവുമരിച്ചു പോയതിനാൽ ചൃംഖനാക്രാന്തനായിരിക്കുന്ന പുതുനും അചനന്നും അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്രയും പ്രിയക്കരുക്കണാൽ അവധിയാണുതെ വ്യസനിക്കമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു. എവവെഡിയങ്ങളോടു ബാരോ വിചാരങ്ങളാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ദിവസപ്രതി ക്ഷീണം അധികമായിത്തിന്നും. തന്നെ ജീവനക്കുതു തിരിക്കുന്ന തലേവിവസം രാത്രിക്കിൽ ത്യട്ടിതിയായി ഒരു വായുപ്രേഷണം ഉണ്ടായി പരലോകത്തെ ഫോപിച്ചു.

കിട്ടി ഇതൊന്നും അവിനാതെ പിരേറ്റിവസം കാല തേത എഴുന്നോടു തുഷ്ടിന്നനോടു പരഞ്ഞു. “ചിരപ്പാ ഇന്നു അചനന്നും പിരുന്നാളുണ്ട്. ഇന്ന് എന്നുതന്നെ പരഞ്ഞതാലും ഞാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല. ഇന്ന് എനിക്ക് അപ്പുനെ ചെന്ന കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനൊടൊക്കാക്കമിച്ചുതനെ ഉണ്ടുകഴിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്നും അടച്ചുകയ്ക്കുന്ന ഇരിക്കണം. ദിവിൽതനെ തന്നെ ജേപ്പുനു കഴിത്തുപോയതു കാണ്ട് വ്യസനാക്രാന്തനായിരിക്കുന്ന തുഷ്ടിന്ന നും ആ കൊച്ചുക്കട്ടിയുടെ വാക്കേക്കട്ടേപ്പും ഉണ്ടായ മഹാവിഷാംഗനെ പരഞ്ഞുകൂട്ടുന്നതല്ലോ. അദ്ദേഹം ഒന്നും മിണ്ണാതെ നിശ്ചയിപ്പുന്നതിനന്മാം. കിട്ടി പിന്നെയും പുറ

പ്രേക്ഷനാതിന വെദംപ്രൈപ്പട്ടിനാൽ എത്രയാലും കമ്മാ
ചെയ്യുന്നതാണ് അവിടെ പോകാത കഴികയില്ലല്ലോ.
അതുകൊണ്ട് പുരജ്ഞപ്രക്രതനെന്ന ഘ്രനംനുംപിൽ നിശ്ചയിച്ചു.
കുഷ്ഠംയും കിട്ടവിനേന്നും ക്രൂട്ടിനക്കാണ്ടു നടന്നു.
അവക്കവഴിയിൽ ഒരു അവലെന്തിയ്ക്കുടിക്കുന്നിട്ടു
വേണും പ്രോക്രിയ. കിട്ടു ഉത്സാഹം ദയി മുഖം നന്നാം
ആം ആ അവലെന്തിനെന്നു മതിച്ചുകുറ്റു ദേവന്നാഡി
നും ഭാവിച്ചുപ്പേരും കുഷ്ഠംയും പറഞ്ഞു “അവിടെ
കേരളം, നമക്ക് വെള്ളിയിൽ കുടി പോകാം”. കാട്ട
ചോദിച്ചു.“അതെന്നു ചിന്തപ്പു” നും ചാരംളുംപിയു
ണ്ടു” ഇതു കുഷ്ഠംയും പറഞ്ഞുപ്പേരും കിട്ടു ദയാട്ടിച്ചു
“ആൻ” എന്നും അഥവാ മരിച്ചപോയപ്പേരും അഞ്ചുഡി
യാണും അവുചത്തിൽ കടന്നുടക്കാം എന്ന് എല്ലാവേദാർപ്പ
രംതു. അതുപോലെ ഇപ്പോരും അതും മരിച്ചതു” കു
ഷ്ഠംയും വസന്നകൊണ്ട് സൃജ്ജനായടക്കും ദരക്കൾരംപോ
ലും സാസാരിക്കാംഗങ്ങളെന്നാക്കാതെ നിന്നു. അപ്പോരുകി
ട്ടുപറഞ്ഞു. അതുടെ, ചിന്തപ്പും എന്നേം പരകയില്ല
കുംഭം സാംഖ്യം അംബും സംഖ്യക്കും മെന്നു ദോഢിച്ചുവാ
തേരുകൊള്ളാം. ഇതുകേട്ടപ്പോരും കുഷ്ഠംയുംവുസന
തെരുതു തട്ടക്കനാതിനു ശക്തിവില്ലാതെ അതു നേരു
ജൈഷിൽ ബാഷ്പപ്രവൃദ്ധിയാം തിരാട്ടുകുടി മുക്കുഞ്ഞനായി
നിലവിച്ചിട്ടു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. അഭയാ! എന്നുറ
കുണ്ടെന്നു! അഭ്യുദയം തന്നെയാണു മരിച്ചുപോയതു.
നിന്നുറു അംബുന്തെന്നായാണു” ഇന്ന് അവണ്ണാതു
ദണ്ഡംഡായ വാക്കുണ്ടാണു കേട്ട ക്ഷമന്തിയും ബാലനായകി
ടി “അഭയാ! എന്തു” എന്നുറാം അംബു മരിച്ചു? അ
ഭയാ ഇംഗ്രേസാം! എന്നുറാം അഥവാ ഒരിച്ചു. എന്നുറാം അംബു

നും മർത്തേച്ചു. അങ്ങും! എനിക്കാനും ആരഞ്ഞു. അങ്ങും എൻ്റെ അമ്മേ!, എൻ്റെ അച്ചു, എന്നാക്കുന്ന ഉറക്കെ നിലവാളിച്ചുകാണ്ട് ഇട്ടിൽക്കു വിശ്വ തുന്നാവിൻ തെരു എന്നപോലെ മുഹ്രിതന്നായി താഴെ വീണു.

കൃഷ്ണയും വാരു പ്രധാസദ്ധൈ കിട്ടിവിൽ ദബാധമണ്ഡാൻ, തനിക്കു ഭസ്തുവമായ വുസനും ഉണ്ടായിരുന്നവുംലും, ദൈത്യത്തെ അവലുംവിച്ചു കിട്ടിവേണാടു് ഇപ്രകാരം പറാതു. “കുഞ്ഞെ! നീ വുസനി ക്ഷേഗഭാ. നിന്റെ മാതാപിതാക്കമാർ സൗഖ്യമായി കിക്കയുണ്ടു്”

കിട്ടഃ:-—മരിച്ചപോയവർ എവിടേയാണു് സൗഖ്യമായിരിക്കുന്നതു്?

കൃഷ്ണയും:—അവർ പരലോകത്തിൽ ഇണ്ടപര നോട്ടക്രമിയിരിക്കുന്നു. അവക്കു് എഴുപ്പാഴം നിന്റെ മേഖല ഒഴുിയുണ്ടാവിരിക്കും. നീ വിവേകവും, സത്രവും, സാഹ്യാരവും ഉള്ളവനായിട്ടിരുന്നാൽ അവർ നിന്നു ഭ്രംയസ്തും ഇണ്ടപരനോടു പ്രായമിക്കും. ഇണ്ടപരനു നിന്നു വേണ്ടും വന്നും അനന്തരാക്കയും ചെയ്യും. ഇന്ന ലെരാത്രി നിന്റെ അച്ചുവും മരിക്കുന്നാസമയത്തുകൂടി ഇപ്പേരുന്നു നിന്നു ഭ്രംയസ്തു് പ്രായമിച്ചു.

കിട്ടഃ:-—ഈന്നലേയോ, നാഞ്ചി ഇന്ന് അച്ചുനു കാണുന്നതിനുള്ള സാന്നിധ്യത്തെ വിചാരിച്ചുകാണിക്കുന്ന ഒരുപ്പാർ ഇന്നും ഇന്നും എന്തിനിരിക്കുംലും; എൻ്റെ ചാരാപ്പു! എൻ്റെ അച്ചുവും ഒരുമിംം, ഒരുന്നു തരിക്കും കൊണ്ടുവെന്ന് കാണിക്കും! നീംനു വുസനി ചുങ്കിലും എന്ന ഭയപ്പെട്ടു്

അച്ചന്ന് എന്ന അള്ളാമ്പത്തു വരുത്തി ക്കാണാതെ ഇങ്ങനു താണം. എൻ്റെ വിഷയം കണ്ടാൽ അച്ചന്നം വ്യസനമുണ്ടാകമായിരുന്നു. ഇന്തി അപ്പറെനു സംശയിക്കാനില്ല മ്മോ. അതുകൊണ്ട് താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരംമാത്രമെങ്കിലും, ചെന്നക്ഷേഖാട്ട്.

കൃഷ്ണയും:—അതുകൊട്ട താൻ നിന്നെ ക്രൂട്ടിക്കാഡ് ബാഡ്യോകാം. നീ ഇങ്ങിനെ കലാരംഗം ക്രൂട്ടാതെ സാവധാനമായിരിക്കണം. എന്നിക്കു കാലക്കേൾപ്പത്തിനു വളരെ തെരുക്കമൊന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒഴായ്ക്കു കൂടാതെനു അയിരുന്നു താൻ കഞ്ചുമ്പുട്ടാതെ നിത്യരൂപത്തികളിലും വന്നതു. ഇന്തി എൻ്റെ ഭോഗക്കേൾമാം വിചാരിക്കുന്നതിനും അരാണുള്ളതു. ഏകിലും വ്യസനിച്ചുതുക്കാണ്ടി എന്നതാണ് ഫലം. സവർണ്ണക്കാനായ ഇരുശ്മാനുന്നേരും സങ്കല്പത്തെ അനുസരിക്കാലും തുടക്കം മറന്നുവെള്ളുന്ന കഴിയും. അതുകൊണ്ട് താൻ എൻ്റെ വ്യസനത്തെ അടക്കുന്നു. എൻ്റെ കണ്ണത്! സമാധാന ചെപ്പടിരിക്കുന്നേ.

കിളി:—അതുകൊട്ട. എന്ന വേഗത്തിൽ അവിടെ കാണ്ട്യോക്കന്തിനു ദയയുണ്ടാക്കുന്നേ.

കൃഷ്ണയും:—കിളിവിജന കള്ളിയപിടിച്ചുംകൊണ്ടുവരുന്നു. അന്നതെത്തു പ്രഭാതം സുഞ്ചരണ്ടാം തെളിയാതെയും ആകാശം മേഘചന്ദനമായും ഇരുന്നു. കിളിവികിഞ്ഞ കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു നടന്നു. അവൻ മുകുളഞ്ഞുന്നേരും ഭവനത്തിനുസമീപത്തുവന്നപ്പോരും അദ്ദേഹത്തിന്റെരും രോ മുണ്ടാക്കു പ്രശംസിച്ചു കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു പൂഞ്ഞുകൂത്തും, വാതുകളും, ക്രൂട്ടമായി അഫ്ഫുകൾ നിന്നി

കിട്ടു ഉറപ്പെ നിലവിഴിച്ചു കൊണ്ട് പുരയ്ക്കത്തു ആയറി ചെന്നു. പല്ലവിരിച്ചു കിടത്തിയിരിക്കുന്ന മുഖങ്ങളുംനീറ ശവത്തിലുംനീറ കാക്കൽവീണാ കരേനേരും മിഡാൻ വയ്യാ തെക്കിടന്നു. പിഃന തല കരെ കിളിത്തിയും കൊണ്ട് ഇ പ്രകാരം നിലവിഴിച്ചു. “ഈതാ പ്രിയപുത്രനായ കിട്ടു കാ ഷ്ടുൽ വീണാ നാശസ്കരിക്കുന്നു. എനിക്ക് അട്ടുൻ്ന മരി ആദ്ദോധതിനാൽ ഉള്ള വ്യസനാ അറിയണേ! ണാൻ ഇങ്ങനീയാന അനാമ നാഡി തനിന്ന് പ്ലോ. എന്നീര അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ അട്ടുൻ്ന പുന്നെന സമാധാനപ്പെട്ടതാണി. ഇപ്പോൾ അചക്കു മരിച്ചതാണ് അരുരാണ് എന്നെന്നു മാധാനപ്പെട്ടത്തുന്നു; അങ്ങും! എന്നീര അചും! കിട്ടു ചിന്ന പിന്നെ സംസ്ഥരിപ്പോൻ വധിയാതെ ആയിപ്പോ യി. അയാളുടെ വ്യസനാധിക്രമകൊണ്ട് അയാൾക്ക ഗ്രാസംമിട്ടിപ്പോയി. അയാളുടെ വാ തുറന്നു. നാക്കിന ചലനമില്ലാതെ ആയി. അയാളുടെ ത്രഷ്ടാകര സൂഖ്യക ഇംഗി തനിന്നും. അവയിൽനിന്നും ക്രമീനിൽ പുന്നേപ്പെട്ടവാ നില്ലാതെ ആയി. കൂഷ്ഠംഞ്ഞുൻ വളരെ പരിശോഭനുണ്ടി, കിട്ടുവിനെ താങ്ങിയെടുത്തു് അട്ടതെ ഗ്രഹണതിൽ കൊണ്ടുപോയിക്കിടത്തി. അവാടെ ഉള്ള വരോട്ട് അയാ ശ്രൂ നോക്കിക്കൊള്ളുന്നതിനു പറഞ്ഞു. കമ്മാധികാരി, കിട്ടു ആയിരുന്ന എക്കിലും അയാശ്രൂ ദഹനസ്ഥി ലഭ്യനുണ്ടും കൊണ്ടുപോയാൽ വലുതായ അനിഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായെ അമൈനു ദയപ്പെട്ട കൂഷ്ഠംഞ്ഞുൻ തെന്നു ഭാഗാലി കമ്മാഡറി ചെല്ലാൻ നിശ്ചയിച്ചു്. മുതശരീരത്തെ ശ്രദ്ധാ നത്തിയും കൊണ്ടുപോയി തുഡികര ആരംഭിച്ചു.

കിട്ടു വ്യസനം കൊണ്ട് അനധനാധിക്ക് ആ ഗ്രഹ

ത്തിൽ ഇരുന്നു. അയാളുടെ അടിക്കൾ സ്ഥാധാരം യുറെത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ആളുകൾ ചുണ്ടെന്നുതന്നെങ്കും അവിടും വിച്ച് എന്തോ ജോലിക്കാമി പോയപ്പോരും കിട്ടുവളിക്കിൽ ഇരുങ്കി ശ്രമാനാതിലേക്കു വാടിപ്പോരും. അവിടും ദഹനത്തിനായി മുത്തശ്രീരം കഴിയിൽ കിടങ്കിയിൽനാണ്. അപ്പോരും ഒരുന്നുറ അച്ചെന്നുറ കുടെ എന്നാണും ലഹിപ്പിക്കുന്ന എന്നും ഒന്നാലവിളിച്ചേടുക്കുന്ന ടി വാദ്രൂലുതക്കണക്കു ഉംവിവന്ന കിട്ടുപുതത്തിനേൽക്കു വീം. വേഗത്തിൽ അവിടെ നിന്നിരുന്നവർ എല്ലാവരും കിട്ടുവിഞ്ഞു അവന്മാരെങ്കുറിച്ചു തു വളരെ ശോചിക്കുയും, അയാളുടെ പാതയ്ക്കും തിന്നുന്നു ശക്തിയെങ്കുറിച്ചു വിസ്തിക്കുയും ചെയ്തു.

പിന്നെ മുന്നു നാലു ദിവസം മുഴുവൻ കിട്ടു, അച്ചെന്നുകുറിച്ചു വിലപിക്കുയും ഇടയ്ക്കിടെ മോഹാലസ്യമായി കിടന്നപോകയുംചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. അയാൾക്കു് ഉണ്ടാണും ഉറക്കവും വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നു. അവരും വൈദ്യുതിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോരും കിട്ടുവിഞ്ഞു വുസന്നതിനുന്നു മന്ത്രിവാരമായ ഡംബരം ശമിച്ചു. അയാൾ ബുദ്ധിയുള്ള ബാലനായിരുന്നതു കൊണ്ടു് ഉള്ളിൽ വൃസന്നം ഉണ്ടായിരുന്ന എങ്കിലും പിന്നെ അധികമായി വിലപിക്കുയും മറ്റും ചെയ്തില്ല. എന്നാൽ പുന്നപ്പോഴും ഒരു കണ്ണിത്താവം ഉള്ളിവന്നായിരുന്നു.

അതു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു ധനികനായ ഗ്രാമസ്ഥൻ ഇന്ത്യത്തിനാം കൈകുയും കേട്ടു. അപ്പേഡം മുകുളംമായി കരെ സ്റ്റൂംമായിരുന്ന ആളും. അതിനാൽ അമ്മയും, അരച്ചെന്നം ഇല്ലാത്തിന്നും ബാലനെ കാണുന്നതിനും

ஸ்த्रீ ஒன்று. கிடாவிட்டிர் ஜிவாயிக்கும் குடும்பத்தினர்கள் மக்லூஸ் வழங்க அதற்குத் தூண்டாயி. பி ஸெ குச் ஸ்ளைப்பிர் அமைவாடதேதாக தூடி கிடாவிட்டிர் தலைர் மூத்தியில் கொள்ளுவதோய் பாட்டிசு புதுகே ஷேப்புல டோவி ஆ. கட்டுவு? அமேலேமத்தினாக தலைர் அர் சிக்கேபூலலத்தினா டோவி ஆ. ஜிவஸ்புதி அ யார்க்கு அமேலேமத்தினோட்டத் தேவூமாவும் வர்லிசுவ ஸ். கிடாவிட்டு ஹைப்புதுவயல்லூய ஸமயம் அல்லாத த வொசூலேமத்தினர்கள் ஸக்ல காண்டுபோட்டு அமேப்புவி ஆ. கிடாவிட்டிர் காண்டுபோப்பள்ளுவில் உஞ்சு ஜாருத கொள்ளுவதோடுதல்வெழுள்ளாய மூளைப்பகுதிகளோடு அமேலே மத்தின் அரயாழ்ச்சு பேரில் உள்ளாயினா ஸ்டேப, மேற்குள்ளமாயா தகிள். அமைத்தர் தலைர் புதுரை அத்தினா கிடாவிட்டிரைக்கொள்க விவாஹாவதுபீடு ஆ. ஸ்ரீ யந்மாயி கரை வஸ்துக்கூட்டு அரயார்க்க கொட்டுத். அர மூவரையும் குச் ஸ்ளைப்பினம் அமேலேமத்தினர்கள் கூடியங்கு தனிகா விலவின், கிடா தனிக்கூடிடுவ அமைவத்தின் ஸ்ரீகார் மேலை கொட்டுத் தெருத்து வருத்துத்தான் அவர் க மாறுவில் கிடுவத்திக்கூடிசுவன். கிடாவின கரைவ ஸ்டேப்புக்கால் கிடுத்துத்தான் மேலை அவுக்கூடியமேஜுமாயிழு தூவான் வேஷங்காததைக்கூடியதுகொட்டுத்துவன். ஏதுமால் ஒரிக்கூட்டு அரயாழ்ச்சுத் தொழிலைர்கள் ஜநங்கூட்டு திவஸு தனித் பூவும் ஸ்டேப்புக்காதாயாவுமக்கூடியதைக்கூடியது கூடுதல் கூடுதலினர்களைக்காதைத்தூத்துக்கிடாலு. அ யார்க்கு ஹைக்கே பூவுலமாய ஸ்டேப்புவிட்டு ஏதுமால் கூடுதல் கூடுதலினர்களைக்காதைத்தூடி கூடுதலினர், ஸ்டேப் முறையும் அமைக்கும் மூளைப்பகுது உள்ளாயினா. அது

ஏக்னாடு அங்கும் லூக்காஸ்டெ ஸ்த்ரைத்தின் மூலம்
இலங்பாகுமானிடு பிரகால் ஸ்வமானவஸி ஆ.

பாரா டெட்.

அநுக் கொண்டோவின்ற கம.

ஸிஸலிஹிலேயு, கெபிய்ஸிஹிலேயு அநியிப
தி அறுகிழ்ச்சு அநுக்கொண்டோ எடுக்க ராஜாவு ஸபஞ
ஆகாஷாந்த வழிர் காக்ஷிஸ்தேதாந் தூபதேயாந் குடியில
வாக்கா பூஸிலெக்காதித்தா. அது ராஜாவுஸி ஸிலாதிள்
யுலேஷுக்கத்தாக்கு நாஸ்பார் கை நாதிதாள்க்கின் அநுக்கொல
அநுக்கொல்தின்யூ செஸ்ரூ கைஞ்சேஷன்யூ காடுக்கர் பாக்க
திக்காள்க்கினாக் அது நாதிதீரத்தில் தக்கா ஸோக்க
ஞோந் குடிட கை லிவஸ் முதுவாரம் அநுக்கொல்தின் க
க்கா கிடாதெ கிடப்பாக்கிடக்கு. அநீக்கா லிவஸ், ஸு
கால்காலத்தில் கை ஶ்ரீபாயி கை க்ஷணம் ரொட்டியு
கரைப்பாலும்பாக்காந் ராஜாவின்கொடிப்பாகாகி கொ
ண்டு செய்க். அது அநுப்பமயில்குக்காந்து நாதுப்புமாய கேஷ
ஸ்தாயக்காவும்வழிரெஸ்பிகாந்துமாயிரிக்கொன்தான் எ²
க்கா கை அநுக்கொண்டோ ஸ்தாயக்காவுமிரிக்கை
கொடேபாலைத்தொயிர்க்காராயு, தூக்காவாக்காராயுமிரிக்கை
காலரேக்காக் கை கைக்காலை உபவா ஸிக்கைவாக தான் மாது
ஸ்வப்பேக்கை, செய்துக்கைத்தெப்பாக்காது³ தூதொக்காம் காரம்
கிக்கரித்தில். அது ராஜாவு கைதீவாஸ், காக்கைவாக
விக் குடிஸ்துவுரிக்கைவாக், செருக்க் காடிப்போய் க
க்குதிரைய க்கரக்காக்காவாக் பாடிப்பாதெ நீர்க்குவியை
மிக்கும் கைக்குதிரைக்குத்தாக்கைக்கைக்கைவாக்காலை ஸ்தாயி புத்தாக்

ചെന്ന-ആസാധുവായക്കതിരക്കാൻആനേകവഴിഫോം
രഹംസധാരം അപേക്ഷിച്ചാറേങ്കും തന്നെസധായി
ചീലു. പാനീട് അവൻ രാജാവിനോട് ആളുവിയാതെ
സധായിഡണമെന്നപാതയു. ഉടനെരാജാവു കത്രപ്പറ
ത്രുനിന്ന് ഇരങ്ങിച്ചുന്ന തന്റെകതിരക്കാരനെക്കു
കതിരയെ ചെളിക്കിൽനിന്നുംകയററിഉരച്ചാശലത്തുകൊ
ണ്ടചെന്നാകിച്ചു. ആ കതിരയുടെടുടയവൻ അവൻ സ
ഹായം ചെയ്യുന്നു രാജാവാണന്നാണിങ്കെപ്പോരു നാ
ദ്രോഹത്തിനെ നമസ്കാരം ചെയ്യു മാപ്പേരോടുചുതിനു
അവൻ യാതൊരു അഷ്ടരാഹാവു; ചെയ്യില്ലപ്പോ എന്ന
രാജാവു പറഞ്ഞു. ആ രാജാവിന്റെ ഇപ്പുകാരശുഭ്ര
സീലം തനിക്കു പൂർവ്വിരോധികളുായിതന്നവരേയും അന
ക്രൂരമാശനാതിലേക്ക് തെ കാരണമായിത്തിന്.

പഠം ഫറ.

കിഴവൻ ശങ്കരൻറ കമ.

ശവരാമയുനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ

സുഖ്യവമൺബ്രഹ്മം.

സുഖ്യവമൺബ്രഹ്മം:—അച്ചൻ നമ്മാട ക്രൂരെടപ്പും
അന്ന കിഴവൻ ശങ്കരനെ മാറ്റുന്നോരു അവനു പകിരു
ആക്കണ്ണതിനു തൊൻ തെ നല്ല ഭ്രംഗനക്കാഡിട്ടണ്ണു്.

ശിവരാമയും:—തൊൻ അവനെനമാറ്റുനെമനാവിച്ചാ
രിച്ചിട്ടണോ? അങ്ങനെനാശത്രംബോ നിഃന്നംചട്ടപരാന്തതു്.

സുഖ്യ:—അച്ചൻ എന്നും ഇതു കിഴവനെ തന്നെന
ഭ്രംഗനായി വൈശ്വാക്കാജൂഡുനാഡിനാവിച്ചാരിക്കന്നതു്

ഒരു ചെറുപ്പ് ശാരനായിരിക്കുന്ന ഭൂതം ഇത് കിഴവെന
ക്കാടു നമ്മക്ക് വാഴ്തെ ഉപയോഗമുള്ള വന്നായിരിക്കുമെന്ന്
എനിക്ക് തോന്നുണ്ട്.

ശിവഃ—ശാത്രനും സ്വഖുവമണ്ണം ഒരുപ്പും തോന്നുതിന് അതതു
നല്ലുകാരണമല്ലെന്നും. നി അവരുന്ന കിഴവെനുംപാശു
നു നിന്നും അവരുന്ന അങ്ങനെന്നപറവാൻ ലജ്ജയില്ല
യോ? എന്നർ സേചക്കുതായിലിരുന്നുവന്നാണ് അവൻ
കിഴവനായിരുന്നിന്നിന്നിരിക്കുന്നതും. അവന്നുത്തുവേഗത്തിൽ
വാർഖ്യത്വം വന്നതും, ഒരുവൈ നിന്നു ബാലുമായിരുന്ന
ദ്ദേശ്യാധി നിന്നു പുനരുത്തുകാശഭുന്നും ശ്രമണ്ണുകളും,
നിന്നു ഓരോസമയങ്ങളിൽ ദിനം ഉണ്ടായപ്പോൾ അ
ധികമായി വ്യാസനിക്കുയും ദ്രോഗിക്കുയും ചെജ്ജുതുകാ
ണ്ടായിരിക്കാം. അപ്പോൾ നി അവരുന്ന കിഴവനായി
എന്ന വച്ചു പെരുക്കുന്നതും എത്രയാത്രം ഫുരുളിത്തും അ
സ്ഥായവും ആണും ഒരുവൈ ഒരുവൈപ്പുകാരനായ ഭൂതം നമ്മുടെ
വേണ്ടതാണും എന്നവിവാരിക്കുന്നതിനു നിന്നുക്കുത്തു
യ കാരണമുണ്ടാണോ? അതുനിഃവ്യയിക്കുന്നതിനാ മാത്രം
നിന്നും ഇപ്പോൾ പ്രായംനുള്ളിട്ടില്ല. അതിനും ഇപ്പോൾ
നിന്നുള്ള തിലുപിക്കാം ലോകപരിവരം ദേശഭാഗം,
ഇനിരിക്കുന്ന ഒരുപ്പുലുന്നായ ഭൂതാനും ചെറുപ്പുകാരു
നേക്കാടു നമ്മക്കുണ്ടപ്പാശുന്നാണും മടിഞ്ഞുംബുത്തവന്നാണും
ഇരിക്കുന്നതുനു നിന്നു ഫേബാധം വരുത്തിത്തരാം.

സുഖഃ—അംഗൻ പരംതുരുക്കാണ്ടു നൊന്നു അ
പ്രകാരം വിന്ധപസിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ പ്രശ്നപ്പാഴം
ഇവിടെ കിടന്നുമായും കാണിരിക്കുന്നു. പിന്നൊരു അ

വരംഗ നരചുമീശയും മറ്റൊ കാണ്ണനോടി പ്രിനിക്ക
മിരിവന പോകനാ.

ശിവ:—ഒച്ചേ! സൗഖ്യവമണ്ണാനി ഇദ്ദോപ്പാർ പറഞ്ഞ
തു വള്ളര തെരായിട്ടോളി. ഇന്ന നീ ഇങ്ങനേന്നപറയു
ന്നതും അവൻ ലോഗൈക്കാണ്ടംവാല്കും കൊണ്ടും സംഭ
വിച്ചിരിക്കുന്ന അവഗംഗകളാൽ അവനെ പരിഹസിക്ക
ന്നതും ഇംഗ്രേസ് നിന്റെ അക്കന്ന. ഇതോടുകയും
അവൻ ഇംഗ്രേസിൽ കൊണ്ടുവന്നതെല്ലു.

സുഖ്യ:—ശരിതാനാ അചന്നപരഞ്ഞത്തു് എന്നാൽ
അവൻ എദ്ദോഴാ അപ്പുസന്നാനായിരിക്കുന്നല്ലോ.
മററു തിരുനെ ദ്ദോപ്പാലെ ഉത്സാഹിയായിരിക്കുന്നി
ല്ലോ.

ശിവ:—ശങ്കരൻ അധികമായി സംസാരിക്കയും മ
ററു ഇല്ലോ എന്നല്ലാതെ അവൻ അറ്റപുസന്നാബന്നനു
പറവാനില്ലു. അവൻ ഒരു ചെരുപ്പുക്കാരനെന്നേപ്പാലു
കാടാനു മററു സാമർപ്പിം ഇല്ലോ. അതുശരിതനെന്ന. അ
തുകൊണ്ടാണു നീ അവനേന്നാടു വെവരിപ്പും ഭാവിക്കുന്ന
തു. അല്ലവയാ മക്കനു; ഇതുനോക്കേണ്ടി എന്നിക്കു വ
ശരെ ഭയമായിരിക്കുന്നു. ഏതെന്നാൽ ഇംഗ്രേസിൽ
യാൽ തൊന്തം കുറെക്കാലം ഇരിക്കാൻ ഇടവന്നുകിൽ
പ്രേരന്നയും കുടുംബം നീ ഇങ്ങനേന്ന വെടക്കുമല്ലോ.

സുഖ്യ:—അരേയും അചക്കാ ഇല്ലോ. ഒന്നനാളിം ഇല്ലു.
ഞാൻ അതുഭൂഷണല്ലോ.

ശിവ:—അതുവാ അപ്പോരി രക്കരന വയസ്സായി
പ്പോരുതുനിമിത്തം നീ അവനെ വെടക്കുന്നതു ഭജ്ഞതയ
ല്ലെന്നാണോ വിഹാരിക്കുന്നതു്?

സുഖ്യ:—അരച്ച ഞാൻവിച്ചാറിയ്ക്കു തെററത്തെന്ന എന്ന ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. കുഴി! എനിക്കു വളരെ പശ്ചാത്താപം ഉണ്ട്. ഞാൻ പിനൊ—പിനൊ—

ശിവ:—നീ പറഞ്ഞത്തിനെ എന്നാണു നിത്തിക്കുള്ള എത്രതു്. നിനക്ക് എന്നുകൊണ്ടാണു പശ്ചാത്താപം പാരകു.

സുഖ്യ:—ഞാൻചെങ്ഗിട്ടിട്ടുള്ള തെററിനെ അരച്ചുനോടു പറഞ്ഞതാൽ ഒരു വാദം അരച്ചാൻഎന്നു കോപിച്ചു് എന്നാണടിക്കുമോ എന്നതാൻ ദയവുമുട്ടിനു.

ശിവ:—ക്കാലം എനിക്ക് അടിക്കുന്ന ശീലം ഈ വല്ലുന്നും അപ്പുവംഡു അതിനെ ഞാൻ ഉപയോഗിക്കാഡിള്ളു എന്നാ നിനക്ക് അറിയാമല്ലോ. നിനേയും നിന്റെ സഹൃദരനും ഞാൻ ദയാപുർമായ മുണ്ടാണു ദോഷവാക്കുകളുക്കാണു ശാസ്ത്രിക്കാറേ ഉള്ളവല്ലോ. നീ, എന്നുതെററിനെയാണു പ്രശ്നിച്ചിക്കുന്നതെന്നു് എനിക്ക് അറിച്ചാൻ വധിയായുംകൊണ്ടു നിനെ തീരെ കിക്ഷിക്കയിച്ചല്ലെന്നപറവാൻ പാടില്ലോ.

സുഖ്യ:—അപ്പോ! ഞാൻചെങ്ഗിതെററിനെ പ്രാബല്യം. ഞാൻ ശക്രനെ കിഴക്കുകളിം എന്നവിളിച്ചുംപായി.

ശിവ:—എന്തു്. അതുചെങ്ഗാവുന്നതാണോ? പരമാത്മിയിടിക്കുന്ന തെരുവെനെ അങ്ങിനെ വിളിക്കാമോ? ഏനിട്ട് നീ പറഞ്ഞത്തിനെ അവൻ കുട്ടകൊണ്ടാരെന്നോ?

സുഖ്യ:—ഉള്ളോ, അരച്ച അതുതന്നേയാണു് എനിക്കു വളരെവധിപ്പം.

ശിവ:—അതിനെക്കുറിച്ചു നന്നായി വ്യസനിപ്പാനു

ചീരു തന്നുക്കാണ്; എന്നാൽ നമ്മുടെസമസ്യാന്മായി രിക്ഷനാ തേതെൻ്റെ മുഖത്തുനോക്കി അതേക്ഷേപിച്ചതു ചൊണ്ട മാത്രം റൂസനിച്ചാൽപോരാ. അവനെ അപ്പ തൃപ്പമായി ആക്രോഷിച്ചുനാതിലും അന്തുപോലെത നൊ വുസനിപ്പാനുള്ള താണ്

സ്വാദം:—അാരത്, തൊന്ത്രം ശക്രഹനെ എങ്ങിനെന്തു കിലും ശകാരിച്ചുപോയതുവകാശം തന്നെ പദ്ധതിയും ചെയ്യുന്നു. ഒന്നാം സാധിക്കാം വുസനിപ്പാനുള്ളതും അവൻ്റെ മുഖത്തുനോക്കി ശകാരിച്ചുപാല്ലും എന്നാണ്.

ശിവഃ—നീ നീന്തേ ഉന്നൾ തുള്ളിൽ ഉള്ളതോകയും എന്നോടുചേരുണ്ടും. കൊത്തും, ദിശവനും പറക്ക.

സ്വാദം:—അാൻ അവനെ അനുവശഭായുള്ള വാക്കുകളെ പറഞ്ഞുപോരാം അവൻ കൂളിനീൽ ലഭിപ്പിച്ചു കൊണ്ട്, തൊൻ ഇത്വയയസ്സുകാലംകൊണ്ടുള്ള ദിവശങ്ങളും, കൂളിതകളും അനുഭവിച്ചാൽതെന്നെ പോര കാഞ്ഞുങ്ങളും ദെ അധിക്ഷപണംഡം പാതുമായി തീരുന്നുമെന്നു ആടിവനൊല്ലു. കൂളം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുക്കുത്തേ.

ശിവഃ—അന്തേ! പാവപ്പെട്ട ശാകരൻ, അവൻ സപഭാവം എനിക്കു നല്ലവർന്നും അറിയാം. നീ അവനെ ആക്രോഷിച്ചതും അവൻറുള്ളിൽ നന്നാ തന്ത്രിക്കുന്നു. അവൻറെ വാർദ്ധക്യകാലത്തിൽ ഞക്കണ്ണിന്റെ പരിഹാസപാതമായിത്തീരുന്നത് അവനു വളരെ ഉസ്സുമായിട്ടുള്ളതാണ്. സംശയമില്ലു. അതിലും ജനനകാലാ മുതൽക്കൂതെന്നു താൻ അറിയുന്നവനായും രിക്ഷലും വിസ്തുരിക്കാൻ പാടില്ലാതെയുള്ള താല്പത്ര രേതാടങ്കി താൻ പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവനായും ഇരിക്കുന്ന

ഒരുവാലൻ ഇക്കിന ആ ക്ഷേപിക്കുന്നതാകിയനാൽ
അത് അവൻ എത്തേസ്തുചരായിരിക്കും.

സഖ്യ:—ഈദ്ദോ! അച്ച. ഞാൻ ഇതുവലുതായ
തെററിന പ്രവർത്തിച്ചുള്ളൂ. ഞാൻ അവനോട് മാ
റ്റുചോദിക്കാം. എന്നാൽമല്ലോ ഇനിവരിക്കല്ലോ അവൻ
എൻ്റെ പേരിൽ ആവലുതിപരവാൻ ഇടവങ്ങളും
കയും ചെയ്യില്ലോ.

ശിഖ:—നന്നായി കണ്ണെ! എങ്കിൽ തന്നെ എന്നി
ക്കാനിന്റെ തെററിനെക്കുമിക്കാൻ പാടില്ലോ. നാംഎ
ല്ലാവങ്ങം ചുവലുമാരാക്കുന്നു ക്ഷേനന കോപാടിക
ഉം റാഡോ വികാരങ്ങൾക്ക് അധികാരിക്കുന്നതിനും. എ
നന്നാൽ അവ ഗ്രിക്കുന്നുവോരി നമ്മുടെ തെററിനുകൾിലും
നാം പശുവാത്തപിക്കുണ്ടും മേലാൽ അങ്ങനെ ഉ
ള്ള തെററ ധാതൊനം ചെയ്യിച്ചുന്നും, ഉറട്ടുയാ നി
ശ്വയിക്കുണ്ടും ചെയ്യാനുള്ളതാക്കും. എന്നാൽ നീ, ഒക്കെ
രനോട് ഇതു കൈയെയും അനുഭവവുംവിക്കാണുള്ളതി
ന്റെ കാരണം എന്നാണെന്നോ അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാ
മായിതുണ്ടും. അവൻ നിന്നു അധിതമായി എത്തുകിലും
പരഞ്ഞതാം?

സഖ്യ:—ഉഹ് അച്ച എന്നതേന്നായാണ് ഞാൻ
ഉമ്മിച്ചതു് ഞാൻ എൻ്റെ റാട്ടക്കഴിവിൽ വെടിവെച്ചു
കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോരി രാഷ്ട്രക്കു സഖാവാൻറെ മുഖ്യ
അന്നാനേരെ ലാക്കുന്നുക്കാണി. അദ്ദേഹം അവൻ “വേണ്ടാ
ഞാൻ കണ്ണിന്റെ അട്ടുനോട്ടു ചെന്നപരയും” എന്ന
പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം എനിക്ക ഓപ്പുംതോന്നിഅവനെ
ഞാൻ അസ്ത്രങ്ങൾ പറഞ്ഞുപോയതാണോ

മിവ:—**ഇപ്പോൾ** നാശന്തര കരം നൊക്കടി ആവാ
ലപ്പേട്ടേ ഉള്ളി.

സുഖു:—**ഉള്ളി** തുതചന അപ്പോ, അപ്പേൻറ അന്ന
വാദം തിരഞ്ഞെടുത്തു താൻ ഇത് ചുണം തന്നെ ചെന്ന ഒ^ഡ ക്കരനോട് മാപ്പുചോദിക്കാം. അവൻ മാപ്പുതയന്നതുവരെ
എനിക്കു സമാധാനം ഇല്ലാ.

മിവ:—**ഈഞ്ചിനെ** തന്നെ. അതു കഴിയുന്നിടത്തോ
ഉഭ്യം വേഗത്തിൽ തന്നെ ചെയ്യുന്നതുമാക്കാം. താൻ ഇ
വിടുത്തുക്കൊന്ന ഇരിക്കാം. (സുഖുവഹിബ്രൂൾ ഘരത്തുപോ
യി കരാനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സന്ദേശത്തോടുകൂടി തി
രിച്ചുവന്നു.)

സുഖു:—**അച്ചാ** എനിക്കിപ്പോൾ വളരെ സന്ദേശം
ഷുഭായി. ശങ്കരൻ അവെൻറ പുണ്ണമന്മോജനകുടി
എനിക്കു മാപ്പുതന്നിരിക്കുന്നു. ഇനി അഞ്ചിനെ മുള്ളി
തെറ്റിക്കുന്ന താൻ ഏറിക്കലും ചെയ്യാലെപ്പോ നിശ്ചയിച്ചി
രാക്കുന്നു

മിവ:—**ഇംഗ്ലേസ്** അഞ്ചിനെ ഉള്ളി സർവ്വലി
നിനക്കു തോന്തരിക്കുന്നു.

സുഖു:—**അതിനു** താൻ എന്താണു ഫുറുത്തിക്കേ
ണ്ടതു്? ?

സുഖു:—**അഞ്ചിനെ** തന്തന്നെ. എന്നും ചുരുക്കുത്തുലും യാ
ടിം കുടെ ഇംഗ്ലേസനോട് പ്രാത്യുഷിക്കാം. **ഇപ്പോൾ** താൻ
അംഗീകാരൻ അന്നവാദം കുടാതെ പ്രിനെ ഒരു കാഞ്ചിം കു
ടി പ്രഭുത്തിച്ചു. അച്ചൻ കേട്ടാൽ ഒരു വേദ കോപിച്ചു
അക്കമാ എന്ന താൻ ഭാഗമല്ലെന്നു.

മിവ:—**അതു്** എന്താനുണ്ടോ.

സുഖു:—**വിഷ്വിന്** അച്ചൻ എനിക്കൊയ്യങ്ങൾ

ശ്രൂ ഒക്കെ നേട്ട് തന്നില്ലയോ. അതിനെ ഞാൻ ശങ്കരനു കൊടുത്തു.

ശിവ:—വളരെ നന്നായി. അതിൽ ഞാൻ കോട്ടി ശാൻ എന്നുസഹിതിയാണ്. പ്രത്യുത ഞാൻ അറിയാതെ നീ ഇങ്ങിനേഷ്യൂളു നല്കുന്നതും താഴ്ച തന്നു ആലോചിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കാനതിൽ ഞാൻ വളരെ സദ്ഗൈ ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ നിന്മായിട്ട് തന്നിട്ടുള്ള പണ്ണാം എങ്കിലും നിന്മക്ക് ഭോധിച്ചുതുറഞ്ഞാലെ ഏപിലവു ചെയ്യു കൊള്ളാം. അതു നിന്മാർ സ്വന്തമായിട്ടുള്ളതാണ് ഈ തിൽ പരമായിട്ടുള്ളതാണ് ഈതിൽ പരമായി ഉറുറാ തു തന്നും നിന്മക്ക് ചെയ്യാനില്ല. നാം ചെരുപ്പും മുള ലൈ തന്നു സദ്ബിഷയം ഒന്നായും തന്നെ പരംഖരിക്കേ ണ്ണതാണ് എനിട്ട് ശങ്കരൻ അന്തുക്കാണ്ടും സദ്ഗൈ ഷിച്ചു എന്ന നിന്മക്ക് തോന്നിയോ?

സൗഖ്യ:—അവരുൾ കണ്ണാൽ നിന്മ സദ്ഗൈഷായും ഷഡക്കി. അതിനെ കണക്ക് ഞാൻ വളരെ സദ്ഗൈഷായും.

ശിവ:—കണ്ണത! നിന്മാർ രൈച്ചിതുതിനു ഞാൻ നിന്മ അഭിനാശക്കാനു. ഒരു ദ്രോഹിത്യാളിളു ഉന്നുസ്സു സം സമസ്യാജ്ഞാനിളിടുന്ന കാജ്ഞാതകക്കുള്ള ഫമിപ്പിക്കുന്നതിൽ എ ദ്രോഹി സദ്ഗൈം സദ്ഗൈഷം ഉള്ളതാക്കാനു. സകല മുഖ്യങ്ങളും നഞ്ചാടു അത്മാവിനും അപൂർവ്വാഭവത്തു ജനിപ്പിക്കുന്നു. എ നാൽ പാതുപ്രത്യേകതേപ്പുാലെ അതു തീവ്രമായും സ്ഥിരമായും ഉള്ള സദ്ഗൈാശഭവത്തു ജനിപ്പിക്കുന്നതു മറ്റു ധാരകാനും തന്നു ഇല്ലോ.

സൗഖ്യ:—ഹ! എനിക്കുനിയാഥമുണ്ടെങ്കാണിൽഭരിപ്പുനും രാജു തേളാരംഭക്കയുംതുണ്ട് അഥശപസിപ്പിക്കുമായിരുന്നു,

ಶಿವ:—ಹೃತಿಪರಗೋಕ್ತ್ವೇಗಳಿಂದ ವರಮಾಪೂರ್ವಕಾನ್ನು
ಅಣಿಗಿಲೆನ್ನರ ಎಂಬುತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ ಸಂಭಾಸಿತಿಗ್ರಾಹಿತಾಗಂ
ಉತ್ತಿಗೆ ಉಚಿತ್ಯಾಗಿ ಶಿಂಗಾತಿಗೆ ನಾಗಕ್ಕೆ ಕಂಡಿವುಣಿ
ಹಿಂಬಾಗು ವೇಣಿ ಅರುತ್ತಿರಿಸಿ.

ಸುಖ್ಯ:—ಎಗುಂಬಾತ್ತ ಏಗಿಕಿಕ್ತ್ವೇಗಾತ್ತಾಪ್ತಲ್ಲ ತ
ಗೆ ಎಗುಂಬಾ ಗಣತಾಪ್ತಂ ಉಣಿಕುಮಾರ್.

ಶಿವ:—ರೆಡಿಕಳ್ಳು ಕಂಬಿತ್ತಿ ಹೋಕಾವತ ಉತ್ತಿ ಸ
ಗಣತಾಪ್ತಂ ಹೀತಾಗು ಮಾತ್ರ ಮೆಯುಷ್ಠಿ.

“ಹೃತಮಿಷ್ಟಾವು ತಪ್ತಿಷ್ಯಾ
ಯಾಂತ್ಯಾಧಾರಂ, ಸಂಕಾರಣಾ
ಯಸ್ಯಾಮಾಕಾಮ ಸಂಪೂರ್ಣಿ
ಪ್ರೀತಾತ್ಮಿಷ್ಯವಲಂಗಂ.”

ಎದ್ದೊರಿಷ್ಟಂ ಅಂತೇ ಹೊಷಿತ್ತು ತಗೆಂದರ ಕಂಬಿಂಬಾತಿತ್ತ ಹೃತ
ಸಾಗಣತಾಪ್ತವರದ ಅಂಗವರದ ಅಂಗವಿಕಿಂಗಳಿಂದ ಕಡವಣ್ಣಂ
ತ್ರಾಮಿಕಣಣಂ. ನಿಗೆಂದರ ಉತ್ಪುತ್ತಾಕ ಸತ್ಯವಾಂಭಾರಾಯಿತ್ತ
ಣಾತ್ತ ಅವಕಂ ಅಯಿತ್ತಾನಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಕೇಂದ್ರಿಕಣಾತಿಗೆ
ಕಾರಿ ಅವರೆ ಅರ್ಥಾತ್ ವೋಧಿಕ್ಕಂಡ ಪರಿಪಾಲಗಂ ಚೆಯ್ಯಾ
ಣಾತ್ತ ಕಾಂತಿಕ್ತ್ವೇ ಅವರದೆ ಪ್ರೀತಿರೆ ಸಂಬಾಂತ್ರಿಕಾಂತ್ರಿ
ಣಿತಾಕಣ ಎಗುಂಬಾತ್ತ ಅವಕಂ ಶ್ರುತ್ತಿರೆ ಅಂತ್ಯಾಂತ್ಯಾಯ
ಸಂಭಾಗಣಿತ್ತು ಕೂಡಾಕಿಂತಾಗಂ ಕಿರಣಯೆಂದ್ರಿಯ
ಕ್ರಿಯೆ ಅರ್ಥವರ್ತುಲೋಪಾಯೆಯ್ಯಾ ಅವಕಂ ನೀ ವಾಸ್ತವಂ ಕೂಡಾ
ಉತ್ತಿಗೆಣಾತಿಗಾತ್ತ ಅವಕಂ ನಿಗೆಂದರ ರೋರಿತ್ತ ಉಷಣಾಯ
ಓಣ್ಣಿಯಾ ಉಣಿಕುಗಣಾತಾಕಣಂ.

ಸುಖ್ಯ:—ಅಂತ್ಯಾ ಅವಕಂ ಅವರದೆ ರೈಪ್ಪು ಹಿ
ಲ್ಪಿಯೋ.

ಶಿವ:—ಒಂಬಾತ್ತಂ ಅವಕಂ ಚೆಯ್ಯಾಗು ವೆಲುಷ್ಟಿತ್ತಿತ್ತಾ

ണ്ട് അരന്തേളിക്കി. എന്നാൽ അല്പക്കാഡിയും സമകാന ആവേള കൊടുക്കാതുകൊണ്ട് അവരുടെ മനസ്സിൽ നേരു ദഹം ജനിച്ചു അവർ ചെങ്ങു ശ്വാസിലധികം പ്രാശം താക്കം ചെയ്യും.

സ്ഥാവി. — അപ്പുൾ പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഒരു കിക്ക നല്പുതിന്റെവീണം മനസ്സിലാക്കി.

ശി. — താൻപരാഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം മുതിഹാ കിയ്യുന്നതിനു ശങ്കരൻ തന്നെ ദൈഡിഷ്യാനമായ് ഭവിച്ചും. ശങ്കരൻ എന്ന സേവിയുന്നതിന് അവനു തോൻശബ്ദ കൂടും അനന്തരാദ്ധ്യക്ഷപത്രം. കൊടുക്കാണ. അപ്പോൾ അവൻ ആവേശന്റെ ശമ്പളത്തിനും വേദവചയ്യാൽ പോരാദ്യാ? അധികമായി ഏതെങ്കിലും ചെയ്യാമെന്നാണോ? എന്നാൽ അവൻ നുംനും പരാഞ്ഞതിലും സകലതോളിപ്പുകൾ കണ്ണും മറ്റവേലക്കാർ മട്ടിയും അവരുടെ കൊണ്ട് ജാഗ്രതയായി ഭോപ ചെയ്യിക്കായും എന്നിക്ക് അധികച്ചുവാൻ ഇടവത്താതെ നോക്കുകയും മറ്റൊരു ചെയ്യാടുണ്ടനോ എന്നീ അറിയുന്നോല്ലോ. ഈതോക്കായും അവൻ ചെയ്യുന്നതു് അവേശന്റെ നല്പുമനസ്സു കൊണ്ടുനാല്ലോ ഒരു ഇന്നവെന്നുവാമാശയും ചെയ്യാമെന്നു താൻ പ്രശ്ന ആഡുക വല്ലതും, സമകാനം കൊടുക്കാതുകൊണ്ട് അവനു മുഖാശു നേരാര ഉള്ള കുതാജിത്തെ മെത്രവായിട്ടാണ് നിന്നും പുന്തിാക്കി സുന്ദരിക്കാൻ തക്കവെന്നും പ്രാണി ആക്കാനോടു ചൊരോങ്ഗതക്ക് തിരുമായാട ഉഭാസിന തൈയെയും കുതാജ്ഞതൈയെയും കറിച്ചുള്ള ആവലാതി കേൾ ക്കാം. എന്നാൽ ഈ തെരം തിരുമാരോട് നേരുഹമാ

യിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അവരെ അധികമാണി ശാസിച്ചു ഭയപ്പെട്ടതുന്നതാണ് ഒരാഗ്രം എന്ന വിചാരിക്കുന്ന യജമാനമാരിൽ തന്നെയാണ് എന്ന ഉറ്റപ്പായി രാഷ്ട്രത്തിലും കൊടിക്കുന്നത്.

സംഖ്യ:—അംഗൾ പറഞ്ഞതു എന്നിക്കിപ്പോരുന്ന നല്ല തിന്റെ വണ്ണം മനസ്സിലായി. അംഗൾന്റെ ഉച്ചാദ്ദേശങ്ങൾ ഒരു തൈ കാലത്തു നാം ഉറച്ചേയാഗപ്പെട്ടതു.

രിവ:—നീ അവരെ അന്നസരിപ്പാൽ നിന്നുകൾ ഒരിക്കലും അന്നതാപാരിസ് ഇടവരുന്നതല്ല. അവരെ എന്നാൻ എന്നെന്നു അംഗൾന്റെ അട്ടക്കൾ വിന്ന ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതു പാരമ്പര്യമുള്ളതിനു നിന്നു ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രഥമം മറ

തൈ ഭത്രുന്നെന്ന നാപാമി ഭക്തിയുടെ ഉൽക്കർഷ
തന്തകൾച്ച്

മഹാന്മാരംഗത്തിൽ തൈ ഭൂത്ത് വും അദ്ദേഹ ത്വാംനെന്ന ഭാംത്യും ക്രമി വിശനാവിൽനിന്ന് “ക്രാങ്കാ” എന്ന ദിക്കിലേക്കുപോകുന്നോരു, കാദ്യപ്പതിയൻ പവർ ഔദ്ധീം അസംഖ്യങ്ങളായും, വർഷകാലങ്ങളിൽ അതി ഭയാരങ്ങളായും ഭരിഞ്ഞുനാ ചെന്നായ്ക്കു പററങ്ങളായി ഭരി ശ്വിവന്ന. അവരുടെ വണ്ണിയെ ക്രാങ്കാവിൽ വിന്ന കുറ അപ്പുറത്തു വെച്ചു് അന്നമാവനാ ചെയ്തു തുടങ്ങി. അതു മുഴുവൻ തന്നെന്നുണ്ടു് തൈ ഭത്രുന്നാരിൽ തൈത്തനെന്ന തപാൽക്ക്

തിരക്കുശേ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് നായോഗി പുംബളിയൻ. അതിവിശപ്പേഖ്യായിരുന്ന മറവൻ ചെന്നായ്ക്കും തുമേ സാഞ്ചിത്യം വരുന്നവിനാനും കാണിക്കാണും, അവൻ കുറിപ്പുന്നതാണെങ്കിൽ രദ്ദീ ചെന്നായ്ക്കും വിച്ഛോകാട്ടപ്പും അനുബാലിക്കണമെന്ന തന്റെ രഹജമാനങ്ങന്മാർ അപേക്ഷിച്ചു. അപേക്ഷിക്കുന്ന ചെയ്യാൽ അവരുടെ കേഷാന്തനിന് രട്ടശ്രദ്ധിച്ചുവായെന്നും അദ്ദേഹം മേരുപ്പും മേരുപ്പും അവർക്ക് സമീറപ്പെട്ടു ലഭിച്ച ചെന്ന എത്തുന്നതിന് നേരുമുണ്ടാക്കുമെന്നാം ആ തിരുന്ന് പറഞ്ഞു. മുഴു സമ്മതിച്ചു ഉടനെ തിരുന്ന് വണ്ണിയുടെ ചുറകിൽ കയറിക്കൊണ്ട് കത്തരദൈ വിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്തു. ചെന്നായ്ക്കും ആ കത്തരദൈ പിടിച്ചു സഹസ്രാം വണ്ണിച്ചു. അപേക്ഷിക്കുന്ന അവൻ ഒരു കൊണ്ട് അടിത്ത നഗരാന്തരിലെ കുറുക്കി യുന്നു. ഏനാൽ കത്തരകും തീരെ തൃജകയും ചെന്നായ്ക്കും രാത്രും നം ചെയ്യുകൊണ്ട് മുരത്രദങ്ങളും അനുഭിയിൽ തിനാൽ അവ ഒട്ടാ വണ്ണിയുടെ സമീപത്തും ദ്രുതതാണു യദ്ദേശ്യം ആ തിരുന്ന് ഉബക്കേ നില വിളിച്ചു. “ഇനി ഫാണരക്ഷക യാതൊരു ഉപാധിയില്ല. നിങ്ങളും ഒരുപാടി കൊണ്ടുകൊള്ളാം മെങ്കിനിക്കാൻ പോയി ചെന്നായ്ക്കും ഭക്ഷണമായിന്തിരാം. അവ എൻ്റെ മേൽ ചാടി വിണ്ണു ദ്രുംനെ ഭക്ഷിക്കുന്ന കൊണ്ട് നിംഫരും പൊരും ചെന്നായ്ക്കും സംഗ്രഹിച്ചുവരുമ്പോൾ ഒരു ദിവസ വിഡേന ആന്മരക്കും പാഞ്ചിപ്പും താത്തിനാൽ പിന്നിട്ട് സ്ഥാതിച്ചു. അവന്തിനും അസുംഗവും രബ്ബും ചെയ്തു കൊള്ക്കാനാമോ സത്യവും ചെയ്യും. ആ തിരുന്ന് ഉടൻ ത

നെ വണ്ണിച്ചിൽ നിന്മം ഇരങ്ങി ചെന്നായ്ക്കുടെ ദോശം പോയീ. അവ, അവനെ പിടിച്ചു തിന്മന ഇടക്കാണ്ട് ആ മുള്ളേക്കണമായി അട്ടത നാരാജിൽ പുന്തി. താൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തുതും ചൊല്ലുവാലെ തന്റെ സപാമിക്കേതാണി ഡിയായ അട്ടതും കൂടിം തെരുവെ വേണ്ടംവന്നും സം രക്ഷിക്കും ചെയ്തു.

പാഠം മൂന്ന്.

കൃഷിക്കാരനം അവന്റെ പുത്രനം.

അയ്യൻ മുഴുവൻ കൃഷിക്കാരനാഡായിരുന്ന തന്നെ കുർ ലഭിച്ചപു, ചെയ്തു വന്ന, കെത്തുന്ന മരിക്കാഡായപ്പോരു തന്റെ പുത്രനായം തന്റെ തൊഴിലിൽ തന്നെ ഇങ്ങനെ കാണുതകഴിക്കുന്നെന്നീ ചുമ്പിച്ചു് ഒരു ഉപാധം ചെയ്തു. അവൻ പുത്രനാണെ എല്ലാവരെയും താൻ കിട്ടണിട്ടു വാച്ചിച്ചുവരുത്തി ഇ പ്രകാരം പറഞ്ഞു. “എൻ്റെമക്കു ഒരു! ഞാൻ നിങ്ങൾ ക്കെല്ലാവർഷംകുടി ഒരു നാബാല്പരാ യി തങ്ങന്തു്, എൻ്റെ ഒരു താട്ടത്തെന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അതിനെ നിങ്ങളുടെ അധിനന്തരയിൽ തന്നെ വച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നും, എന്ന നിങ്ങളോട് ഞാൻ പ്രശ്നത്തുകാ ഉപദേശിക്കുന്നു. പുന്തു ഒക്കാണിക്കുന്നാൽ ഇ തൊട്ടമല്ലോ ഒരു എന്നാണെ മറോരത്തുകിലും സന്ധാരിക്കുന്നും ആ യതു് അതിൽ എവിടെന്നു ഒട്ടി താഴേയാണു കിട്ടുന്നതു്.”

അവന്റെ പുത്രനാർ ഇതു കേട്ടിട്ടു് ആ ദിനാ

ടക്കിൽ അവൻ എവിടെയോ ഡ്രും കഴിച്ചുവരുമ്പണ്ണ് എന്ന നിശ്ചയിച്ച് അവൻ മരിച്ച ഉടാന വഴിരെ ജാഗ്രതയോടുകൂടി ആ ദോഷത്തിൽ സർവ്വതു കഴിച്ച നോക്കി. അങ്ങിനെ ചെല്ലുതിനാൽ അവൻ ഇപ്പോൾ പോലെ നിധി കിട്ടിയിരേഖയിലും ആ തോട്ടത്തിൽ നല്ല തിന്നവന്നും കിളിചെന്നതു നിരിത്തം അതിൽ സമൃദ്ധിയായി വിളവുണ്ടായി അന്തു് അവൻ ഒരു നിധിയാക്കിത്തീർന്നു.

പഠാം ഫർ.

ഒരു മുഖിക്കാരന്നു കാഡ.

ഈറാലിയാൽ ഓഫ് ഒരു ദേശന്തിലെ ജനങ്ങൾ തന്റെ കൂട്ടം തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മുഖിക്കാരന്നു നിലനിൽക്കുന്ന വിശ്വാസങ്ങും കണ്ണു വളരുന്നും അതാലുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസങ്ങും കണ്ണു വളരുന്നും, തങ്കളുടെ വകു നിലങ്ങും കേവലം വിളവില്ലാണത്തായി കാണാകയും ചെജ്ജുപ്പോരും, ആ മുഖിക്കാരന്നു നിലനിൽക്കുന്ന മുഖിനെ ധാരാളമായി വിളവുണ്ടാക്കുന്നതിനു കാരണം അവൻ ചെയ്യുന്ന ക്ഷുദ്ര പ്രയോഗമാണെന്നും നാശകിച്ചു. ഏല്ലാവരും കുടി അവനെ പിടിച്ചു അവാട്ടു ഉള്ള കോർട്ട് മന്പാകെ കോണ്ടു ചെന്നു് അവൻ രാജിച്ചാരക്കാരനാണെന്നു് ആവലും ചെയ്തു.

ജീസ്റ്റാ ആവലും ട്രക്കാരം ആ മുഖിക്കാരനുന്നു ചോദിച്ചുപ്പോരും അവൻ തന്നു മകളാണ് ഒരു തട്ടിച്ചുണ്ടിനും അവന്നു മുഖിയായുണ്ടാക്കുന്നും, ഉഴുവു വന്ന കാശുകളും കൊണ്ടുചെന്ന മുപ്പുകാരം പറഞ്ഞു.

“**ହୁଣ ପଦମ୍ଭା**” ଏବନୀର ନିଲତତିଲୁଗଣାକଣ କାହିଁକି
ହେ ପରିଚ୍ଛୁ କହିଲୁଣା. ବିଶ୍ଵାସ ନଳ୍ଟିଲୁଗଣ ଉଣିକାକ
ନାତିଲୁଗଣାକି ତୋର ଜୀଗୁରୁତ୍ୱେଯାଦିକୁଟ ବେଳାମ ବହିଂ
ହୁଣ୍ଡିବତିନ. ଦେବାମନ୍ଦିରେ ଯେବେଳାଟ. ଏବନୀର କୁଷିଯାଇ
ଯାନ୍ତେବହୁକଣ୍ଠିର ବୁଝର ନ ନାହିଁରିକଣା. ତୋର ଏବ
ନୀର କଣାକାଲିକାର ଅନ୍ଧାସ୍ତ୍ରକ ଦେବାମ ବୁଝା, ତୀ
ରହନୀକିନାତ ଆହି ହୁଣ ଦେଶ ରୁତୁତ୍ୱର ବରତେବେଳାକୁ
ଛିଂ ତତିଚ୍ଛିରିକଣା. କଣାଲ୍ୟ, ଏବନୀର ନିଲତିଲିକ
ତୋର ଚଚ୍ଛୁଵଜନ କିଶ୍ଚିତ୍ରଫୁର୍ଯ୍ୟେବାରଂ ହୁଣିକନ ଆରୁକନ.
ଏବନୀର ଆହୁତିକାରିଲାବେଳାକିଲ୍ୟାଂ ହୁଣିକନ ପ୍ରବୃତ୍ତି
କଣାତାତିକନାତ ଏବନୀର ନିଲତିଲ୍ୟାକଣାତୁପେ
ଲେ ଆହିବନୀର ନିଲତିଲ୍ୟାଂ ବିଶ୍ଵାଗାକଣାତାବାନ୍ତିରିଲ୍ୟାଂ” ଇ
ଯୁମାର ହୁଣିକନରେଲ୍ୟାଗ୍ରମାଖ ବିଶ୍ଵାରଂ ହୁତିନମୁଖୀଚିର
ରରିକଲ୍ୟା, କେତୁକଣ୍ଠେବେଳାକିର୍ତ୍ତିବେଲ୍ୟାନ ପାଇନରୁମହିଳା
ତର ଆହିବନୀର ପରିଗ୍ରହନକରିଛୁ ବୁଝର କେବେଳ
ପ୍ରଶଂସିଥୁବକଣେଟ ନବୀର ପାଇଲିଙ୍କିନ ତତ୍ତ୍ଵକର୍ତ୍ତା
ଚେତ୍ତୁ.

ପାଠୀୟ ମତ.

ଏଇ ବିଶିତ କରିପଦାତମନ୍ଦବେଶ ନାନ୍ଦିବହୁତୁତ୍ତିନାବକା
ଯି ପାତାନାକିନ ଏବନାଜତାରୁଲୁଗାଯିତାନ. ଆହିବନୀ
ବୁଝର ପରିଗ୍ରହନାଲୀବନାତିକନ. ଆହିବନୀର ସା
ମାନନ୍ଦବେ ରାଜ୍ୟ କେବଳା, ସପ୍ତବିକାବଳା, ଅଭ୍ୟାସାରି

മറരക്കിളിവെങ്ങാക്കുന്ന വചയക്കുയും അതിന്തീയിച്ചിരിയൻ. അവിടെ അല്ലോ ഉപഹത്തിയുള്ള അളളകൾ കുക്കും അവൻറെ സാഡകൾ അഴഈയും സാമാന്യപദ്ധതി കുക്കും പോയി. അതുകൊണ്ട് പത്രനാഭൻ, അവൻകൂഷിച്ചെല്ലും ശാഖക്കുന്ന പദാർധങ്ങൾ വാട്ടുന്നതിനു ചന്ദയിൽ അയക്കേണ്ടുന്ന ശ്രദ്ധായിരിയൻ. പത്രനാഭൻറെ ‘കത്തിരിക്കാ’ പത്രനാഭൻറെ ‘എത്തിനാജാ,’ ഇത്രാദിയായ അവൻറെ കാസ്സാമാനങ്ങൾ എല്ലാംപരാലും പ്രശ്നസ്ഥിക്കപ്പെട്ടു. ധനികമാരായുള്ള അളളകൾ സാധാരണമായിട്ടുള്ളതിൽ എടുരട്ടിയും പത്രിരട്ടിയും റഗഡം വിലകൊടുത്തും പത്രനാഭൻറെ സാമാന്യപദ്ധതിനെന്നു വരുത്തി. അവൻറെ പദാർധങ്ങളുടെ നമ ഷേത്രവാസിക്ക് അവനു ലഭിച്ച യശസ്സും അതിൽവച്ചും അവന്നെങ്ങായ അധികലഭവും അവനു കൂഷിയിൽ ഉണ്ടുള്ള ഗ്രാഹിക്കയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അവൻ തനിക്ക് മനസ്സിലെയും അതുതിക്കും പ്രകൃതിക്കും തുണ്ടി ഒരു അനുഭവമായി കൂടിയും അവൻ തന്റെ വർഷാ വഴിയെല്ലാവും മാറ്റി കാലക്രമേണ്ടാംവെള്ളു. കൂഷിവേലകളിൽ നാരാധിക്കുന്ന സഹായിക്കുന്ന പത്രനാഭനെ എത്രയും ഗ്രാഹയോടുനുക്കി സഹായിച്ചു. അതു സംവത്സരം അവിടെ ഉണ്ടായ പദാർധങ്ങൾക്കും വിശേഷമുള്ളവയായിരിയൻ.

പത്രനാഭൻറെ ദിരുപ്പിലും എന്ന പരവാനങ്ങളും. അവൻറെ വിട്ടിനു സമീപത്തിൽ അഞ്ചും്പൻ എന്ന പേരായിട്ടു മബ്രാങ്ക ഏതാട്ടക്കാരൻ വന്നുചൂത്തു. അവൻ കാലത്തു് എഴുന്നുറായും ഉടനെ മശ്ശാലയിൽ പോകും. അവിടെനിന്നും പ്രായേണ രാത്രിയായതു

കെട്ട ദേശമെ തിരിച്ചുവീഴ്ത്തുവതു. പ്രത്യും ഭാൻ ആ ഇപ്പോൾ നിങ്ങ്രാഹസാമ്മതോട്ടുകൂടിയുള്ള സ്ഥിതിയെ കണ്ണിച്ചു സന്ദേശം തോന്തിനിത്തുടങ്ങി. എററത്താമസിയാ തെ അജുപ്പുപ്പോൾ പ്രവൃത്തിയിൽത്താലുപയ്യും ജനിച്ചു. അതു പ്രയം അവൻ അജുപ്പുപ്പോ കാണുന്നതിനായാ മല്ലശാല യിൽ പോകും. അവിടെ അവർ തുഷ്ടിക്കായും ഒരു കണ്ണിച്ചു സാമ്പാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. ഈ ഷ്വിരന്നനടന്നുവന്നതുപോ യിട്ട് അല്ലാം വിസാകാണ്ട് പ്രത്യും അവൻ തോ കൂട്ടിൽ വെച്ചും അജുപ്പുപ്പോയായി നല്ല ലധരിയുള്ള മല്ല ഒന്നക്കറിച്ചല്ലാതെ മറയയാതോന്നും സംസാരിക്കാറില്ലോ തെ ആത്തി. നാരായണി അവളുടെ ഭർത്താവിന് ഇന്ത കി ചുമ്പുവത്തി വന്നകുടിയല്ലോ എന്നവും വഴിരെ വു സനിച്ചു. അവരുടെ കുടുംബത്താനെ തോട്ടുത്തിലുള്ള ഫെട്ടി കരിക്കം മറ്റൊ മുത്തുപ്പുകൾ ചെയ്യാൻ പഠിച്ചയമാണ്ടു തിരുന്നതിനാൽ കുട്ടിക്കെ പ്രത്യും അനേപണ്ഡി ചു വീട്ടിൽ കുട്ടിക്കാണ്ട് വരേണ്ടിവനു. നിയമേന അ വനെ മല്ലശാലയിൽത്തനെ അനേപണ്ഡിക്കുന്നോഴു കാ ണാട്ടുള്ളി. നാരായണി ശ്രമിച്ചുപോകുന്ന അവനെ കുട്ടി കൊണ്ടുവരും. ഹന്നാൽ അവൻ സപ ബുദ്ധിയോടുകൂടാ ദിതു തോട്ടുത്തിൽ ചെന്ന് ചാരാഞ്ഞാന്തം ഒരു ചെയ്യു നാതുകാണുന്നോരു അവരുടെ അവൻ തോട്ടുത്തിൽ വരാതെയിരിക്കുന്നതുതനെ കൊഞ്ചിച്ചമന്നുതോന്നും. തോ കൂട്ടിൽ വേലയ്യുായ് കു ഇരഞ്ഞുന്നോരു അവൻ സു ലഭി മല്ലപാനു മേതുവായിട്ടുള്ള മദ്ദകൊണ്ട് ചപ്പലരാ യിരിക്കും. നല്ലവള്ളം കായ്യുന്ന ഒഴികെക്കുള്ള ദേഖു കുലച്ചു നിൽക്കുന്ന വാഴക്കുള്ള ദേഖും മറ്റൊ മുട്ടിൽ കിളുക്കുക്കുന്നോരു

ഈ മൻഡലേട്ടിക്‌കാൺഫ് അവരെ സമുദ്രമായി ചേരിച്ചു തിളിയിട്ടുകൂട്ടും. ഇങ്ങനെ ആയിട്ട് കണ്ണ പിരസം കൊണ്ട്, കഴിത്തെ സംവശ്വരത്തിൽ ഫലങ്ങളായി നിബാധിത്തങ്ങളായിരുന്ന ചെടികൾ നാരോന്നായി ഒരു ഷാച്ച താഴേവിശ്വാസം കൂപ്പ് കണ്ണാധിത്തിന്. പത്രമാണെന്ന് അഭിനന്ദന തോട്ടം അഡിച്ച പോക്കേട്ട തേതാളം ഉദാസിനതയും മല്ലപാനത്തിലുള്ള ശക്തിയും അധികമായിവന്നു. അവൻറെ പാതമ്പദ്ധതികൾ തിരുന്ന പ്രസിദ്ധി ക്രൈസ്തവിൽ ചൊന്തും ചൊന്തും അപ്പുമാ യി ചില സാമാന്യരാജാക്കന്നാവരെ ചന്ദ്രക്കടയിൽ കൊണ്ട് പോയി വിററക്കിട്ടുന്ന പണം യമേഷ്ഠിമാരും മല്ലപാനത്തിനു തികയാജത്തിനായി വിട്ടില്ലെങ്കിലും കുടം, കിഞ്ചി മതലായ സാമാന്യരാജാം മാട്ടകളും മരം വിററ തുടങ്ങി. ടെക്കാ ഒങ്ങിവസം അവൻറെ ഭാഞ്ചു അവരുടെ തന്നെ തുഷിചെയ്യുന്നാക്കിയ ചില സാമാന്യരാജാക്കന്നും ഏട്ടുകൊണ്ട് കടക്കിലേക്കു പോയിരുന്നുപോരാം പത്ര നാണ്ഡ് തുഷിക്ക് ഉപയുക്തങ്ങളായി തോട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മൻഡലേട്ടി, വെച്ചുകത്തി മതലായ എല്ലാസാമാന്യങ്ങളും ഏട്ടുതുകൊണ്ടുപോയി മല്ലപാനത്തിനായി വിററക്കുണ്ടു. നാാഡാനി കടക്കിയ്ക്കിനും തിരിച്ചുവന്നുപോരാം അവളുടെ വൃസനും ഏതുമാത്രം ആയി അന്നറോനു പരിശേഖിക്കാൻ വധിയാ. തുഷിക്കുള്ള ആയുധങ്ങളും വെള്ളിം കോരനാത്താളികളും കടക്കുള്ളം കുടിപോയ്യുണ്ടതിനാൽ സാമാന്യമായി കാലക്രമീപം കഴിയുന്ന നിന്നും നിവാഹമുള്ള സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും തന്നെ ക്രിക്കറ്റിനും നിവാഹമുള്ള സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും തന്നെ

ങന്ന അവരക്ക് അപികമായ വുസന്ന. പിന്നൈയാ തെൻ്റെ ഭർത്താവിന് ഈ അതിന്ത്യമായ പ്രവൃത്തിയിൽ ആസ്ത്രാളി ചന്ദ്രക്കിയാല്ലോ എന്നും, അപ്പോൾ മുലകുടിച്ചു കൊണ്ടിരന്ന ആദ്ധ്യാത്മാസമായ ഒരു ക്ഷേത്രത്തു തീരുമാറ്റുക്കിട്ടെന്ന സംരക്ഷിക്കേണ്ടു എന്നും ആയിരുന്നു. ഇന്ത്യിന്റെതാൻനിമിത്തമായി തന്നെയുംതെൻ്റെമാതാപിതാക്കന്മാരായും ഭാരിപ്പുകൊണ്ടുനിശ്ചിയോക്കുന്ന പോകാതെ രക്ഷിക്കാൻ പോകുന്ന എന്ന് ആരാനും ഉള്ളടിക്കുമോ?

അന്നതന്നെ അസ്ത്രിച്ചു രണ്ടു മുന്നുനാഴികയായ ദ്രോഹം പഠനമാണെന്ന് കളിക്കിച്ചു ഉത്തരവായിട്ടു വിട്ടിൽ വന്നു. അവരെന്നു ഭാംഗ്യേയോടു ഭക്ഷിക്കാൻ വല്ലതും കൊണ്ടുവരുത്തിന്നു പറഞ്ഞു. നാരാധാരി ഒരു വലിയ പാട്ടുക്കുത്തിയും തോത്തുണ്ടുകൊണ്ടു മുടിയ ഒരുവല്ലവും ക്രൂടി അവരെന്നു കരുതിക്കൊടുത്തു. പത്നമാണെന്ന് അതു ചൂഷണയിച്ചു ആ തോത്തുണ്ടുകൊണ്ടു വലിച്ചുടക്കുത്തുകൂടുതു. നോക്കുന്നോരും അവരെന്നു ആദ്യമുന്നും എന്നുപറയാം. നാവിന്റെ ചെറിയ കുട്ടാരു് ആ വല്ലത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ സെപ്പറബായി ഉറങ്കിക്കൊണ്ടു. നാരാധാരിജീവനോടു “അതാ, അതിനെ ഭക്ഷിച്ചുള്ളൂ. നിങ്ങൾക്കു തന്നെ തിനും ഇതൊഴുന്ന എന്നിക്കും ഇന്തി ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളിൽ. നിങ്ങൾ ഇം കണ്ണതിനെന്നും അ മുട്ടുനാശം. നിങ്ങൾ തന്നെ ഇതിനെ ഭക്ഷിച്ചുള്ളൂ. ഇതെല്ലാം റോക്കുത്തു ആരിപ്പും കൊണ്ടു തേരിക്കുചു മറിക്കുന്നതുനിശ്ചയം തന്നെ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇതിനെ ഭക്ഷിച്ചുള്ളൂ അങ്ങിനെ എക്കിലും റോക്കുത്തു ആക്കുമ്പോൾ സാലിക്കമല്ലോ.”

പത്രംനാണും ഇതു കേട്ടിട്ടുക്കരെ നേരത്തെയ്യും സംസാരിക്കുന്ന താരാ ശക്തിയിപ്പാതെ അതു കാണതിനെന്ന താനുന്ന നോക്കിക്കൊണ്ട് സ്ഥലമുന്നുവെച്ചു വിഷാദം അനുത്തും കൂടുന്ന റാരായിട്ടും വിലാപക്കളായിട്ടും വെളിയിൽ പ്രകാശിച്ചു. അവൻ എഴുന്നേറുന്ന തന്റെ കഴിവും പ്രവൃത്തിയെക്കാറിച്ചു വരുത്തുന്ന ഒരു ശ്രദ്ധാത്മാപത്രത്താട്ടകുടുംബം ഭായ്യും യോരും മാറ്റപ്പെടാം. ഇന്തി അങ്ങിരുന്നുള്ള പ്രവൃത്തികൾക്കും നേന്തു, പോകയില്ലെന്നും മുമ്പിലും നാമപ്പാലും പരിഗ്രാമശിലനായിതനും തന്റെ കയ്യംവരുമ്പും യും വണ്ണിനാതാക്കയും ചെയ്യും മെന്നും പ്രതിജ്ഞയെചെയ്യും ചെയ്യു. പ്ര നീ അതി അതെന്നു ലഭിച്ചു ഇരും.

പത്രമനാഭന്നും പ്രിത്രുവും അവൻനും ദിന്മാന്ത്യും അറിത്തു കുറേ നാളായിട്ടും അവനെ ക്ഷാണാതെ ഇരിക്കായിരുന്നു. അതും പത്രമനാഭന്നും ഇവിലാത്തപ്പോലെ പരിശോധിച്ചാറിന്നു വിവരം കേട്ടിട്ടും ആദിച്ചു കൂടിക്കും ചെയ്തു വകയ്ക്കായി പത്രമനാഭന്നുക്കരെ പണം കൊടുത്തു. അതുനെ അവൻ വേണ്ടം ആകാരപ്പെടുത്തുവാൻ ആവിശ്വാസിച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ നാംകൊംട്ടും അവൻ വന്നും തൊട്ടും ചുമ്പിക്കാറിലാക്കി. അവൻ ഇവിലാത്തപ്പോലെ തന്നെ ശംഗതജൂതുവന്നും അലപാനാവുവും ആയാൾ തന്നീൻ. പത്രമനാഭന്നും മകൻ പ്രാണിയാഡുപ്പോരു ലജ്ജയിണാമായിരുന്നു എങ്ങിലും നാം കൂടുതാളി അവൻ മകൻ കുറുക്കുന്ന കുറക്കുറ മകൻ അനുഭേദം മാറ്റപാനത്തിലും ഉടിയായിരക്കുന്നതിലും പുത്രരു വെറ്റപ്പും വന്നും അവൻ ജാവിച്ചിരുന്ന

കാചം അതുയും വളരെ അല്പപാനം ചെയ്യുവാവനും മടി
ഇല്ലാത്തവനും ആയി തന്നെ ഇങ്ങനു.

പഠണ ഫന്റ്.

ബജുമീൻ ഹാൻസ്കിൻ.

ബജുമീൻ പ്രാംഗ്ന്തീൻ എന്ന ആദി വടക്കേ അ
മേരക്കൈയിൽ നബാസ്സർ എന്ന നഘരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
മെഴുക്കത്താരി ക്ഷേത്രവടക്കാരൻറെ മകനായിരുന്നു. വള
രെ ദില്ലിനായിരുന്ന അവൻറെ അസ്ത്രം മകനെ അച്ചു
ടിവെലു അച്ചുനിക്കാനാക്കായിരുന്നു. ബജുമീനും വായ
നയിൽ വളരെ സംശയി ഉണ്ടായിരുന്നതു നിമിത്തം അവൻ
സന്ധാരിക്കുന്ന പണം ദക്ഷയും കൊടുത്തു പുസ്തകങ്ങൾ
വാക്കി എന്ന വരകിലും അവൻ തന്നെ വേലയിൽ
ഒരാസിന്റും കാണിച്ചില്ല.

അവൻ ദരിക്കലും രൂമാക്കലേക്കിടാം ചെയ്തില്ല. പതിനേഴവയസ്സും പ്രായമായപ്പോരും അവൻ വടക്കേ
അമേരിക്കയിൽ തന്ന പ്രില റബാക്കിയാ എന്ന
മരറായ നഘരത്തിൽ പോയി ദ്വാന്തം. അവാട ഒരു തരം
ചുടിക്കാരനോടൊന്നിച്ചു ക്കോനാരു വെലമെയ്യു പാള്ള
വനും. അവനും മുമ്പിൽതന്നെ താൻറെ ബു ലൈക്കേണ്ടിം
അമുകാണ്ടു നല്പിൽവയസ്സും വാചകംചേരുതു് എഴുന്നു
കരു പ്രധാനരായിരുന്നു. ആ ഭോംതന്നെ ഗവൺരൂർ അവൻ
എഴുതിയ ഒരു എഴുത്തിനെ യദി കൂട്ടുന്ന കാണാൻ ഈ

ടവന. അതാരു അതിനെക്കണ്ടിച്ചു വളരെ ദ്രോഹിച്ചു്, അ ഒന്പഷിച്ചു്, അവൻ ഇങ്ങനു നധലള്ളാചെന്നു് അവനെ തന്റെ വീടിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു കുടാക്കാണ്ടുവന. അതിനെന്നു ശേഷം ഉടൻതന്നെ പ്രാംസ്ത്വിന്റെ ലഭ്യമിലേക്കു പോയി. അപിടെ കറേനാരു പല അച്ചടിക്കാരേടുന്ന!ചു പാത്രം. മരദിഷ്ട വേലക്കാർ ആത്മദോഷം രണ്ടം മൂന്നം മുപാവിതു ചിലവുചെയ്യു മല്ലപാനം ചെയ്യു തലയ്ക്കു നേബാധി കുടാതെനടക്കം. എന്നാൽ പ്രാംസ്ത്വിന്റെ അങ്കിനെക്കുഴക്കു ഭഷ്പ്രസ്ത്രതിക്കളിൽ നനിബു ഉം സ്വീകാര്യ വളരെ ദ്രോഡ്രനാക്കിച്ചു പാത്രം വളരെ ദ്രോഡ്രനാ സന്ധാരിച്ചു. അവനു് ഇങ്ങപത്ര വഞ്ചുസ്ഥായദ്ദുരാരു വളരെ അഭിജ്ഞതയേഃകുടി ഫിലാധിഷ്ഠാധാരിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു. ഉടനേന്തെന്ന മുൻപാണതു അച്ചടിക്കാരേനാട്ടു കുടി വേലകൾ ചെയ്യുന്നു ആരംഭിക്കും വെയ്യു. അ ദ്രോഡ്രാരു അവൻ ഏററുവു പരിനുമഖിലനായിരുന്നു. അ വൻ പ്രതിവിവസം മറ്റു ഒലക്കെള്ളു ത്രാഞ്ഞനാതുകുടാതെ പ്രത്യേകമായി താൻതന്നെ നിന്മിച്ചാട്ടുചും, ചില ചെറിയ പുസ്തകങ്ങൾ കുടി അച്ചടിപ്പാച്ചുവന്നു. അകുൽക്കാർ അവൻ ഉത്സാഹംതയും സത്രതേതയും നേരമാർപ്പിക്കു നടത്തയേയും പ്രതിഭാഗയും കണ്ടു വളരെ സുന്നോഷിച്ചു് അവക്കു ചെയ്യുകിട്ടുണ്ടു വേലകൾക്കൊയും അവനു തെന്നു കൊടുത്തു. ഇങ്ങനെ അവൻ കുമേഖ ചൗപ്പുവാനായി തനിന്ന്. അതിനെന്നു ശേഷം ഒരു വത്താനകകടലാസ്സു് അച്ചടിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിനെന്നാരു നീ അതി വിശ്വകതേതാട്ടം ത്രാണാധ്യാട്ടം കുടി നടത്തിക്കയാൽഅതിനെവളച്ചു്

അതിനു വളരെ പ്രചാരവും ഉണ്ടായി. എന്നിട്ടും അവ കുറ അല്ലെങ്കാൽ അവന്ന് അഹംകാരം ഉണ്ടായില്ല. എന്ന ഒപ്പാശ്ശേപ്പട്ടത്തുന്നതിനായിട്ട് അവൻ മിത്തായി ചിലവുകഴിച്ചുവന്നു. തന്നാൽ ചെയ്യാവുന്നവേലകളെ താൾത്തെന ചെയ്യുന്നതാൽ കുച്ചില്ലാ ഭാവിച്ചാല്ലോ. പിന്നിട്ട് അവൻ കഗറിവനം കടലാസ്സുമിതലായ്ക്കെഴു കൂവടാ ചെയ്യും പണ്ണും വരിയാട്ടുത്തും ഒരു പുസ്തകശാല യുണ്ടാക്കിച്ചുവളരെവിഭേദവും ജീവാനവുംഉണ്ടാക്കുന്നതു തിരഞ്ഞെടുത്താണ് അതും ചുമ്പുപുസിദ്ധവും ടത്തു ബാൻ തുടങ്ങി. ഇന്തവേലകളുടെ തുടക്കവും അവൻമുഖിക്കപ്പരിപ്പ് കാരം വർഖി. അന്തിന്നവേണ്ടി വളരെനേരം തുടരുമെപ്പട്ടിഞ്ഞു. അവൻ റസപ്രേശിക്കുന്ന കുട്ടത്തിൽ വളരെമാനുകാരിത്തിന്നും. മുപ്പതാംവയസ്സിൽഅവനു ബുദ്ധാനുഷ്ഠ ഒരു ജാവ നുകിട്ടി. പിനൊരുത്ത അനുഭാവിൽ അതിലും പ്രിഡാജിനവും, ബുദ്ധിയാനുഭവം ഉള്ളതായ ഒരു ഉദ്ഭാഗം ലഭിച്ചു. അതു സമയത്തിലും അവൻ തന്റെ സപദേശികരക്കു ചെയ്യാൻമുള്ളതായ വേലയെ മറന്നില്ലോ. അവൻ ശാസ്ത്രാസം മിതലാധിത്താം പ്രചാരം വരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു സംഘം എന്നപ്പട്ടത്തു കയ്യും ബാലക്കാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസരണ്ടിനായി ഒരു പ്രാംശാപരയ നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. മുത്തുക്കാരേതിലും അശ്വിനിയാഡി യുണ്ടായി നഷ്ടാവരാതെ സൃഷ്ടിക്കനാവകരും ചെയ്യാനാലു കാരണ നിശ്ചിക്കുന്നതിനാലും കാരണത്തോടു അവനായി തന്നെ. എന്നവേണ്ടാ ആരാജ്യവത്തു രാജ്യകാഞ്ചിതര മിക്കതും നടത്തിച്ചുവന്നതും അവൻ തന്നെ ആചിജനപിന്നിട്ട് അവൻ ശാസ്ത്രിയ പരിശോധനകളിൽ

പ്രവേശിച്ച് മരുഹ-ാമതിൽ ആകാശത്തിൽ ഒരു പട്ടം പറപ്പിച്ച് അതിലുടെ മേഖങ്ങളിൽനിന്നും ദിനമി നെ താഴെത്തേക്ക് ആകർഷിച്ചു. അതുകൊണ്ട് മിന്നലും ഇലക്കിക്കു ചോഡിപ്പിച്ചും രണ്ടുനീഞ്ഞാണെന്നു സ്ഥജ്ജമായി. ഇതുനിമാത്രതും അവന്റെ യുറോപ്പിൽ എല്ലാഭട അഭിലും പ്രസിദ്ധിയിട്ടാവാൻ ഇടയായി. കരേനാറി കഴിവാത്തപ്പോരും ബ്രിട്ടിഷുമാരാജുവും, സപ്പേശവും തമിൽഉണ്ടായ പ്രസിദ്ധമായ കലാഹത്തിൽ ഹ്രാസ്ത്വീകുർ പ്രാഥാണികൾ ആയിരുന്നു. പിന്നു കരേകാലഭേദത്തിൽ യേ അമേരിക്കയിൽ നിന്ന് അവരുന്ന പ്രാംസുരാജുത്തിൽ നീഡാനാപതിഖായിട്ടാക്കി അയച്ചു. അതിന്റെ അവന്റെ വളരെ വ്യാതിച്ചും ബഹുമതിച്ചും ലഭിച്ചു. ഇപ്പു കാരം പെജ്ജമീൻ ഹ്രാസ്ത്വീകുർ ആഭ്യർമ്മായിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ചു തന്റെ ഉപജീവനത്തെ നടത്തിവന്ന ഒരു ബാലനായിരുന്നു എക്കിലും അവൻ സാമാജികനും മരഭജ്ഞജനങ്ങളും ഏല്ലാവരുക്കാളും ഗബ്ദ നതിലും സെഫ്പ്രത്തിലും ഉപരിയായിത്തീർന്ന് തന്റെക്കാലാം കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ആരൈക്കിലും ഒരുത്തന്നെ ലോകത്താൽ സെഫ്പ്രമായി കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടിവാൻ ഇടവയ്ക്കേബാരും എത്തൊക്കുകാരനുത്തരാണാം അവൻ ഒരുപ്പന്ത്രവാനായിത്തീർന്നതു് എന്നും അറിവാൻ ഫോഷ്റേപ്പക്കു് ഒരാഗ്രഹം ജനിക്കാനതു് സ്പാഡാവികമായടക്കിത്താണു് പ്രാംസ്ത്വീകുർ അവസ്ഥയെ കുറിച്ചുനാം അതുപോലെ ശാന്തപ്രശ്നക്കുന്ന തായിത്തന്നാൽ അവൻ നമ്മുടെ അറോവിനും വേണ്ടി എഴുതിവച്ചിട്ടുള്ളതിനെ നോക്കിയാൽ നേരുകളും തുള്ളികൾ

അള്ളായ അറിവു ലഭിക്കേന്നതാകന്ന. ഏറ്റപ്പത്തും വെന്നെമ്മനോ ഇല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ മാർഗ്ഗം പരിഗ്രാമം, മിതവും എന്നാണെന്ന രജാ പ്രവൃത്തിവിശദ്ധക്കേളു അതുകൂടിയാണീരിക്കുന്ന. ദ്രോനരവച്ചാൽ സമയത്തെയും, പ്രവൃത്തത്തെയും മുമാ വ്യയംചെയ്യാതെ അവ രണ്ടിനേയും പ്രയോജനമുണ്ടാക്കുന്നക്കവിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നെല്ലാക്കന്ന. പരിഗ്രഹവും, മിതവുംവും കുടാതെ നേരം സാധിക്കുന്നതല്ല. അവ ഉണ്ടാക്കിയുന്നതു സകലത്തേയും സാധിയ്ക്കുവാനാ താക്കുന്ന. പരിഗ്രഹവും, മിതവുംവും കഴിഞ്ഞൊരു പിണ്ട ഒരു ഘട്ടം നേരായുന്നക്കി തത്തിക്കുന്നതു് അവശാം സകലപ്രാണികളും ഉള്ള സമയ നിശ്ചയവും നൃായവും, അല്ലെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ വേരെ യാത്രാനോ തന്നെ ഇല്ല.

പഠാം മി.

സർദോബർട്ട് ഇൻസ്റ്റി

സർദോബർട്ട് ഇൻസ്റ്റിന്റ്. പരത്താവും തുരത്തുവായസ്ഥിതിക്കും കുറവായ സ്ഥിതിയിൽ അഡാവുമാനം ലഭിച്ചു. എന്നാൽ അതിന്റെ അവസ്ഥയും തക്കവള്ളും നിത്യത നിർവ്വഹിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്നതിൽ അധാരംക്കു മുതിയില്ലാതെ വന്ന കുട്ടി. ആ സ്ഥിതിയിൽ പ്രായേണ ആളുകൾ നേരുവിതന്നൂരെ കൊണ്ടു, രാജാവാനെന്നു ചെന്ന് അതുകൂടിച്ചു് അവക്കു് കുറയായിത്തീരുന്നതാണ്. എന്നാൽ അധാരം തന്റെ സ്ഥാതനത്തുനിന്നും രക്ഷിക്കേണ്ടെന്ന നിശ്ചയിച്ചു്

തെന്ന് സ്ഥാനമാക്കിയെത്തു നേരം ഗണ്യമാക്കാതെ ഒരു സാധാരണ മിശ്രമാദ്ധ്യമാല ഒരു ക്രതിരസ്സുടുക്കാളിയിൽ ശിപാധിയായി ചെന്ന ചേർന്ന്.

അയാൾ ഒരു ദിവസം പാളിയാശമലയ്ക്കു കാവൽക്കാതുരുക്കാണ്ട് നിൽക്കുംവോടു അയാളെ മുന്തിൽ കണ്ണടി പരിചയമിഴുവനും, അയാൾ ഇങ്ങനെനു ഒരു മാർഗ്ഗം സപീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വിവരം അറിയാത്തവനും ആരു യെ ധപര ഒരു കാഞ്ഞത്തിനു വേണ്ടി കണ്ണൻലിനെനു അംഗൈഷിപ്പാനായിട്ട് അവിടെ വന്നു. കണ്ണൻൽ മരംറാത്തതനുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു് അംഗിനെതു്, ആരു ധപര കാവൽക്കാതുരുനിൽക്കുന്ന ശോപായി മുമായി സാനുംചുതിൽ അയാൾ സർ രോബ്രൂട്ട് ഇൻസ്റ്റി തെന്നു എറ്റവും വേബാധ ദൃഢപ്പും. ആരു ധപര അക്കത്തു ചെന്നാദ്ദേപ്പാരു കണ്ണൻലിനോടു പറഞ്ഞു. “തങ്ങളുടെ കാവലിനും ഇതു നാമാനവലിപ്പുചും രഹം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നെന്നു്” തങ്ങരു അങ്ങനെ, മഹാരാജാക്കന്നാർ ഉള്ളവരേക്കാരാം രൈക്കുമ്പും രാജുന്നാക്കുന്നു.” ആരു കണ്ണൻൽ ഇം വത്തംഭാനു കേട്ടു വളരെ അത്രുള്ളതെന്നുപറ്റി. ഉടൻതന്നെ ആരു കാവലിനും വേറെ ഒരു ശിപാധിയെ ഒരു അയ ആണു്; അറുളാരു തന്നെന്നു ദിന്യാകെ വരുന്നതിനും ഉത്തരവു കൊടുത്തു. അതിന്റെവണ്ണം അയാൾ കണ്ണൻലിനെന്നു അടക്കാൻ വന്നാദ്ദേപ്പാരു അയാളോടു താന്നുസർ രേഖേട്ടു് ഇൻസ്റ്റി തന്നെഴുയാ എന്നും, ഇം ശിപാധി ശേഖുകത്തിനായിട്ട് പുരപ്പേട്ടവാൻകാരണംഎന്താണുനും എവാദിച്ചു. അയാൾ വളരെവാനുംതുടങ്ങി അതാശമാനപ്പെട്ടു് തന്നെന്നുതന്നെ എന്നും, കൈക്കണ്ണൽപ്പന്നത്തിനാനിന്നാധാരംബന്ധപ്പെട്ടു

യി തീരക്കൊണ്ട്, സഹായിക്കുന്നതിൽ പ്രാപ്തിചും മനസ്സം ഇല്ലാതെ ഇരിക്കാവുന്ന സ്ഥാപിതാമാരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനേന്നും, തന്നെ സ്വദാനമാനാ ഉണ്ട് എന്നതു അഭിശാനത്തെ ദാട്ടു നേരായ മാർത്തിൻ ഉപാധിചനം കുഴക്കുന്നതിനുള്ള വഴിനോടെയുണ്ട് നോറു മായിട്ടുള്ള തന്നെ വിവാരിച്ചു് ഇങ്ങനെ പുരപ്പുട്ടൊന്ന് എന്ന പറഞ്ഞു.

ആ കൂന്തൽ ക്ഷണം ഒരു ആദ്യമുള്ളപ്പുട്ടതുപോലെ തന്നെ അധ്യാളം ടെപ്പേരിൽ സജന്താപ്പിച്ചുതുമ്പോൾ തെ ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ആദ്യ ടെക്റ്റം അസം രന്ധരക്കുള്ളവന്നല്ല എന്നു് ആലോചിച്ചു. അധ്യാളി അന്നു തന്നെ ആ വേലയിൽനിന്നു് ചെണ്ടുചെണ്ടു തന്നെ ആട്ടക്ക്ഷണം. കഴാതിനായിട്ടുള്ള ക്ഷേമിക്കും ക്ഷേമിക്കും തന്നെ കൂടുതലിന്നതിനു് പരക്കുചെയ്യു. അദ്ദേഹം സർ രോബർട്ട് താൻ റിചാർഡി അക്കാദമിയിൽ മുമ്പിൽ ധരിച്ചവനു ഉട്ടപ്പുകൾ തന്നെറപക്കരു ഇനിയും ഇരിപ്പു ചെയ്തിനാൽ വേററ ഉട്ടപ്പിനു് ആവശ്യമില്ലെന്നുപറഞ്ഞു. അധ്യാളം എല്ലാ സാംഖ്യണാക്കാണ്ട് ഉഭാവനിലനായാണു കൂന്തലിനു് അഞ്ചാമുള്ള ക്രീതി വളരെവലിച്ചു. സർ രോബർട്ടിനു് അഞ്ചാമുള്ള, താമസിക്കാതെ പട്ടാള നിൽക്കുന്നതാണു റബ്ബു, റബ്ബിനുവും കുടിയു കൈ ജീവനു ഉണ്ടാക്കിവരാംതു. പീരുന്ന തന്നെ മക്കളെ സർ രോബർട്ടാന്നാക്കാണു വിവാഹം ഏറ്റിപ്പുക്കുണ്ടും ചെയ്യു. അധ്യാരാക്കണായ ഒരു മകൻ, ലാൻഡ് ഹോർസി കുറു ഓൺഡ്രാക്കിംഗ്രിം. വളരെ കുന്നതുജാരുക്കു മാതാ

ഹായ്പി, അവർ ഒക്കെയും വലിച്ച സ്ഥാനമാനങ്ങളേൽ പ്രാപ്തിച്ചു.

പഠാം ദിവ്

മനസ്സിന്റെ അവധാരണ.

നമ്മുടെ ആയുഷ്യശാലത്തിൽ ആപത്തുകൾ സാഭേദികാത്തയിരിക്കേണ്ടതിനു നാം എത്രയും ജാഗരുക്കണാരായിരിക്കേണ്ടതാക്കാനും. ഒരു സമയം ഒരു വഹനത്രാ ആപത്തു സാഭവക്കുന്നതായിരുന്നാൽ നാശ ബെയ്ഩുംതന്ത്രം അവലംബിച്ചു, ഉറപ്പായും, സാവധാനമായും, അതിനെ നേരിട്ടേണും. മനസ്സും പാക്കുന്ന ഭവനങ്ങളിൽ അശിഖിവാധ ഉണ്ടാക്കേണ്ടും, അവൻ വൈദിക്കുന്നിൽ വീണുപോകേണ്ടും, വാഡിയിൽ കുറവിപ്പോക്കേണ്ടും കൂടിരുവിരഞ്ഞുകൊണ്ടും ഓടിക്കുന്നുകേണ്ടും ദിതലായ ആപത്തുകൾ സംഭവിക്കുന്നതായിരിക്കാം. അങ്ങനെ ഉള്ള അവസ്ഥകളിൽ, നമ്മുടെ ദേഹത്തിനു വളരെ ഉപദിവസ തട്ടുകേണ്ടും, ഒരു സമയം നാം കൂത്തലോട്ടും, അവധാരണത്തേയും കൂടി ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി കഴിയുന്നപോലെ ഭാക്തിയാൽ, നാം അതു എഴുപ്പുത്തിൽ ആപത്തിൽ അക്കെപ്പുട്ടുന്നതല്ല.

ആപത്തിൽ ചിലർ ഭയംകൊണ്ടും ഭരണ്യമാരായി തനിന്റെ തങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കും ധാരതാനും ചെല്ലും കഴിയാതെ ആയിപ്പോകുന്നു. ഈ ക്രമത്തിൽ അവക്കും ആപത്തിൽ

നീൻ നിവത്തിക്കാൻ കഴിയാതെ, അരണക്കും ഉച്ചതു ഒളഞ്ഞോ, മരണംതന്നൊരോ ചിലപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നു. എല്ലാ അപത്രകളിലും പരിഗ്രമത്തിന് ഇടരുക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതു് എററും സാമായിക്കും താങ്കനു. സംഭവിക്കുന്ന അപത്രങ്ങിൽ നിന്ന നിവത്തിക്കുന്നതിനാവേണ്ടി, നാം അഭ്യാസവും, ക്ഷമതയും ഉള്ളവരായിരിക്കുന്നതിനു ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാക്കുന്നു. ഈ തന്നെ അബ്ദി “പിപിഡിരെയൻ്റു്” എന്ന പായപ്പെടുത്തുന്നതു്. അതു് എത്രയും മാഹാത്മ്യസൂചകമായുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാക്കുന്നു.

കത്താക്കാശാരിഷ്ഠനു പുരജുടെ അക്കത്തു് പുക്കി രജതിക്കുന്നാണ്, നാം അതിന്തുളിൽ നേരേരു ഉയൻ്റെ കടക്കുന്നതു്. അങ്ങനെ ചെയ്യാൽ നൃക്കു ശ്വാസം മുടി ദ്രോക്കം. ആ സമയം ശ്രദ്ധമായുള്ള വായു, നിലത്തോട് സമീപിച്ചിരിക്കുന്നതാകക്കാണ്ട് ഇടക്കത്തിപ്പോകുന്ന താണ്ടുന്നല്ലതു്. നാം വെള്ളത്തിൽ വീഴുന്നോരു നീരുണ്ട് അറിയാതെ ഹോരാത്ത് ടരിമേഥുകാട്ടു തുടിക്കുന്നതു്. അങ്ങനെ ചെയ്യാൽ ഒവരത്തിൽ കൈകൊള്ക്കുന്ന തുണ്ട് മണ്ണിപ്പോകാൻ ഇടവയം. നാം കഴിയുന്നിടത്തോളം പരിഗ്രമ ക്രൂരതയിൽനാം അക്കത്തു് വായുവിനെന്നു രാജ്ഞിയും, വായമാത്രം വെള്ളത്തിനു മിതെ വെച്ചുകൊള്ളുന്നതു് വായുക്കുന്ന വെള്ളം വെള്ളക്കുന്ന അല്ലോ എന്നക്കറവുള്ളതാകക്കാണ്ട് നാം അധികമായി ചലാസ്ത്രിക്കാതെയിൽനാം അതു വെള്ളത്തിന്മീതെ ഹോസ്റ്റി കിടപ്പുന്നിടയുണ്ടു്

കത്തിര വിരണ്ട വണ്ണിയുംകൊണ്ടു് ഓടിക്കണ്ണുന്നതോരു ഉടഞ്ഞൊത്തെന്ന നാം അതിന്നനിന്നു പുരത്തുചാട്ടു്. ന

മുക്കുളിയുമെങ്കിൽ അതിൽത്തന്നെ സ്വന്മമായി ഈ അസംക്ഷാണ്ട് നാം എന്നാണ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു് എന്ന് ആദ്യലാഭിച്ചു നോക്കണം. കതിര പ്രാഞ്ചേണ താനേ തന്നെ നിൽക്കുന്നതായാരിക്കും. എന്നാൽ ഭാർട്ടക്കുറ നേരം സംഭവിക്കുന്നതും ലഭ്യം. വണ്ണിയിൽക്കിന്നു് ഇരുണ്ടെങ്കെന്നും തൊന്തിയാൽ വണ്ണിയുടെ പിൻപുരത്തുകൂടി താഴെ ചാടിക്കൂളിഞ്ഞും. ഒരു വണ്ണിയിൽ കയറി പ്രോക്ക ദേവാർ നമ്മാൽ നിരോധിക്കാൻ കഴിയാത്തതായി ആ വണ്ണിയുടെ ചലനവത്താശനസരിച്ചുമുഖ്യമേഖാട്ടു് ഒരു ആയം നമ്മുടെ പ്രഥമതിൽസംകൂമിക്കുന്നു. അതിനാൽനാവണ്ണി കുറക്കിന്നു് ഇരുണ്ടുമേഖാർ ഇംഗ്ലീഷായംകൊണ്ട് നിലയ്ക്കു ചെന്നു് അടിപെട്ട വിശാതൈയിരിക്കാൻ തക്കവള്ളും വണ്ണിയുടെ ശതിക്കു നേരെ വിപരിതമായി ചാട്ടവാനപ്പെട്ട താക്കനു.

പ്രാണ്യം.

	കി.	ശാ.	രണ്ട്
പുതു തിവാന്മാർ.	0	4	6
സംസ്ക്രവന്നങ്ങൾ.	0	4	0
സൗത്തീയം പബ്ലിക്കേഷൻ.	0	4	0
നാത് കമക്കൾ.	0	4	0
നാത് കമക്കൾ ദ-10 ഭാഗം.	0	3	0
ജന്മചാന്നങ്ങൾ.	0	4	0
സരളിയടക്ക പോതി.	0	4	0
സാര്വദാപലന്നേകമക്കൾ ദ-10			
ഭാഗം.	0	4	0
വന്നിശാഖാ.	0	4	0
ബാലവാക്കുത്തമാരാധാരം.	0	6	0
ഡൂച്ചുവൻറ രട്ടം.	0	4	0
ഒസുരുഡി.	0	4	0
ധനഭാഗൾ.	0	4	0
രാധാ.	0	4	0
സൂതിരതകൾ.	0	4	0
കൈരളിവർത്ത ദ-10 ഭാഗം.	1	0	0
അക്ഷിബർ.	0	14	0
വിജയാനാഭജാരി.	0	4	0
ഹരിഭക്തിസൃഷ്ടിയാദയം.	1	0	0
കാശ്യപരേഷത്തമാധാരന്മാർ.	0	8	0
ആശിംസാപരംതമായമാർ.	0	8	0
അവധിംസാപരംതമായമാർ.	0	2	0

വി. വി. സുക്കുർപ്പാ,
തിരുവനന്തപുരം.